EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 17.11.2021
COM(2021) 706 final

2021/0366 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om tilgængeliggørelse på EU-markedet og eksport fra Unionen af visse råvarer og produkter, der er forbundet med skovrydning og skovforringelse, og om ophævelse af forordning (EU) nr. 995/2010

(EØS-relevant tekst)

{SEC(2021) 395 final} - {SEC(2021) 396 final} - {SWD(2021) 325 final} - {SWD(2021) 326 final} - {SWD(2021) 327 final} - {SWD(2021) 328 final} - {SWD(2021) 329 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Skovrydning og skovforringelse sker med alarmerende hast og forværrer både klimaændringerne og tabet af biodiversitet. Den vigtigste årsag til skovrydning og skovforringelse er **udvidelsen af landbrugsarealer** for at producere råvarer som f.eks. kvæg, træ, palmeolie, soja, kakao eller kaffe. Den voksende verdensbefolkning og den stigende efterspørgsel efter landbrugsprodukter, især produkter af animalsk oprindelse, forventes at øge efterspørgslen efter landbrugsarealer og lægge yderligere pres på skovene, samtidig med at de ændrede klimamønstre vil påvirke fødevareproduktionen og kræve en omstilling til en bæredygtig produktion, som ikke fører til yderligere skovrydning og skovforringelse.

Den Europæiske Union er en relevant forbruger af råvarer, der er forbundet med skovrydning og skovforringelse, og den mangler specifikke og effektive regler til at mindske dens bidrag til denne udvikling. Formålet med dette initiativ er derfor at begrænse skovrydning og skovforringelse, som sker som følge af EU's forbrug og produktion. Dette forventes til gengæld at reducere drivhusgasemissionerne og det globale tab af biodiversitet. Initiativet har til formål at **minimere forbruget af produkter fra forsyningskæder, der er forbundet med skovrydning eller skovforringelse**, og øge efterspørgslen efter og handelen med lovlige og "skovrydningsfrie" råvarer og produkter i EU.

• Sammenhæng med de gældende regler på samme område

Forslaget blev bebudet første gang i **Kommissionens meddelelse fra 2019 "Intensivering af EU's indsats for at beskytte og genoprette verdens skove"**[1] (i det følgende benævnt "meddelelsen fra 2019"), hvor Kommissionen forpligtede sig til at "*vurdere yderligere lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige tiltag på efterspørgselssiden for at sikre lige vilkår og en fælles forståelse af skovrydningsfrie forsyningskæder med henblik på at øge gennemsigtigheden i forsyningskæderne og mindske risikoen for skovrydning og skovforringelse som følge af EU's import af råvarer*". Denne forpligtelse blev efterfølgende bekræftet i den europæiske grønne pagt[2] samt i EU's biodiversitetsstrategi for 2030[3] og jord til bord-strategien[4], hvor et tilsvarende lovgivningsforslag ifølge de to sidstnævnte vil blive fremsat i 2021. Forslaget er en integreret del af og i overensstemmelse med de overordnede mål for den europæiske grønne pagt og alle de initiativer, der er udviklet i henhold hertil. Det supplerer navnlig de øvrige foranstaltninger, der foreslås i meddelelsen fra 2019, dvs.: 1) **samarbejde med producentlandene** for at tackle de grundlæggende årsager til skovrydning og for at fremme bæredygtig skovforvaltning og 2) **internationalt samarbejde med de største forbrugerlande** for at minimere lækager og fremme vedtagelsen af lignende for at

[1] Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Intensivering af EU's indsats for at beskytte og genoprette verdens skove, (COM(2019) 352 final).

[2] Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, "Den europæiske grønne pagt" (COM(2019) 640 final).

[3] Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, EU's biodiversitetsstrategi for 2030: Naturen skal bringes tilbage i vores liv (COM(2020) 380 final).

[4] Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — En jord til bord-strategi for et fair, sundt og miljøvenligt fødevaresystem (COM(2020) 381 final).

undgå, at produkter fra forsyningskæder forbundet med skovrydning og skovforringelse bringes i omsætning.

Kommissionen vil derfor fortsat samarbejde med producentlande og tilbyde nye former for støtte og incitamenter med hensyn til at beskytte skovene, forbedre forvaltningen og reglerne for jordbesiddelse, øge retshåndhævelsen og støtte bæredygtig skovforvaltning, klimarobust landbrug, bæredygtig intensivering og diversificering, agroøkologi og skovlandbrug.

EU's eksisterende retlige ramme omhandler kun delvist skovrydning. EU's handlingsplan for retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet (**FLEGT) fra 2003**[5] repræsenterer EU's centrale politik mod ulovlig skovhugst og den dertil knyttede handel. **FLEGT-handlingsplanen omhandler ulovlig skovhugst og den dertil knyttede handel, men omhandler ikke skovrydning som sådan**. Et centralt element i FLEGT-handlingsplanen er en frivillig ordning, der skal sikre, at kun lovligt fældet træ importeres til EU fra lande, der accepterer at deltage i denne ordning. Den interne retlige ramme for denne ordning i EU er forordningen om retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet (**FLEGT-forordningen**)[6], som fastlægger en licensordning, der danner grundlag for frivillige FLEGT-partnerskabsaftaler. Et andet centralt element i FLEGT-handlingsplanen er **EU's tømmerforordning** (EUTR)[7], som forbyder markedsføring af ulovligt fældet træ og træprodukter fremstillet heraf på EU-markedet, og som fastsætter krav til virksomheder, der bringer træ i omsætning for første gang. Både FLEGT-forordningen og EU's tømmerforordning har været omfattet af en kvalitetskontrol, og de løsningsmodeller, der præsenteres i denne forordning, bygger også på resultaterne af denne kvalitetskontrol.

På grundlag af de erfaringer, der er gjort i forbindelse med FLEGT-handlingsplanen og -forordningen, vil Kommissionen etablere skovpartnerskaber med relevante partnerlande, hvor det er hensigtsmæssigt. Det primære formål med skovpartnerskaberne er at beskytte, genoprette og/eller en bæredygtig udnyttelse af skovene på en omfattende og integreret måde for at opfylde prioriteterne i den europæiske grønne pagt og EU's mål for udviklingssamarbejdet som f.eks. fattigdomsbekæmpelse, god regeringsførelse og menneskerettighederne. De vil fremme skovforvaltning og politiske reformer med henblik på at opnå bæredygtig skovforvaltning og bidrage til at standse skovrydning og skovforringelse.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

I meddelelsen fra 2019 fastsættes det overordnede mål om at beskytte og forbedre de eksisterende skove, herunder navnlig primærskovene, samt sikre en markant øgning af et bæredygtigt og biologisk mangfoldigt skovdække overalt i verden. I forbindelse med den europæiske grønne pagt udpeger både EU's biodiversitetsstrategi 2030 og jord til bord-strategien dette lovgivningsforslag og andre foranstaltninger, der har til formål at undgå eller minimere markedsføringen af produkter, der er forbundet med skovrydning eller

[5] Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet — Retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet (FLEGT) — Forslag til EU-handlingsplan (KOM(2003) 251 endelig).

[6] Rådets forordning (EF) nr. 2173/2005 af 20. december 2005 om indførelse af en FLEGT-licensordning for import af træ til Det Europæiske Fællesskab.

[7] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 995/2010 af 20. oktober 2010 om fastsættelse af krav til virksomheder, der bringer træ og træprodukter i omsætning.

skovforringelse, på EU-markedet, som vigtige for opfyldelsen af deres mål. Andre relevante initiativer omfatter f.eks. meddelelsen "En langsigtet vision for EU's landdistrikter"[8].

I **EU's nye skovstrategi** bekræftes det, at de foranstaltninger, der allerede er beskrevet i meddelelsen fra 2019, udgør den grundlæggende ramme for EU's globale indsats, herunder dette lovgivningsinitiativ, og vil blive taget behørigt og konsekvent i betragtning, når de hjemlige politikker udformes.

Denne forordning vil supplere lovgivningsinitiativet om **bæredygtig virksomhedsledelse**, som har til formål at forbedre EU's lovgivningsrammer for selskabsret og virksomhedsledelse. Initiativet vedrørende bæredygtig virksomhedsledelse er baseret på en horisontal tilgang til de negative indvirkninger på menneskerettigheder og miljøet, der er knyttet til virksomhedernes adfærd i deres egne aktiviteter og i deres værdikæder. Mens ordningen for bæredygtig virksomhedsledelse omhandler virksomhedsaktiviteter og værdikæder generelt, fokuserer skovrydningsinitiativet på specifikke produkter og produktforsyningskæder. De overordnede mål for de to initiativer er derfor muligvis de samme og kan støtte hinanden gensidigt, men de specifikke mål er forskellige.

Kravet om due diligence under initiativet vedrørende bæredygtig virksomhedsledelse skal efter planen finde anvendelse på en række store virksomheder i EU på tværs af sektorer (med en mere målrettet ordning for visse mellemstore virksomheder), og tredjelandsvirksomheder forventes også at blive omfattet. Lovgivningsinitiativet om skovrydning har et meget specifikt mål om at begrænse markedsføringen af produkter, der er forbundet med skovrydning, på EU-markedet, og dets krav vil på nogle områder være mere specifikke sammenlignet med de generelle forpligtelser under initiativet vedrørende bæredygtig virksomhedsledelse. Det omfatter også et forbud, som vil gælde for alle virksomheder, der bringer relevante produkter i omsætning, herunder virksomheder i og uden for EU, uanset deres retlige form og størrelse. Hvis kravene i initiativet vedrørende bæredygtig virksomhedsledelse går videre end kravene i forordningen om skovrydning, gælder de samtidig.

Dette initiativ er ikke specifikt målrettet mod **den finansielle sektor og investeringer**. Eksisterende initiativer inden for bæredygtig finansiering, f.eks. EU-klassificeringsforordningen og det kommende direktiv om virksomheders bæredygtighedsrapportering (det nuværende direktiv om ikkefinansiel rapportering), er egnede til at imødegå virkningerne af skovrydning på finansierings- og investeringssektorerne, og de supplerer og støtter dermed dette lovgivningsinitiativ vedrørende skovrydning.

Ved direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering pålægges også ikkefinansielle virksomheder oplysningsforpligtelser, og det fastsættes, at sektorspecifikke rapporteringsstandarder skal vedtages senest i oktober 2023. I henhold til EU's klassificeringsforordning er der allerede fastsat tekniske kriterier under den delegerede retsakt vedrørende modvirkning af og tilpasning til klimaændringer for skovbrug, mens offentliggørelsen af kriterier for landbrug er blevet forsinket. Begge økonomiske aktiviteter kan være omfattet af de delegerede retsakter for de fire andre miljømål.

Dette forordningsforslag forventes også at blive anvendt sammen med direktivet om vedvarende energi[9] for så vidt angår visse råvarer, der anvendes som biobrændstoffer eller til

[8] Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Råd, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, En langsigtet vision for EU's landdistrikter — Hen imod stærke, forbundne, modstandsdygtige og fremgangsrige landdistrikter i 2040 (COM(2021) 345 final).

produktion af biobrændstoffer, f.eks. træpiller eller produkter udledt af soja og palmeolie. Målene for de to sæt EU-regler supplerer hinanden, da de begge omhandler de overordnede mål om at bekæmpe klimaændringer og tab af biodiversitet. I dette lovgivningsinitiativ fastsættes der krav til råvarer og produkter, der er forbundet med skovrydning og skovforringelse, som skal bringes i omsætning på EU-markedet, med det formål at begrænse EU-drevet skovrydning. I direktivet om vedvarende energi fastsættes der bl.a. bæredygtighedskriterier, som biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomasse skal opfylde for at blive anset for bæredygtige, og der fastsættes mål, som skal opfyldes, hvis EU skal kunne nå sit mål om en andel af vedvarende energi på mindst 32 % inden 2030.

Med hensyn til deres praktiske samspil vil råvarer og produkter, der er omfattet af anvendelsesområdet for begge retsakter, være underlagt krav om generel markedsadgang og krav om at blive opgjort som vedvarende energi. Disse krav er forenelige og gensidigt forstærkende. Specifikt i forbindelse med systemer til certificering af lave indirekte ændringer i arealanvendelsen i henhold til Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/807 om supplerende regler til direktiv (EU) 2018/2001[10] "for så vidt angår fastsættelse af råprodukter med høj risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen, for hvilke der er konstateret en betydelig udvidelse af produktionsarealet ind på arealer med stort kulstoflager, og certificering af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler med lav risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen" kan disse certificeringssystemer også anvendes af virksomheder og forhandlere i deres due diligence-ordninger til at indhente oplysninger, som er påkrævet i henhold til denne forordning for at opfylde nogle af sporbarheds- og oplysningskravene i denne forordnings artikel 9. Som det er tilfældet med alle andre certificeringsordninger, berører deres anvendelse ikke virksomheders og forhandleres retlige ansvar for og pligt til at udvise due diligence i henhold til denne forordning.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

EU's kompetence til at handle på området for skovrydning og skovforringelse følger af de artikler i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), der vedrører miljøbeskyttelse. I henhold til artikel 191, stk. 1, i TEUF skal Unionens politik på miljøområdet bidrage til forfølgelse af følgende mål: "*bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten, beskyttelse af menneskers sundhed, en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne, fremme på internationalt plan af foranstaltninger til løsning af de regionale og globale miljøproblemer, og navnlig bekæmpelse af klimaændringer*". Vedtagelsen på EU-plan af foranstaltninger til bekæmpelse af skovrydning og skovforringelse vil bidrage til at reducere drivhusgasemissionerne, øge modstandsdygtigheden over for klimaændringer og mindske menneskets påvirkning af biodiversiteten og vil derfor yde et væsentligt bidrag til hvert af de miljøpolitiske mål. Artikel 192 i TEUF bør derfor anvendes som retsgrundlag for forslaget.

---

[9] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82).

[10] Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/807 af 13. marts 2019 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 for så vidt angår fastsættelse af råprodukter med høj risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen, for hvilke der er konstateret en betydelig udvidelse af produktionsarealet ind på arealer med stort kulstoflager, og certificering af biobrændstoffer, flydende biobrændsler og biomassebrændsler med lav risiko for indirekte ændringer i arealanvendelsen (EUT L 133 af 21.5.2019, s. 1).

Som mange miljøspørgsmål kan konsekvenserne af skovrydning i ét område have globale virkninger. Både indenlandske produkter og produkter, der overgår til fri omsætning eller eksporteres, bør derfor være omfattet af forslaget i henhold til det foreslåede retsgrundlag. Dette vil gøre det muligt at overholde artikel 191, stk. 2, i TEUF, som kræver, at Unionens politik på miljøområdet tager sigte på et højt beskyttelsesniveau, og artikel 3, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), hvor fremme af et højt niveau for beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten udpeges som et af Unionens mål.

I artikel 192, stk. 1, i TEUF anføres det, at "*Europa-Parlamentet og Rådet træffer efter den almindelige lovgivningsprocedure og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget afgørelse om de aktioner, der skal iværksættes af Unionen med henblik på at gennemføre de mål, der er anført i artikel 191*".

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

De vigtigste årsager til skovrydning og skovforringelse hænger sammen med handel på EU's marked og den internationale handel. Det er nødvendigt med tiltag på EU-plan for at behandle spørgsmål vedrørende EU's forbrugsaftryk og den internationale handel på en koordineret og harmoniseret måde og samtidig skabe den retssikkerhed og klarhed, der er nødvendig for, at EU's marked kan fungere korrekt. Hvis der ikke indføres en harmoniseret tilgang, vil flere medlemsstater træffe foranstaltninger, der begrænser den interne handel og dermed forstyrrer det indre markeds funktion. Dette vil få alvorlige konsekvenser for EU-markedets funktion og bringe de europæiske virksomheders muligheder for at indkøbe produkter/råvarer inden for denne forordnings anvendelsesområde i fare, ligesom det vil undergrave troværdigheden af EU's foranstaltninger. Andre medlemsstater vil måske ikke indføre nogen foranstaltninger, hvilket vil begrænse den potentielle indvirkning af de skovrydningsforanstaltninger, som andre træffer.

Forsyningskæderne for de produkter, der er omfattet af initiativet, er internationale og meget ofte globale. EU's erfaringer med at håndtere komplekse spørgsmål vedrørende forsyningskæder (f.eks. fra lovgivningen om ulovlig skovhugst) viser, at det er afgørende, at der sikres lige konkurrencevilkår for virksomhederne med hensyn til de krav, der skal opfyldes, inden produkter (råvarer og afledte produkter) bringes i omsætning på EU-markedet for første gang.

Hvis der ikke findes gældende regler på europæisk plan, stilles ansvarlige virksomheder, som er parate til at rydde op i deres forsyningskæder, konkurrencemæssigt dårligere, og ikkebæredygtig adfærd belønnes. Miljø er en delt kompetence mellem EU og medlemsstaterne, men der er følgelig behov for EU-dækkende foranstaltninger for at sikre en fælles forståelse af skovrydnings- og skovforringelsesfrie forsyningskæder, øge gennemsigtigheden af sådanne forsyningskæder og sikre en betydelig indvirkning på skovrydning gennem tiltagets omfang.

For så vidt som dette initiativ dækker både varer, der overgår til fri omsætning, og varer, der eksporteres fra EU-markedet, vil en indsats på EU-plan være mere effektiv end en indsats på nationalt plan, da den vil forhindre eventuelle negative virkninger på det indre markeds funktion og på handelsmæssige aspekter. EU-tiltag kan derfor supplere og styrke medlemsstaternes nationale indsats. Hvis EU ikke handler, vil problemet med skovrydning og skovforringelse forbundet med EU's forbrug bestå og vil blive yderligere forværret. Dette kan have en negativ indvirkning på EU's indsats på området for global beskyttelse af biodiversitet og klimaændringer.

- **Proportionalitetsprincippet**

Med dette lovgivningsinitiativ optrapper EU indsatsen mod skovrydning og skovforringelse ved at indføre en lovgivningsramme, som sigter mod at være ambitiøs og gennemførlig, og som tilskynder til en omstilling til bæredygtige forsyningskæder i alle producentlande i og uden for EU. Dette vil gøre EU til en troværdig global udvikler af standarder. De pengemæssige minimumsfordele udligner klart omkostningerne. Initiativet er også i overensstemmelse med alvoren og den hastende karakter af det problem, det har til formål at løse, og med prioriteterne i den europæiske grønne pagt.

Dette lovgivningsinitiativ har til formål at minimere EU's bidrag til skovrydning og skovforringelse. Dette mål vil blive nået ved at indføre en trinvis obligatorisk due diligence-ordning, som er baseret på en EU-definition af skovrydningsfri, kombineret med et benchmarkingsystem. Som analyseret i "*konsekvensanalysen vedrørende minimering af risikoen for skovrydning og skovforringelse i forbindelse med produkter, der markedsføres i EU" (*i det følgende benævnt "konsekvensanalysen") forventes det, at disse foranstaltninger vil være de mest effektive til at dæmme op for EU-drevet skovrydning og de mest effektive af de foranstaltninger, der er blevet undersøgt som led i forberedelsen af dette initiativ. Resultaterne af konsekvensanalysen viser, at retligt bindende løsninger (som f.eks. kravet om skovrydningsfrie produkter, obligatorisk due diligence osv.) vil være mere effektive end frivillige foranstaltninger (som f.eks. frivillig due diligence, frivillig mærkning eller frivillig privat certificering)). Disse resultater blev bekræftet af resultatet af den åbne offentlige høring, hvor langt de fleste interessenter — erhvervssammenslutninger og NGO'er — støttede en obligatorisk due diligence-ordning.

- **Valg af retsakt**

Den foreslåede retsakt er en "forordning", da en forordning er nødvendig for at sikre størst mulig harmonisering og undgå forskellige normer i medlemsstaterne, hvilket ville underminere det grundlæggende princip om fri bevægelighed for varer. Med en forordning fastsættes der **direkte krav for alle virksomheder**, hvilket skaber den nødvendige retssikkerhed og mulighed for håndhævelse af et fuldt integreret marked på tværs af EU. En forordning **sikrer også, at forpligtelserne gennemføres samtidigt og på samme måde i alle 27 medlemsstater**. Forordningen vil også **mindske den usikkerhed med hensyn til tidsfrister** i løbet af gennemførelsesprocessen, der typisk er forbundet med et direktiv på et område, hvor tid og retssikkerhed er afgørende på grund af den forventede forøgelse af markedet og mere generelle ændringer i markedsdynamikken.

Retsakten er også udformet som en fremtidssikret ordning, som kan **tilpasses markedsudviklingen og nye data og videnskabelig dokumentation**. Til dette formål **tillægges Kommissionen en række beføjelser**, som vil gøre det muligt at udvikle gennemførelsesforanstaltninger med henblik på bl.a. at offentliggøre resultatet af benchmarkingen af lande og revidere de råvarer, der er omfattet af forordningen.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Dette initiativ bygger på resultaterne af kvalitetskontrollen af EU's tømmerforordning og FLEGT-forordningen, som blev udført samtidig med konsekvensanalysen af denne forordning.

Med hensyn til EU's tømmerforordning viste kvalitetskontrollen, at den har ført til en forbedret situation i tredjelande, herunder i lande, som har valgt ikke at deltage i processer med frivillige samarbejdsaftaler. EU's vigtigste handelspartnere har taget skridt til at styrke deres skovforvaltningssystemer og reducere ulovlig skovhugst for at opfylde kravene i EU's tømmerforordning. EU's tømmerforordning har — selv om den hæmmes af en række svagheder i sin udformning og problemer med håndhævelsen — ført til visse positive resultater med hensyn til både effektivitet og virkningsfuldhed. Forordningens globale dækning har givet EU et grundlag for at arbejde tæt sammen med andre forbrugerlande. Andre forbrugerlande og handelspartnere i verden har vedtaget lovgivningsmæssige tilgange svarende til EU's tømmerforordning. I forbindelse med skovrydning i bredere forstand er dette særligt vigtigt, da det viser, at EU kan have en virkning og føre an globalt, selv om EU's markedsandel er faldende.

På trods af udfordringerne i forbindelse med gennemførelsen af EU's tømmerforordning viser resultaterne af kvalitetskontrollen af denne forordning, at den tilgang, der blev valgt i forordningen — due diligence — sikrer fleksibilitet til at reagere på nye udfordringer i forbindelse med ulovlig skovhugst og ulovlige ændringer i arealanvendelsen. Det generelle krav (due diligence), der stilles til alle EU-baserede virksomheder, giver også mulighed for at gøre forordningen fleksibel over for ændringer i handelsmønstre og ændringer i landerisikoprofiler. Den foreslåede løsning vil integrere og forbedre den ramme, der blev etableret med EU's tømmerforordning, som derfor vil blive ophævet.

Den due diligence-procedure, der er etableret under EU's tømmerforordning, vil blive tilpasset og forbedret i denne forordning ved indførelsen af nye elementer som f.eks. due diligence-erklæringen (artikel 4), kravet om geografiske oplysninger eller geolokalisering, som kæder råvarerne og produkterne samme med den jordlod, hvor de er produceret (artikel 9), øget samarbejde med toldmyndighederne (artikel 14 og 24), mindsteantallet af kontroller (artikel 14) og benchmarkingen af lande (artikel 25-26).

Med hensyn til FLEGT-forordningen har kvalitetskontrollen bekræftet resultaterne af de frivillige FLEGT-partnerskabsaftaler for så vidt angår øget inddragelse af interessenter og forbedrede rammer for skovforvaltning i partnerlande, men har samtidig fremhævet en række mangler. Kvalitetskontrollen har også vist, at der er begrænset dokumentation for, at de frivillige partnerskabsaftaler generelt har bidraget til at reducere ulovlig skovhugst. Mens det EU-system, der er indført i henhold til forordningen, er et effektivt redskab til at reducere overholdelsesomkostningerne for virksomheder i EU, har det vigtigste instrument til dens indførelse, dvs. de frivillige partnerskabsaftaler, ikke leveret de forventede resultater. Et af de største problemer i forbindelse med FLEGT-forordningen er det forhold, at EU's vigtigste handelspartnere ikke har vist interesse i at deltage i processer med frivillige partnerskabsaftaler, og det har betydet, at kun 3 % af træimporten til EU er omfattet af frivillige partnerskabsaftaler. Mere end 15 år efter, at grundlaget for disse processer blev fastlagt i FLEGT-handlingsplanen i 2003, har kun ét land ud af de 15 lande, med hvilke EU har indledt en proces om frivillige partnerskabsaftaler, indført en FLEGT-licensordning, der fungerer, og kun ét land ud af EU's ti største træhandelspartnere deltager i en proces om frivillige partnerskabsaftaler.

For at overholde de bilaterale forpligtelser, som Den Europæiske Union har indgået, og for at opretholde det fremskridt, der er gjort med partnerlande, som har indført en ordning, der fungerer (FLEGT-licensfasen), indeholder denne forordning en bestemmelse om, at træ, der er omfattet af en FLEGT-licens, opfylder kravet om lovlighed. Nogle komponenter fra de frivillige partnerskabsaftaler kan integreres, hvis det er muligt, og godkendes af partnerne i

specifikke samarbejdsprogrammer, f.eks. skovpartnerskaber eller lignende, for yderligere at støtte skovforvaltning.

- **Høringer af interesserede parter**

Den åbne offentlige høring, som Kommissionen gennemførte i 2020, modtog næsten 1,2 mio. svar. De fleste interessenter var enige om, at der er behov for en indsats på EU-plan for at mindske EU's bidrag til global skovrydning og skovforringelse. De fleste interessenter var også enige om at fastlægge en EU-definition af skovrydningsfri som et krav i forbindelse med den politiske intervention.

Med hensyn til politiske foranstaltninger viste den åbne offentlige høring, at der var stærk støtte til retligt bindende løsninger (krav om skovrydningsfrie produkter, obligatorisk due diligence, obligatorisk offentlig certificering osv.), mens bløde frivillige foranstaltninger som f.eks. frivillig due diligence, frivillig mærkning eller frivillig privat certificering blev anset for mindre effektive. Langt de fleste interessenter — erhvervssammenslutninger og NGO'er — støttede en obligatorisk due diligence-ordning, selv om de foretrukne detaljer i en sådan ordning varierer fra organisation til organisation. De detaljerede konklusioner fra høringerne af interesserede parter, herunder feedback om den indledende konsekvensanalyse, resultaterne af den åbne offentlige høring og resultaterne af den målrettede høring af interessenter, kan findes i bilag 2 til konsekvensanalysen.

I overensstemmelse med meddelelsen fra 2019, den europæiske grønne pagt, EU's biodiversitetsstrategi for 2030 og jord til bord-strategien fokuserer dette initiativ på skove. Europa-Parlamentet og NGO'er har ønsket at medtage andre økosystemer. På grundlag af erfaringerne med eksisterende lovgivning blev det vurderet, at tiden ikke er inde til en sådan udvidelse af anvendelsesområdet, da manglen på praktiske erfaringer ville være til skade for effektiviteten og håndhævelsen af de politiske tiltag, der vurderes her. Behovet og mulighederne for at udvide anvendelsesområdet til også at omfatte andre økosystemer vil imidlertid blive evalueret som led i en tidlig revision.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Til støtte for analysen af de forskellige løsninger tildelte Kommissionen en **støttekontrakt** til eksterne eksperter, som fik til opgave at udføre to undersøgelser: "*konsekvensanalyse på efterspørgselssiden for at imødegå skovrydning*" og "*undersøgelse til støtte for kvalitetskontrol af EU's tømmerforordning og FLEGT-forordningen*". Disse undersøgelser tilvejebragte en del af den analyse og de data, der ligger til grund for de løsningsmodeller, der præsenteres i konsekvensanalysen, og dermed for denne forordning. Dette initiativ bygger også på resultaterne af en tredje undersøgelse med fokus på "*certificerings- og verifikationsordninger i skovbrugssektoren og træbaserede produkter*", som blev udført samtidig med konsekvensanalysen.

Kommissionen benyttede også input fra møderne i Kommissionens ekspertgruppe/multistakeholderplatform om beskyttelse og genopretning af verdens skove, herunder EU's tømmerforordning og FLEGT-forordningen. Siden lanceringen af køreplanen for dette lovgivningsinitiativ i februar 2020 har gruppen holdt ni møder i forskellige sammensætninger og har afholdt fire specifikke workshops for at indsamle input om de løsningsmodeller, der præsenteres i konsekvensanalysen.

Parallelt med ovennævnte støtteundersøgelser, ekspertgruppemøder og høring af interesserede parter lagde Kommissionen også stor vægt på Europa-Parlamentets beslutning af 22. oktober

2020 med henstillinger til Kommissionen om en EU-retlig ramme for at standse og vende den EU-anførte globale skovrydning (2020/2006 (INL)) og Rådets holdninger, navnlig Rådets konklusioner vedrørende meddelelsen fra 2019[11].

- **Konsekvensanalyse**

Der blev overvejet i alt 17 politiske foranstaltninger i den indledende screening af levedygtighed, der blev udført som forberedelse til konsekvensanalysen. Denne første liste over potentielle foranstaltninger omfattede en bred vifte af mulige interventioner, både lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige tiltag. I levedygtighedsscreeningen blev hver politisk foranstaltning vurderet i forhold til en række kriterier, f.eks. den retlige, tekniske og politiske gennemførlighed og proportionalitet, deres potentielle effektivitet og virkningsfuldhed samt feedback fra interessenter, medlemsstater og tredjelande.

På grundlag af screeningen af levedygtighed blev fem løsningsmodeller valgt og undersøgt nærmere: 1) en forbedret obligatorisk due diligence-procedure, 2) et benchmarkingsystem og en liste over virksomheder, der har overtrådt reglerne, kombineret med en trinvist forbedret obligatorisk due diligence-ordning, 3) en obligatorisk offentlig certificeringsordning kombineret med et skærpet krav om due diligence, 4) obligatorisk mærkning kombineret med et skærpet krav om due diligence og 5) et krav om, at produkter skal være skovrydningsfrie, for at de kan blive bragt i omsætning i EU, understøttet af benchmarking og country card-systemer.

Alle de overvejede løsningsmodeller er baseret på fælles elementer: 1) en definition af skovrydningsfri, som er baseret på FAO-definitionen, som produkter skal overholde, og et yderligere krav om, at produkter skal være lovlige i henhold til lovgivningen i produktionslandet, 2) en varedækning, som regelmæssigt revideres og opdateres, med fokus på de råvarer med den største skovrydning på grund af EU (oksekød, palmeolie, soja, træ, kakao og kaffe) og relaterede produkter, og 3) et forbud mod markedsføring af råvarer og produkter på EU-markedet, som er forbundet med skovrydning og skovforringelse, og som ikke er produceret i overensstemmelse med gældende og relevant lovgivning i producentlandene. Løsning 2-4 kombineres med et obligatorisk krav om due diligence som foreslået under løsning 1.

Løsning 2 var den foretrukne løsning. Den kombinerer kravet om due diligence med benchmarkingsystem, hvor landene kategoriseres under hensyntagen til skovrydning og skovforringelse forbundet med de relevante råvarer sammen med kriterier vedrørende landenes deltagelse i bekæmpelse af skovrydning og skovforringelse. Der vil være tre kategorier af lande — lande med lav, standard og høj risiko. Forpligtelserne for virksomhederne og for medlemsstaternes myndigheder vil variere efter produktionslandets risikoniveau, idet der vil være lempede due diligence-forpligtelser for produkter fra lavrisikolande og skærpet kontrol af produkter fra højrisikolande.

Det forventes, at den foretrukne løsning vil forhindre skovrydning drevet af EU's forbrug og produktion af de seks omfattede råvarer, idet fordelene forventes at ligge et godt stykke over 71 920 ha skov, der hvert år berøres mindre af EU-drevet skovrydning og skovforringelse frem til 2030. Det vil også betyde en reduktion på mindst 31,9 mio. ton CO2-emissioner til atmosfæren hvert år som følge af EU's forbrug og produktion af de relevante råvarer, hvilket kan omsættes til økonomiske besparelser på mindst 3,2 mia. EUR om året. Denne løsning

[11] Konklusioner vedtaget af Rådet og medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, den 16. december 2019 om meddelelsen om intensivering af EU's indsats for at beskytte og genoprette verdens skove (15151/19 af 16. december 2019).

forventes desuden at bidrage afgørende til beskyttelsen af biodiversiteten, som i høj grad også hænger sammen med forebyggelse af klimaændringer.

Denne løsning bør også bidrage til at nå de specifikke målsætninger for EU-interventionen, nemlig at skabe lige vilkår for virksomheder, der opererer på EU-markedet, minimere forbruget af produkter fra forsyningskæder, der er forbundet med skovrydning eller skovforringelse, og øge efterspørgslen efter og handelen med lovlige og "skovrydningsfrie" råvarer og produkter i EU. Smålandbrugere, der producerer de relevante råvarer, kan stå over for tilpasningsudfordringer. Alle disse faktorer forventes at blive afbødet af den foreslåede skæringsdato i 2020, da de fleste produkter, der i øjeblikket handles, vil komme fra arealer, der blev sat i produktion før 2020.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Denne forordning forventes at skabe lige vilkår for virksomheder, der opererer på EU-markedet. Producenter, der anvender mere bæredygtige produktionsmetoder og gennemsigtige forsyningskæder, forventes at vinde markedsandele på EU-markedet og opnå bedre konkurrenceevne sammenlignet med producenter, der forårsager skovrydning, uanset deres størrelse. Den vigtigste årsag til omkostningerne ved due diligence-forpligtelser er forsyningskædernes kompleksitet og de risici, der er forbundet med leverandørlandet, ikke virksomhedernes størrelse.

Mens gennemførelsen af due diligence-procedurer (og skift af forsyningskæder, hvis det er nødvendigt) kan være en større udfordring for SMV'er, vil due diligence-kravet kombineret med benchmarking gøre det muligt for SMV'er og forhandlere at drage fordel af de lavere omkostninger, der er forbundet med den lempede due diligence-ordning, fordi de kan vælge produkter fra lavrisikoforsyningskæder.

Forslaget indeholder et "informations- og kommunikationssystem" (artikel 29), der vil muliggøre elektronisk behandling af oplysninger mellem både kompetente myndigheder og mellem disse og virksomhederne. Dette system vil lette og strømline de økonomiske aktørers pligter og de kompetente myndigheders håndhævelse.

- **Grundlæggende rettigheder**

Den foreslåede løsningsmodel kræver, at produkter skal være produceret i overensstemmelse med definitionen af skovrydningsfri og med lovgivningen i produktionslandet. Dette betyder, at love (både nationale og internationale) om arbejdstagerrettigheder, miljø og menneskerettigheder, der finder anvendelse i produktionslandet, skal tages i betragtning, når det vurderes, om produkterne er i overensstemmelse med dette initiativ. Dette omfatter oprindelige folks rettigheder, hvilket forventes at bidrage til at beskytte sårbare lokalsamfunds rettigheder.

På EU-plan overholder forslaget EU's charter om grundlæggende rettigheder, navnlig charterets artikel 2 (ret til livet), artikel 8 (beskyttelse af personoplysninger), artikel 16 (frihed til at oprette og drive egen virksomhed), artikel 17 (ejendomsret) og artikel 37 (miljøbeskyttelse).

I henhold til chartres artikel 52, stk. 1, er enhver begrænsning i udøvelsen af de rettigheder og friheder, der anerkendes ved chartret, fastlagt i lovgivningen og respekterer disse rettigheders og friheders væsentligste indhold. Under iagttagelse af proportionalitetsprincippet indføres der kun begrænsninger, såfremt disse er nødvendige og faktisk svarer til mål af almen interesse, der er anerkendt af Unionen, eller et behov for beskyttelse af andres rettigheder og

friheder. Sikring af et højt niveau for beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten er navnlig et mål af almen interesse, som i henhold til chartret kan lægges til grund for begrænsninger af andre grundlæggende rettigheder.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

I finansieringsoversigten, der vedlægges dette forslag, gøres der rede for virkningerne for budget-, personale- og administrationsressourcer.

Der er afsat et samlet budget på 16 519 000 EUR til forberedelse og gennemførelse af forordningen i de første fem anvendelsesår (foreløbigt fra 2023 til 2027.) Dette omfatter et budget på 6 650 000 EUR under udgiftsområde 7 i den flerårige finansielle ramme (FFR) til menneskelige ressourcer (yderligere fem ansatte i GD ENV til gennemførelse af forordningen og internationalt samarbejde, to yderligere ansatte i GD INTPA til det tilhørende samarbejde og udvikling og en medarbejder i GD TAXUD til gennemførelse af toldforpligtelser) og andre administrative udgifter. Det omfatter også et budget på 9 869 000 EUR under udgiftsområde 3 i FFR. Sidstnævnte er knyttet til støtte til forskellige gennemførelsesopgaver i forbindelse med de lovgivningsmæssige bestemmelser, som Kommissionens tjenestegrene skal udføre i perioden 2022-2027, herunder indkøb og potentielle administrative arrangementer.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Medlemsstaternes myndigheder (navnlig kompetente myndigheder som beskrevet i kapitel 3) er ansvarlige for håndhævelsen af denne forordning. Med henblik herpå udarbejder de kontrolplaner ud fra en risikobaseret tilgang, hvor der tages hensyn til det risikoniveau, der er tildelt gennem et system til benchmarking af lande. Den rapporteringsramme, der er fastlagt i artikel 20, bygger på erfaringerne fra EU's tømmerforordning og har til formål at styrke kontrollen af medlemsstaternes overvågningsaktiviteter, indholdet og kvaliteten af kontroller samt opfølgningen heraf.

Systemet bør revideres efter tre års fuld drift og derefter hvert femte år for at identificere eventuelle problemer og potentielle forbedringer. I artikel 32 fastsættes det specifikt, at den første revision skal omfatte en vurdering af behovet for og gennemførligheden af en udvidelse af forordningens anvendelsesområde til at omfatte andre økosystemer. Senest to år efter forordningens ikrafttræden vil Kommissionen foretage en første revision af bilag I på grundlag af videnskabelig dokumentation.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**
  - *Artikel 1: Emne og anvendelsesområde*

I artikel 1, stk. 1, fastlægges forordningens materielle anvendelsesområde med definitioner af "relevante råvarer " (dvs. kvæg, kakao, kaffe, palmeolie, soja og træ) og "relevante produkter" (dvs. produkter opført i bilag I, som indeholder, er blevet fodret med eller er blevet fremstillet ved brug af relevante råvarer), som denne forordning finder anvendelse på. Det præciseres også, at forordningen vil finde anvendelse på både markedsføring og tilgængeliggørelse på EU-markedet samt på eksport fra Unionen.

I stk. 2 præciseres forordningens tidsmæssige anvendelsesområde, idet det fastslås, at den ikke finder anvendelse på relevante råvarer og produkter, der er bragt i omsætning på EU-markedet eller eksporteret herfra, som blev produceret før ikrafttrædelsesdatoen, jf. artikel 36.

- *Artikel 2: Definitioner*

Artikel 2 indeholder de definitioner, der anvendes i resten af forordningens dispositive del. De omfatter definitioner [stk. 1-8], der kræves for at gennemføre retsaktens centrale mål, f.eks. skovrydning, skov, plantager, skovrydningsfri og produceret. Definitionerne bygger så vidt muligt på begreber, der er udviklet på internationalt plan, navnlig inden for De Forenede Nationers Fødevare- og Landbrugsorganisation (FAO).

Indførelsen af en definition af skovrydningsfri er en af de vigtigste nyskabelser i den foreslåede forordning i forhold til EU's tømmerforordning. Resultaterne af konsekvensanalysen viser, at fastsættelse af et fælles krav til produkter og råvarer, uanset produktionsland, sandsynligvis vil kunne øge effektiviteten af den politiske intervention ved at forebygge smuthuller i forbindelse med lovlig skovrydning og ved at lette gennemførelsen via fjernovervågning. Definitionen af skovrydningsfri forventes desuden at forhindre, at der skabes uhensigtsmæssige incitamenter for partnerlande, som ellers kunne blive fristet til at sænke miljøstandarderne for at lette adgangen for deres produkter til EU, hvis der kun blev indført lovlighedskontrol i forslaget.

I definitionen af skovrydningsfri fastsættes skæringsdatoen til den 31. december 2020. Dette betyder, at råvarer og produkter, der er omfattet af forordningens anvendelsesområde, ikke tillades at komme ind på eller forlade EU-markedet, hvis de er produceret på arealer, der er udsat for skovrydning eller skovforringelse efter denne dato. Med den foreslåede dato minimeres afbrydelser af forsyningskæderne og potentielle negative virkninger i partnerlandene. Det svarer til internationale forpligtelser til at standse skovrydning, som er fastsat i f.eks. målene for bæredygtig udvikling (mål 15.2.)

De øvrige definitioner [stk. 9-30] omhandler de ansvarlige og de aktiviteter, der reguleres, f.eks. virksomhed, forhandler, bringe i omsætning, tilgængeliggørelse på markedet osv. De er så vidt muligt baseret på begreber, der allerede findes i EU-retten i relevant lovgivning om det indre marked og på toldområdet, og de omhandler også specifikke spørgsmål, der er opstået i forbindelse med gennemførelsen af EU's tømmerforordning. Definitionerne er blevet ændret en smule med hensyn til konsekvensanalysen med henblik på at øge deres juridiske præcision og tage højde for den nye udvikling i den relaterede EU-ret.

- *Artikel 3: Forbud*

Artikel 3 udgør en hjørnesten i forordningen ved klart at beskrive forbuddet mod markedsføring eller tilgængeliggørelse på EU-markedet af de relevante råvarer og produkter, der er omfattet af anvendelsesområdet, som ikke overholder denne forordning, ledsaget af en præcisering af, at der altid kræves en due diligence-erklæring, når sådanne kommercielle aktiviteter udføres. Henvisningen til skovrydning i litra a) og lovlighed i litra b) er nødvendig for at sikre, at alle forordningens primære mål er tilstrækkeligt omhandlet.

Forbuddet i litra c) supplerer de øvrige ved at indføre en generel forpligtelse til at indgive due diligence-erklæringer, når relevante råvarer og produkter bringes i omsætning. Dette forbud sikrer, at virksomhederne bliver opmærksomme på deres pligt til at udvise due diligence og afskrækkes fra at udelade due diligence-procedurer. Baseret på erfaringerne fra EU's tømmerforordning vil dette krav lette håndhævelsen og om nødvendigt retlige skridt til at afhjælpe eller sanktionere sådanne overtrædelser.

- *Artikel 4: Virksomhedernes forpligtelser*

I artikel 4 fastsættes virksomhedernes forpligtelser i henhold til forordningen. Den beskriver due diligence-proceduren og udgør således den generelle regel om virksomhedernes forpligtelser. Ved stk. 1 pålægges virksomhederne en forpligtelse til at udvise due diligence i

forbindelse med alle relevante råvarer og produkter for at sikre, at de overholder forbuddet i artikel 3, litra a) og b), og til at indgive en due diligence-erklæring, inden de bringes i omsætning på EU-markedet eller eksporteres derfra. De nødvendige oplysninger, der kræves i due diligence-erklæringen, er anført i bilag II.

I stk. 2 beskrives den særlige procedure, der gælder for indgivelse af due diligence-erklæringer. Efter at have konkluderet, at den relevante råvare eller det relevante produkt er i overensstemmelse med forordningen, skal virksomheden indgive en due diligence-erklæring i informationssystemet (se artikel 31), inden råvaren eller produktet bringes i omsætning. For relevante råvarer og produkter, som henføres under overgang til fri omsætning eller eksport, skal der i toldangivelsen henvises til due diligence-erklæringen, som vil muliggøre det nødvendige tætte samarbejde mellem toldmyndighederne og de kompetente myndigheder. I henhold til stk. 3 påtager virksomhederne sig ansvaret for produkternes overensstemmelse ved at udarbejde en due diligence-erklæring. I stk. 4 kræves det udtrykkeligt, at virksomhederne undlader at bringe råvarer eller produkter i omsætning eller at eksportere råvarer eller produkter uden forudgående indgivelse af en due diligence-erklæring. I stk. 5 fastsættes den samme forpligtelse, 1) hvis de relevante produkter eller råvarer ikke opfylder kravet om "skovrydningsfri" eller "lovlighed", 2) hvis det ved due diligence-proceduren er blevet konkluderet, at risikoen for manglende overholdelse ikke er ubetydelig, eller 3) hvis due diligence-proceduren ikke er blevet udført. Ved stk. 6 forpligtes virksomhederne til at gribe ind og underrette de kompetente myndigheder, hvis der fremkommer nye oplysninger, efter at due diligence-proceduren er afsluttet, og erklæringen er indgivet.

- *Artikel 6: Forhandlernes forpligtelser*

I denne forordning forstås ved en forhandler, ligesom i EU's tømmerforordning, "enhver fysisk eller juridisk person, der som led i erhvervsvirksomhed sælger eller køber træ eller træprodukter, der allerede er bragt i omsætning, på det indre marked" [artikel 2, litra j)]. Generelt er forhandlere underlagt mindre strenge forpligtelser end virksomheder, fordi de relevante råvarer eller produkter allerede er blevet bragt i omsætning på det tidspunkt, hvor en forhandler kan disponere over disse. Forhandlere, navnlig store forhandlere, har imidlertid betydelig indflydelse på forsyningskæderne og spiller en vigtig rolle med hensyn til at sikre, at de relevante råvarer og produkter er skovrydningsfrie.

Derfor skelnes der i denne artikel mellem forpligtelser, der gælder for store forhandlere, som ikke er små og mellemstore virksomheder (SMV'er), og forpligtelser, der gælder for forhandlere, der er SMV'er. I henhold til stk. 2 og 3 skal forhandlere, som er SMV'er, indsamle en fortegnelse over deres leverandører og kunder, opbevare disse oplysninger i mindst fem år og efter anmodning stille sådanne oplysninger til rådighed for de kompetente myndigheder. Dette krav skønnes kun at medføre ubetydelige omkostninger, da sådanne oplysninger forventes at indgå i normal forretningsdrift. Forhandlere, som er SMV'er, forventes også at gribe ind og underrette de kompetente myndigheder, hvis der fremkommer nye oplysninger om, at deres råvarer og produkter ikke er i overensstemmelse med forordningen (stk. 4)

Store forhandlere, som ikke er SMV'er, er derimod underlagt de samme forpligtelser som virksomheder (stk. 5). Store forhandlere skal indgive en due diligence-erklæring i henhold til artikel 4, hvorved de bliver ansvarlige for, at den relevante råvare eller det relevante produkt overholder denne forordning. De er desuden underlagt den samme due diligence-procedure som virksomhederne: Ud over at indsamle oplysninger skal de udføre en risikovurdering i henhold til artikel 10 og om nødvendigt risikobegrænsning i henhold til artikel 10. Forhandlere, der er SMV'er, fritages for disse forpligtelser. Store forhandlere er ligeledes

underlagt de samme tilsyn som virksomheder som omhandlet i artikel 15, mens forhandlere, der er SMV'er, er underlagt tilsyn som omhandlet i artikel 16.

- *Artikel 8: Due diligence*

I artikel 8 beskrives due diligence-proceduren, som udgør forpligtelsen for virksomheder i henhold til artikel 4, stk. 1, og forhandlere, som ikke er SMV'er i henhold til artikel 6, stk. 5. En due diligence-procedure bør sikre, at risikoen for, at relevante råvarer eller produkter, der ikke overholder gældende regler, bringes i omsætning på EU-markedet eller eksporteres fra EU-markedet, er ubetydelig. Med henblik herpå skal virksomheder og forhandlere, der ikke er SMV'er, indsamle alle relevante oplysninger (som anført i artikel 9) — trin 1 i due diligence-proceduren. På grundlag af disse oplysninger identificerer og vurderer de risikoen for, at relevante råvarer og produkter ikke overholder denne forordning [artikel 10, stk. 1-4, og artikel 10, stk. 6] — trin 2 i due diligence-proceduren. Om nødvendigt skal de på passende vis begrænse sådanne risici til et ubetydeligt niveau [artikel 10, stk. 5] — trin 3 i due diligence-proceduren.

Due diligence skal udføres, inden relevante råvarer og produkter bringes i omsætning på EU-markedet eller eksporteres fra EU-markedet. Hvis konklusionen af risikovurderingen er, at risikoen for, at råvarer eller produkter, der ikke overholder gældende regler, bringes i omsætning på EU-markedet eller eksporteres fra EU-markedet, ikke er ubetydelig, skal virksomheden træffe risikobegrænsende foranstaltninger, som er hensigtsmæssige med henblik på at reducere risikoen til et ubetydeligt niveau. Hvis der ikke er adgang til gældende lovgivning eller andre relevante oplysninger, kan risikoen ikke vurderes fuldt og dermed ikke begrænses til et ubetydeligt niveau. Hvis risikoen ikke kan begrænses til et ubetydeligt niveau, må virksomheden ikke bringe de relevante råvarer eller produkter i omsætning på EU-markedet [artikel 10, stk. 1].

- *Artikel 9: Oplysningskrav*

En vigtig nyskabelse i forhold til EU's tømmerforordning er forpligtelsen vedrørende geografisk information i artikel 9, som kræver, at virksomhederne indsamler geografiske koordinater (eller geolokalisering via bredde- og længdegrad) for alle de jordlodder, hvor de relevante råvarer og produkter er produceret. Da skovrydning er forbundet med ændringer i arealanvendelsen, kræver overvågning af skovrydning en præcis forbindelse mellem den råvare eller det produkt, der bringes i omsætning på EU-markedet eller eksporteres fra EU-markedet, og den jordlod, hvor råvaren eller produktet blev dyrket eller er opdrættet.

Krav om, at den jordlod eller bedrift, hvor råvaren er produceret, skal oplyses, gør det muligt at anvende satellitbilleder og -positionsbestemmelse — alment tilgængelige digitale værktøjer, der frit kan anvendes — til at kontrollere, om et produkt eller en råvare er i overensstemmelse med forordningen eller ej. Geografiske oplysninger om jordlodden og satellitovervågning er en velafprøvet kombination, som tidligere har vist sig at kunne begrænse skovrydning i et bestemt område, og som forventes at øge effektiviteten af den politiske intervention, samtidig med at svig i forsyningskæder bliver mere kompliceret og lettere at opdage. Unionen har udviklet sin egen satellitbaserede teknologi til positionsbestemmelse, navigation og tidsbestemmelse (PNT) (EGNOS/Galileo) og sit eget jordobservations- og jordovervågningssystem (Copernicus). Både EGNOS/Galileo og Copernicus yder avancerede tjenester, der giver store økonomiske fordele for offentlige og private brugere. Satellitbilleder og positionsbestemmelse, der hidrører fra anvendelsen af EGNOS/Galileo og Copernicus, kan derfor være en del af de oplysninger, der anvendes til overensstemmelseskontrol.

Geografiske oplysninger, der kæder produkter sammen med jordlodden, anvendes allerede af industrien og certificeringsorganisationerne og i relevant EU-lovgivning. I henhold til direktiv (EU) 2018/2001 skal der fremlægges oplysninger om "kildeområdet" for problematiske lande. En række EU-regler sikrer sporbarheden af oksekød "fra vugge til grav", herunder ved hjælp af f.eks. øremærker, dyrepas og en elektronisk database.

- *Artikel 10: Risikovurdering og -begrænsning*

I artikel 10 beskrives de foranstaltninger, der skal gennemføres for at vurdere og begrænse risikoen for, at relevante råvarer og produkter, der er forbundet med skovrydning og skovforringelse, bringes i omsætning. Denne artikel indeholder således en detaljeret beskrivelse af kriterierne for og de nærmere bestemmelser om gennemførelsen af risikovurdering og risikobegrænsning — henholdsvis trin 2 og trin 3 i due diligence-proceduren, jf. artikel 8. I artikel 10, stk. 1, præciseres formålet med risikovurderingen, som er at udpege relevante råvarer og produkter, som ikke overholder denne forordning, og den centrale forpligtelse for virksomheder til ikke at bringe den relevante råvare eller det relevante produkt i omsætning, medmindre de ikke kan påvise, at risikoen for manglende overholdelse er ubetydelig, fastsættes. Begrebet ubetydelig risiko defineres i artikel 2, nr. 18), som, når en fuldstændig vurdering af både de produktspecifikke og de generelle oplysninger om relevante råvarers og produkters overholdelse af artikel 3, litra a) og b), ikke giver anledning til bekymring.

Stk. 2 bygger på de risikovurderingskriterier, der er fastsat i EU's tømmerforordning, men kvalificerer dem yderligere og giver virksomhederne yderligere oplysninger om de elementer, der skal tages i betragtning, hvilket afspejler det forhold, at der i denne forordning fokuseres på både lovlighed og bæredygtighed (dvs. skovrydningsfri). Ud over det risikoniveau, der er tildelt gennem systemet til benchmarking af lande, indeholder listen oplysninger om produktionslandet/produktionsområdet, kendetegnene ved den relevante råvare, det relevante produkt og forsyningskæden samt andre relevante supplerende oplysninger, f.eks. certificerings- eller andre tredjepartsverifikationsværktøjer, såfremt de opfylder oplysningskravene i artikel 9.

- *Artikel 12: Lempet due diligence*

I artikel 12 beskrives de forpligtelser, der følger af at indkøbe relevante råvarer og produkter fra et land eller dele heraf, som er vurderet til at indebære lav risiko ifølge landebenchmarkingen, jf. kapitel 4. Når produktionslandet eller dele heraf anses for at indebære lav risiko i følge benchmarkingen, er virksomhederne stadig underlagt forpligtelsen i artikel 9 — trin 1 i due diligence-proceduren, dvs. til at indsamle oplysninger, dokumenter og data, der påviser, at relevante råvarer og produkter er i overensstemmelse med denne forordnings artikel 3. De er imidlertid fritaget for forpligtelsen til at udføre det andet og tredje trin i due diligence-proceduren, dvs. risikovurdering og risikobegrænsning, jf. artikel 10. I dette tilfælde er virksomheder derfor i princippet ikke forpligtet til at påvise, at risikoen for manglende overholdelse er ubetydelig.

Hvis virksomheden imidlertid f.eks. gennem indsamling af oplysninger gøres bekendt med oplysninger om specifik risiko for manglende overholdelse, skal alle forpligtelserne i artikel 8 — og dermed alle de tre trin i due diligence-proceduren opfyldes [artikel 12, stk. 2].

- *Artikel 14: Forpligtelser til at føre tilsyn*

I artikel 14 fastsættes de kompetente myndigheders generelle forpligtelser i henhold til forordningen. I nævnte artikels stk. 1 og 2, fastsættes de kompetente myndigheders centrale forpligtelse til at føre tilsyn med virksomheder og forhandlere med henblik på at vurdere deres overholdelse af due diligence-kravene og også med henblik på at fastslå, om de

relevante råvarer og produkter, der bringes i omsætning eller gøres tilgængelige på EU-markedet eller eksporteres derfra, er i overensstemmelse med forordningen. Stk. 3 omhandler den risikobaserede plan, et centralt redskab, der bruges som retningslinje for de tilsyn, der foretages af den kompetente myndighed. Kontrolplanerne bør omfatte risikokriterier til brug ved risikoanalysen af due diligence-erklæringerne. Planerne bør revideres regelmæssigt i lyset af resultaterne af deres gennemførelse. De virksomheder og forhandlere, hvis resultater konsekvent er i overensstemmelse med kravene, bør underkastes mindre hyppige tilsyn.

I henhold til stk. 4 skal de kompetente myndigheder udføre risikoanalysen af due diligence-erklæringerne ved hjælp af elektronisk databehandling, der er integreret i det informationssystem, som er oprettet i henhold til artikel 31.

I stk. 5 fastsættes det, at risikoanalysen bør gøre det muligt for de kompetente myndigheder at identificere de virksomheder eller forhandlere eller de relevante råvarer og produkter, der skal kontrolleres.

I henhold til stk. 6 skal de kompetente myndigheder straks træffe foranstaltninger, hvis risikoanalysen viser, at visse råvarer eller produkter udgør en høj risiko for manglende overholdelse. Sådanne foranstaltninger kan indebære midlertidige foranstaltninger, hvor markedsføringen eller tilgængeliggørelsen af råvarerne eller produkterne suspenderes. Hvis der er tale om varer, der indføres på eller forlader EU-markedet, og når den elektroniske grænseflade, jf. artikel 26, stk. 1, er indført, kan de kompetente myndigheder anmode toldmyndighederne om at suspendere overgangen til fri omsætning eller eksporten af højrisikovarer.

Ved hjælp af midlertidige suspensioner af råvarer eller produkter med høj risiko bør de kompetente myndigheder få mulighed for at udføre nødvendige kontrol af råvarernes og produkternes overensstemmelse med forordningen. Ved stk. 7 fastsættes en indledende suspensionsperiode på tre arbejdsdage, som kan forlænges, hvis de kompetente myndigheder har brug for mere tid.

I henhold til stk. 8 skal de kompetente myndigheder udveksle oplysninger og koordinere udviklingen af de risikokriterier, der indgår i kontrolplanerne. Dette bør fremme en ensartet anvendelse af forordningen og forbedre dens effektivitet.

Ved stk. 9 pålægges medlemsstaterne en vigtig forpligtelse til at sikre effektiv kontrol gennem deres kompetente myndigheder. De to anvendte parametre sikrer, at et vist antal virksomheder og forhandlere kontrolleres, og at en vis procentdel af markedet inden for hver kategori af råvarer og produkter kontrolleres. Endimensionelle tilgange, f.eks. kontrol af få virksomheder og forhandlere med en stor markedsandel eller kontrol af flere små virksomheder og forhandlere med en ubetydelig markedsandel, ville ikke sikre den nødvendige effektivitet af denne forordning, og udelukkes derfor i stk. 5. Dækningsprocenterne er nødvendige for at muliggøre en omfattende kontrol med markedet, som er afskrækkende i forhold til potentielle overtrædelser.

Stk. 10 omhandler systemet til benchmarking af lande og nødvendigheden af skærpet kontrol (artikel 20), som skal udføres af de kompetente myndigheder i forbindelse med råvarer og produkter, der er produceret i højrisikolande eller dele heraf. Derved kædes de kompetente myndigheders opgaver sammen med det tredelte benchmarkingsystem (som beskrevet i artikel 27).

Uanset betydningen af kontroller udført ifølge deres risikobaserede plan, præciseres det i stk. 11, at kompetente myndigheder også skal foretage kontrol uden for rammerne af sådanne planer, hvis de forelægges dokumentation eller andre relevante oplysninger vedrørende potentiel manglende overholdelse af denne forordning.

- *Artikel 15: Tilsyn med virksomheder*

Ved denne artikel fastsættes de kompetente myndigheders forpligtelse til at føre tilsyn med virksomheder. Den bygger på artikel 10, stk. 3, i EU's tømmerforordning, men den sikrer yderligere klarhed og vejledning vedrørende specifikke kriterier for den kompetente myndigheds tilsyn, så den bedre kan analysere relevant dokumentation for den anvendte due diligence-ordning og bedre kan vurdere risikoen for manglende overholdelse. Klare standarder for de kompetente myndigheders overensstemmelseskontrol er afgørende for at kunne sikre en effektiv og ensartet anvendelse af denne forordning i hele Unionen.

I stk. 2 sondres der mellem obligatoriske og fakultative foranstaltninger. De obligatoriske foranstaltninger omhandlet i litra a)-d) omfatter kontrol af due diligence-dokumentation og -procedurer, som ikke kræver, at de kompetente myndigheder udfører tekniske analyser af produkter eller andre aktiviteter på stedet. De fakultative foranstaltninger i litra e)-h) omfatter inspektion på stedet samt teknisk og videnskabelig kontrol, der er tilstrækkelig til at fastslå det præcise sted, hvor den relevante råvare eller det relevante produkt blev produceret, og hvorvidt det er sket skovrydningsfrit.

- *Artikel 19: Rapportering*

Artikel 19 omhandler medlemsstaternes forpligtelser til at rapportere om gennemførelsen af den foreslåede forordning. Denne artikel bygger på artikel 20 i EU's tømmerforordning (Rapportering) som efterfølgende ændret ved forordning 2019/1010, hvor rapporteringsforpligtelserne blev tilpasset miljølovgivningen[12]. I artikel 19 bekræftes det derfor, at medlemsstaterne skal forelægge en årlig rapport om anvendelsen af denne forordning (stk. 1), og at Kommissionens tjenestegrene årligt skal offentliggøre en EU-dækkende oversigt på grundlag af de data, medlemsstaterne har indgivet (stk. 3).

Stk. 2 indeholder en yderligere præcisering af de oplysninger, som medlemsstaterne skal indgive, for at styrke rapporteringsforpligtelserne og gøre det muligt for Kommissionen at foretage en mere præcis analyse af kvaliteten af medlemsstaternes overvågningsaktiviteter. Dette er i overensstemmelse med konklusionerne i Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 21/2021, som fremhævede manglerne ved rapporteringssystemet i EU's tømmerforordning[13], og vil sætte Kommissionen i stand til effektivt at imødekomme Revisionsrettens anbefaling om at styrke sin kontrol af medlemsstaternes tilsyn[14].

- *Artikel 20: Skærpet kontrol*

Når relevante råvarer og produkter stammer fra et land eller dele heraf, som er vurderet til at indebære høj risiko ifølge landebenchmarkingen, jf. kapitel 5, er de omfattet af skærpet kontrol fra de relevante kompetente myndigheders side. I modsætning til artikel 12 omfatter artikel 20 ikke særskilte due diligence-forpligtelser for virksomheder og forhandlere.

---

[12] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1010 af 5. juni 2019 om tilpasning af rapporteringsforpligtelser inden for miljølovgivning og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 og (EU) nr. 995/2010, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/49/EF, 2004/35/EF, 2007/2/EF, 2009/147/EF og 2010/63/EU, Rådets forordning (EF) nr. 338/97 og (EF) nr. 2173/2005, og Rådets direktiv 86/278/EØF (EUT L 170 af 25.6.2019, s. 115).

[13] Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 21/2021: "EU-støtte til biodiversitet og klimatiltag i EU's skove: positive, men begrænsede resultater". Se navnlig punkt 36, hvor Revisionsretten anfører følgende: "*Indberetningerne i henhold til tømmerforordningen omfatter ikke oplysninger, som Kommissionen kan bruge til at vurdere kvaliteten af medlemsstaternes overvågningsaktivitet, de nationale regler for, hvad der defineres som ulovlig skovhugst, eller de procedurer, der anvendes til kontrollerne. Den beder heller ikke medlemsstaterne om at underbygge deres svar med supplerende dokumenter, hvilket ville give den mulighed for at verificere, om oplysningerne er nøjagtige eller fuldstændige.*"

[14] Se anbefaling 2.a: "*Kommissionen bør: a) vurdere potentialet for at fremsætte lovgivningsforslag med det formål at styrke sin evaluering af medlemsstaternes kontrol af tømmerforordningen*".

De kompetente myndigheder skal sikre, at deres årlige tilsyn mindst omfatter 15 % af virksomhederne og 15 % af den mængde relevante råvarer og produkter, der er produceret i højrisikolande eller dele heraf.

Det bør fremhæves, at alle lande i henhold til artikel 27 tildeles risikoniveauet standard ved forordningens ikrafttræden. Ovennævnte forpligtelser vil derfor gøre sig gældende for de kompetente myndigheder, så snart et højrisikoland eller dele heraf optræder på den liste, som Kommissionen offentliggør i henhold til artikel 27, stk. 1, og så længe de relevante råvarer og produkter, der er produceret i et højrisikoland eller dele heraf, er tilgængelige på deres marked.

- *Artikel 22: Markedsovervågningsforanstaltninger*

Ved artikel 22 fastsættes der en forpligtelse for de kompetente myndigheder til straks at handle, hvis de konstaterer, at en relevant råvare eller et relevant produkt ikke overholder denne forordning. I dette tilfælde skal de kompetente myndigheder kræve, at de pågældende virksomhed eller forhandler træffer hensigtsmæssige og korrigerende foranstaltninger, der står i rimeligt forhold til målet, for at bringe den manglende overholdelse til ophør.

I stk. 2 skitseres de mulige korrigerende foranstaltninger, som virksomheden eller forhandleren kan pålægges at træffe. Denne bestemmelse bygger specifikt på artikel 16 i forordningen om markedsovervågning[15]. I henhold til nævnte forordnings artikel 3 forstås ved "tilbagekaldelse "*enhver foranstaltning, der har til formål at opnå, at et produkt, der allerede er gjort tilgængeligt for slutbrugeren, returneres*, mens der ved "tilbagetrækning" forstås "*enhver foranstaltning, der har til formål at forhindre, at et produkt i forsyningskæden gøres tilgængeligt på markedet*".

- *Artikel 23: Sanktioner*

Ved artikel 23 fastsættes medlemsstaternes forpligtelse til at fastlægge regler om sanktioner for overtrædelse af denne forordning. Eksistensen og anvendelsen af sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, i de nationale systemer er et afgørende element for en effektiv og ensartet gennemførelse af denne forordning i hele Unionen.

Stk. 2 indeholder derfor en liste over sanktioner, der skal fastsættes i de nationale retssystemer. Listen omfatter bøder, konfiskation af de relevante råvarer og produkter samt konfiskation af indtægter, suspension af eller forbud mod relevante økonomiske aktiviteter og udelukkelse fra offentlige udbudsprocedurer for de virksomheder og forhandlere, der overtræder forordningen. I medlemsstaternes lovgivning skal der fastsættes bøder af variabel størrelse afhængigt af den årlig omsætning for den virksomhed eller forhandler, der overtræder forordningen. Dette er navnlig relevant som et incitament for store virksomheder og forhandlere, som er SMV'er, til ikke at overtræde forordningen. Det opfylder dermed målet om at fastsætte sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.

- *Artikel 24: Kontrol*

Artikel 24 indeholder regler for kontrol med relevante råvarer og produkter, der er henført under toldproceduren "overgang til fri omsætning" eller "eksport".

[15] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 af 20. juni 2019 om markedsovervågning og produktoverensstemmelse og om ændring af direktiv 2004/42/EF og forordning (EF) nr. 765/2008 og (EU) nr. 305/2011 (EUT L 169 af 25.6.2019, s.1).

I henhold til stk. 2 er de kompetente myndigheder ansvarlige for at kontrollere, at denne forordning overholdes, herunder for råvarer eller produkter, der indføres på eller forlader EU-markedet. Forbindelsen mellem bestemmelserne i forordning (EU) nr. 952/2013 og forordning (EU) 2019/1020 præciseres også. I stk. 3 udpeges toldmyndighedernes centrale rolle, som består i at kontrollere den korrekte angivelse af relevante råvarer og produkter, der indføres på eller forlader EU-markedet.

Due diligence-erklæringen vedrørende en relevant råvare eller et relevant produkt, der indføres på eller forlader EU-markedet, registreres i det informationssystem, der er omhandlet i artikel 31. I henhold til stk. 4 tildeler nævnte informationssystem et referencenummer til due diligence-erklæringen, som skal stilles til rådighed for toldmyndighederne, når de indgiver toldangivelsen om overgang til fri omsætning eller eksport af den relevante råvare eller det relevante produkt, medmindre due diligence-erklæringen indgives i henhold til artikel 26, stk. 2.

Når der indgives en toldangivelse om overgang til fri omsætning eller eksport af en relevant råvare eller et relevant produkt, der indføres på eller forlader EU-markedet, skal toldmyndighederne i henhold til stk. 5 kontrollere status for due diligence-erklæringen vedrørende den relevante råvare eller det relevante produkt ved hjælp af den elektroniske grænseflade, der er omhandlet i artikel 26, stk. 1.

Hvis det ved den risikoanalyse, som de kompetente myndigheder udfører i overensstemmelse med artikel 14, stk. 4, fastslås, at den relevante råvare eller det relevante produkt indebærer en høj risiko for manglende overholdelse af kravene i denne forordning, skal status for due diligence-erklæringen vedrørende den relevante råvare eller det relevante produkt i henhold til stk. 6 ændres i overensstemmelse hermed. Under sådanne omstændigheder bør toldmyndighederne suspendere overgangen til fri omsætning eller eksporten af den relevante råvare eller det relevante produkt.

I stk. 7 angives de betingelser, hvorunder toldmyndighederne bør tillade, at en relevant råvare eller et relevant produkt overgår til fri omsætning eller eksporteres.

I stk. 8 fastlægges fremgangsmåden i tilfælde af, at de kompetente myndigheder konkluderer, at en relevant råvare eller et relevant produkt, der indføres på eller forlader EU-markedet, ikke overholder denne forordning. I dette tilfælde bør de kompetente myndigheder ændre status for den tilsvarende due diligence-erklæring i overensstemmelse hermed i informationssystemet, og de kan også i informationssystemet angive, at de gør indsigelse mod henførsel af den relevante råvare eller det relevante produkt under andre toldprocedurer.

Når toldmyndighederne har fået meddelelse om denne status, bør de ikke tillade overgang til fri omsætning eller eksport af den relevante råvare eller det relevante produkt, og de bør indsætte en påtegnelse i toldmyndighedernes databehandlingssystem, og, hvis det er muligt, i de følgedokumenter, der ledsager den relevante råvare eller det relevante produkt.

Hvis den relevante råvare eller det relevante produkt efterfølgende angives til andre toldprocedurer, og såfremt de kompetente myndigheder ikke gjorde indsigelse mod en sådan henførsel, indsættes påtegnelsen i toldangivelsen af virksomhederne og registreres på samme vilkår i toldmyndighedernes databehandlingssystem, og, hvis det er muligt, i de følgedokumenter, der anvendes i forbindelse med sådanne procedurer.

I henhold til stk. 10 kan toldmyndighederne destruere eller på anden vis ubrugeliggøre en relevant råvare eller et relevant produkt, der ikke overholder gældende regler, efter anmodning fra de kompetente myndigheder, eller hvis de anser det for nødvendigt og for at stå i et rimeligt forhold til målet. Omkostningerne i forbindelse med en sådan foranstaltning påhviler ihændehaveren af den relevante råvare eller det relevante produkt.

- *Artikel 25: Udveksling af oplysninger og samarbejde mellem myndigheder*

I denne artikel fastsættes der en forpligtelse for de kompetente myndigheder, toldmyndighederne og Kommissionen til at samarbejde om gennemførelsen af forordningen (stk. 1).

I stk. 2 og 3 fastsættes der en forbindelse til ordningerne for samarbejde og udveksling af oplysninger i forordning (EU) nr. 952/2013.

- *Artikel 26: Elektroniske grænseflader*

I henhold til stk. 1 skal Kommissionen oprette en elektronisk grænseflade mellem EU's kvikskrankemiljø og informationssystemet oprettet i henhold til artikel 31. Stk. 2 omhandler denne grænseflades grundlæggende funktionalitet, og stk. 3 giver Kommissionen beføjelse til at vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at definere de nærmere bestemmelser om og funktioner i grænsefladen.

- *Artikel 27: Vurdering af lande*

Artikel 27 omhandler det system til benchmarking af lande, der er et centralt element i denne forordning. Formålet med benchmarkingen er at tilskynde landene til at sikre bedre skovbeskyttelse og -forvaltning, lette handelen og opnå en bedre kalibrering af håndhævelsesindsatsen ved at hjælpe de kompetente myndigheder med at målrette ressourcerne mod de steder, hvor der er mest brug for dem, og reducere virksomhedernes overholdelsesomkostninger.

Ved hjælp af benchmarkingsystemet vil Kommissionen vurdere risikoen for, at lande eller dele heraf producerer relevante råvarer og produkter, som ikke er skovrydningsfrie. Med benchmarkingsystemet tildeles hvert land eller dele heraf et af tre mulige risikoniveauer: lav, standard eller høj risiko. Alle lande tildeles risikoniveauet standard ved forordningens ikrafttræden. Vurderingen vil blive baseret på de kriterier, der er skitseret i stk. 2.

I stk. 3 skitseres den procedure, som Kommissionen skal benytte, inden en eksisterende risikokategori ændres for et land eller dele heraf. Dette omfatter en opfordring til landet om at svare inden for en rimelig frist og til at give oplysninger, der anses for nyttige, herunder om de foranstaltninger, landet har truffet for at rette op på situationen.

Kommissionen vil offentliggøre kategoriseringen af landerisiko ved at vedtage gennemførelsesretsakter og vil om nødvendigt ajourføre listen, når ny videnskabelig dokumentation kræver det. De forpligtelser, der pålægges virksomheder og medlemsstaternes kompetente myndigheder, differentieres efter risikoniveauet i produktionslandet eller dele heraf, hvor virksomheder, der indkøber råvarer og produkter fra lavrisikolande eller dele heraf, pålægges lempede due diligence-forpligtelser (artikel 12), og kompetente myndigheder skal udføre skærpet kontrol af relevante råvarer og produkter, der er produceret i højrisikolande eller dele heraf (artikel 20).

- *Artikel 29: Fysiske eller juridiske personers begrundede mistanke*

I henhold til artikel 15 og 16 kan en kompetent myndighed foretage tilsyn med virksomheder og forhandlere, hvis den er i besiddelse af relevante oplysninger, herunder om tredjemands grundlag for begrundet mistanke. I henhold til artikel 2. nr. 21), forstås ved "begrundet mistanke" "*velbegrundet påstand baseret på objektive og verificerbare oplysninger vedrørende manglende overholdelse af denne forordning, som kan kræve intervention fra de kompetente myndigheders side*".

Begrundet mistanke kan vedrøre specifikke forsendelser, leverandører, virksomheder eller forhandlere eller enhver situation i specifikke produktionslande, som skaber risici i

forbindelse med en relevant råvare eller et relevant produkt, der bringes i omsætning, og som følgelig kan kræve intervention fra de kompetente myndigheders side. Begrundet mistanke var også en del af det system, der blev indført ved EU's tømmerforordning [(artikel 10, stk. 2)]. Artikel 29 bygger på disse erfaringer og præciserer den kompetente myndigheds forpligtelser til at vurdere begrundet mistanke og træffe de operationelle skridt, der kan være nødvendige for at afsløre overtrædelser og forhindre yderligere markedsføring på det indre marked.

Begrundet mistanke er også relevant for virksomheder og forhandlere. I henhold til forordningens artikel 4, stk. 6, er en virksomhed, som gennem en begrundet mistanke er blevet gjort opmærksom på, at den relevante råvare eller det relevante produkt ikke er i overensstemmelse med forordningen, forpligtet til straks at underrette den relevante kompetente myndighed i det land, hvor produktet er blevet bragt i omsætning eller eksporteret fra. Den samme forpligtelse gælder for forhandlere, uanset deres størrelse [artikel 6, stk. 4 og 5]. I henhold til artikel 10, stk. 2, litra i), skal eksistensen af en begrundet mistanke også tages i betragtning som et risikovurderingskriterium.

- *Artikel 31: Informationssystemet "Register"*

I henhold til artikel 31 skal Kommissionen oprette et informationssystem, hvorigennem de due diligence-erklæringer, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2, skal gøres tilgængelige for de kompetente myndigheder.

I stk. 2 fastsættes de funktioner, der som minimum kræves i systemet, herunder bl.a. dets forbindelse til toldmyndighederne via EU's kvikskrankemiljø på toldområdet. Ved stk. 3 får Kommissionen til opgave at fastlægge reglerne for systemets funktion ved hjælp af en gennemførelsesretsakt.

Stk. 4 og 5 omhandler adgangen til informationssystemet. Da der er tale om en central database til gennemførelse af forordningen, skal virksomheder og forhandlere samt kompetente myndigheder have adgang til den. De nærmer bestemmelser herom afhænger af deres forpligtelser. En bredere offentlighed skal også have adgang til dataene på en anonymiseret måde.

- *Artikel 32: Revision*

I artikel 32 fastsættes reglerne for revision af forordningen. Stk. 1 omhandler den første revision, der foretages senest to år efter forordningens ikrafttræden, og som munder ud i en rapport og eventuelle lovgivningsforslag om ændring af forordningen. Ved denne første fokuseres der på behovet for og gennemførligheden af en udvidelse af forordningens anvendelsesområde til at omfatte andre økosystemer end skove og andre råvarer.

Den generelle revision, der er omhandlet i stk. 2, finder sted fem år efter den dato, der er fastsat i artikel 32, stk. 2, dvs. 12 måneder efter forordningens ikrafttræden. Denne bestemmelse omhandler også indholdet af denne første generelle revision, som vil omfatte en vurdering af muligheden for at indføre yderligere handelsfremmende værktøjer og de indvirkningen af de første fem års anvendelse af denne forordning på landbrugerne.

Endelig fokuseres der i stk. 3 på revisionen af de relevante produkter, der er opført i bilag 1. Denne revision finder sted to år efter forordningens ikrafttræden og derefter med regelmæssige mellemrum, hvilket giver mulighed for en progressiv varedækning. Ændringen af listen over produkter i bilag 1 vil ske via delegerede retsakter (stk. 4).

- *Artikel 36: Ikrafttræden og anvendelsesdato*

Denne forordning finder anvendelse fra datoen for dens ikrafttræden. I henhold til stk. 2 finder artikel 3-12, artikel 14-22 samt artikel 24, 29 og 30 anvendelse 12 måneder efter denne

forordnings ikrafttræden. I henhold til stk. 3 finder disse artikler imidlertid anvendelse 24 måneder efter forordningens ikrafttræden for virksomheder, der er mikrovirksomheder, som er etableret senest den 31. december 2020, undtagen for produkter, der er omfattet af bilaget til forordning (EU) nr. 995/2010 (EU's tømmerforordning).

Disse forsinkelser i anvendelsen skaber en overgangsperiode, hvor forpligtelserne for virksomheder og forhandlere samt de kompetente myndigheders forpligtelse til at føre tilsyn ikke finder anvendelse. En sådan overgangsperiode, som er længere for mikrovirksomheder, vil give virksomheder og forhandlere tilstrækkelig tid til at tilpasse sig deres forpligtelser i henhold til forordningen.

2021/0366 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om tilgængeliggørelse på EU-markedet og eksport fra Unionen af visse råvarer og produkter, der er forbundet med skovrydning og skovforringelse, og om ophævelse af forordning (EU) nr. 995/2010

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[1],

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget[2],

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Skove byder på en bred vifte af miljømæssige, økonomiske og samfundsmæssige goder, herunder træ, andre skovprodukter og miljøtjenester, der har afgørende betydning for menneskeheden, da de er hjemsted for størstedelen af jordens terrestriske biodiversitet. De bevarer økosystemfunktioner, hjælper med at beskytte klimasystemet, sikrer ren luft og spiller en afgørende rolle for rensningen af vand og jord samt for vandbindingen. Skovene er desuden eksistens- og indtægtsgrundlag for omkring en tredjedel af verdens befolkning, og ødelæggelsen af dem har alvorlige konsekvenser for levevilkårene for de mest sårbare befolkningsgrupper, herunder oprindelige folk og lokalsamfund, som er dybt afhængige af skovøkosystemer[3]. Skovrydning og skovforringelse mindsker vigtige kulstofdræn og øger risikoen for, at nye sygdomme spredes fra dyr til mennesker.

(2) Skovrydning og skovforringelse sker med alarmerende hastighed. FN's Fødevare- og Landbrugsorganisation (FAO) anslår, at 420 mio. ha skov — ca. 10 % af verdens tilbageværende skove og et område, der er større end Den Europæiske Union — er gået tabt på verdensplan mellem 1990 og 2020[4]. Skovrydning og skovforringelse er også vigtige drivkræfter bag den globale opvarmning og tabet af biodiversitet — de to vigtigste miljømæssige udfordringer i vor tid. Alligevel mister verden fortsat 10 mio. ha skov hvert år.

---

1 EUT C af , s. .

2 EUT C af , s. .

3 Kommissionens meddelelse af 27. juli 2019 "Intensivering af EU's indsats for at beskytte og genoprette verdens skove" (COM(2019) 352 final).

4 FAO, Global Forest Resource Assessment 2020, s. XII, https://www.fao.org/documents/card/en/c/ca9825en.

(3) Skovrydning og skovforringelse bidrager til den globale klimakrise på flere måder. Vigtigst af alt medvirker skovrydning og skovforringelse til at øge drivhusgasemissionerne gennem dermed forbundne skovbrande, permanent fjernelse af kulstofdræn, mindskelse af det berørte områdes modstandsdygtighed over for klimaændringer og en væsentlig reduktion af dets biodiversitet. Skovrydning alene tegner sig for 11 % af drivhusgasemissionerne[5].

(4) Eftersom klimasammenbrud medfør tab af biodiversitet i hele verden, og tab af biodiversitet forværrer klimaændringerne, er de indbyrdes forbundne, som nylige undersøgelser har bekræftet. Biodiversitet hjælper med at afbøde klimaændringer. Insekter, fugle og pattedyr fungerer som bestøvere, frøspredere, og kan direkte eller indirekte bidrage til at lagre kulstof mere effektivt. Skovene sikrer også en løbende genopfyldning af vandressourcerne og forebyggelse af tørke og deres skadelige virkninger for lokalsamfundene, herunder oprindelige folk. En drastisk reduktion af skovrydning og skovforringelse og systemisk genopretning af skove og andre økosystemer er den eneste og største naturbaserede mulighed for at modvirke klimaændringer.

(5) Biodiversitet er afgørende for økosystemernes og deres tjenesters modstandsdygtighed på både lokalt og globalt plan. Mere end halvdelen af det globale bruttonationalprodukt afhænger af naturen og de tjenester, den tilvejebringer. Tre vigtige økonomiske sektorer — byggeri og anlæg, landbruget samt nærings-og nydelsesmidler — er alle stærkt afhængige af naturen. Tab af biodiversitet truer bæredygtige vandcyklusser og vores fødevaresystemer, og det bringer vores fødevaresikkerhed og ernæring i fare. Mere end 75 % af de globale fødevareafgrødetyper er afhængige af dyrs bestøvning. Flere industrisektorer er endvidere afhængige af genetisk diversitet og økosystemtjenester som kritisk produktionsinput, f.eks. til lægemidler.

(6) Klimaændringer, tab af biodiversitet og skovrydning er bekymringer af største globale betydning, som påvirker menneskehedens overlevelse og bæredygtige levevilkår på jorden. Fremskyndelsen af klimaændringerne har sammen med tab af biodiversitet og miljøforringelse kombineret med håndgribelige eksempler på deres ødelæggende virkninger for naturen, menneskers levevilkår og lokale økonomier ført til anerkendelse af den grønne omstilling som det afgørende mål for vores tid og et spørgsmål om lighed mellem generationerne.

(7) Unionens forbrug er en betydelig drivkraft for skovrydning og skovforringelse på globalt plan. I initiativets konsekvensanalyse blev det anslået, at EU's forbrug og produktion af de seks råvarer, der er omfattet af anvendelsesområdet (træ, kvæg, soja, palmeolie, kakao og kaffe), vil stige til ca. 248 000 ha skovrydning om året frem til 2030, hvis der ikke iværksættes passende lovgivningsmæssige indgreb.

(8) Med hensyn til situationen for skovene i Unionen anføres det i tilstandsrapporten for Europas skove 2020[6], at skovarealet i Europa mellem 1990 og 2020 er vokset med 9 %, at kulstofmængden i biomassen er vokset med 50 %, og at træforsyningen er steget med 40 %. Under 5 % af Europas skovarealer betragtes imidlertid som

[5] IPCC, Climate Change and Land: an IPCC special report on climate change, desertification, land degradation, sustainable land management, food security, and greenhouse gas fluxes in terrestrial ecosystems, https://www.ipcc.ch/srccl/.

[6] Forest Europe — ministerkonference om beskyttelse af skovene i Europa, State of Europe's Forests 2020, https://foresteurope.org/state-europes-forests-2020/.

uforstyrrede eller naturlige ifølge Det Europæiske Miljøagenturs rapport om miljøets tilstand 2020[7].

(9) I 2019 vedtog Kommissionen en række initiativer til håndtering af de globale miljøkriser, herunder specifikke foranstaltninger vedrørende skovrydning. I sin meddelelse "Intensivering af EU's indsats for at beskytte og genoprette verdens skove"[8] udpegede Kommissionen indsatsen for at reducere EU-forbrugets jordfodaftryk samt fremme forbruget af produkter fra skovrydningsfrie forsyningskæder i Unionen som en prioritet. I sin meddelelse af 11. december 2019 med titlen "Den europæiske grønne pagt"[9] fastlagde Kommissionen en ny vækststrategi, der sigter mod at omstille Unionen til et retfærdigt og velstående samfund med en moderne, ressourceeffektiv og konkurrencedygtig økonomi, hvor der i 2050 ikke længere er nogen nettoemissioner af drivhusgasser, hvor den økonomiske vækst er afkoblet fra ressourceanvendelsen, og hvor ingen person og ingen områder lades i stikken. Den har til formål at beskytte, bevare og øge Unionens naturkapital og beskytte borgernes og de kommende generationers sundhed og trivsel mod miljørelaterede trusler og konsekvenser. Den europæiske grønne pagt har desuden til formål at sikre borgerne og de kommende generationer frisk, rent vand, sund jord og biodiversitet. Med henblik herpå fremhæves betydningen af foranstaltninger vedrørende skovbeskyttelse og modstandsdygtighed yderligere i EU's biodiversitetsstrategi 2030[10], jord til bord-strategien[11], EU's skovstrategi[12], EU's handlingsplan for nulforurening[13] og andre relevante strategier[14], der er udviklet under den europæiske grønne pagt. Navnlig EU's biodiversitetsstrategi har til formål at beskytte naturen og vende nedbrydningen af økosystemerne. Endelig øger EU's bioøkonomistrategi[15] beskyttelsen af miljøet og økosystemerne og imødegår samtidig den stigende efterspørgsel efter fødevarer, foder, energi, materialer og produkter ved at finde nye måder at producere og forbruge på.

(10) Medlemsstaterne har gentagne gange givet udtryk for deres bekymring over den vedvarende skovrydning. De har understreget, at der — eftersom de nuværende politikker og tiltag på globalt plan vedrørende bevarelse, genopretning og bæredygtig

---

[7] Det Europæiske Miljøagentur, State of the Environment 2020, https://www.eea.europa.eu/soer/publications/soer-2020.

[8] COM(2019) 352 final.

[9] Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Den europæiske grønne pagt (COM(2019) 640 final).

[10] Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Råd, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, EU's biodiversitetsstrategi for 2030: Naturen skal bringes tilbage i vores liv (COM(2020) 380 final).

[11] Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Råd, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — En jord til bord-strategi for et fair, sundt og miljøvenligt fødevaresystem (COM(2020) 381 final).

[12] Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, En ny EU-skovstrategi: for skove og den skovbaserede sektor (COM(2013) 659 final).

[13] Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, Vejen til en sund planet for alle, EU-handlingsplan: "Mod nulforurening for vand, luft og jord" (COM(2021) 400 final).

[14] F.eks. meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Råd, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, En langsigtet vision for EU's landdistrikter — Hen imod stærke, forbundne, modstandsdygtige og fremgangsrige landdistrikter i 2040 (COM(2021) 345 final).

[15] Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, En bæredygtig europæisk bioøkonomi: Større økonomisk, social og miljømæssig sammenhæng: opdateret bioøkonomistrategi (COM(2018) 273 final).

forvaltning af skove ikke er tilstrækkelige til at standse skovrydning og skovforringelse er behov for en øget indsats fra Unionens side med henblik på at bidrage mere effektivt til opfyldelsen af målene for bæredygtig udvikling under FN's dagsorden for 2030 for bæredygtig udvikling, som blev vedtaget af alle FN's medlemslande i 2015. Rådet støttede specifikt Kommissionens planer i meddelelsen "Intensivering af EU's indsats for at beskytte og genoprette verdens skove" om, at den vil vurdere yderligere lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige tiltag, og at den vil fremsætte forslag herom[16].

(11) Europa-Parlamentet har fremhævet, at den fortsatte ødelæggelse af verdens skove i vid udstrækning hænger sammen med udvidelsen af landbrugsproduktionen — navnlig ved at omlægge skove til landbrugsjord, som anvendes til produktion af en række produkter og råvarer med høj efterspørgsel. Parlamentet vedtog den 22. oktober 2020 en beslutning[17] i overensstemmelse med artikel 225 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), hvor det i henhold til artikel 192, stk. 1, i TEUF anmodede Kommissionen om at fremsætte et forslag til en "EU-retlig ramme for at standse og vende den EU-anførte globale skovrydning".

(12) Bekæmpelse af skovrydning og skovforringelse er en vigtig del af den pakke af foranstaltninger, der er nødvendig for at reducere drivhusgasemissionerne, opfylde Unionens forpligtelser i henhold til den europæiske grønne pagt og Parisaftalen fra 2015 om klimaændringer[18] og nå det retligt bindende mål om klimaneutralitet inden 2050 og reducere drivhusgasemissionerne med mindst 55 % i forhold til 1990-niveauet inden 2030.

(13) Udvidelsen af landbrugsarealet tegner sig for næsten 90 % af den globale skovrydning, hvor næsten halvdelen af skovtabet skyldes omlægning af skov til dyrkede arealer, mens husdyrgræsning tegner sig for næsten 40 % af skovtabet[19].

(14) Unionen importerede og brugte en tredjedel af de landbrugsprodukter, der blev handlet på globalt plan, der var forbundet med skovrydning i perioden 1990-2008. I denne periode tegnede EU-forbruget sig for 10 % af den globale skovrydning, der var forbundet med produktion af varer eller tjenesteydelser. Selv om den relative andel af EU's forbrug er faldende, er EU's forbrug en uforholdsmæssig stor drivkraft for skovrydning. Unionen bør derfor træffe foranstaltninger for at minimere den globale skovrydning og skovforringelse, der forårsages af dens forbrug af visse råvarer og produkter, og dermed søge at reducere dens bidrag til drivhusgasemissioner og globale tab af biodiversitet samt fremme bæredygtige produktions- og forbrugsmønstre i Unionen og globalt. For at opnå den størst mulige virkning bør Unionens politik sigte mod at påvirke det globale marked, ikke kun forsyningskæderne til Unionen. Partnerskaber og effektivt internationalt samarbejde med producent- og forbrugerlande er afgørende i denne henseende.

(15) Standsning af skovrydning og skovforringelse er en væsentlig del af målene for bæredygtig udvikling. Denne forordning bør navnlig bidrage til at opfylde målene

---

[16] Rådets konklusioner om meddelelsen om intensivering af EU's indsats for at beskytte og genoprette verdens skove (16. december 2019) 15151/19. Findes på https://www.consilium.europa.eu/media/41860/st15151-en19.pdf.

[17] Europa-Parlamentets beslutning af 22. oktober 2020 med henstillinger til Kommissionen om en EU-retlig ramme for at standse og vende den EU-anførte globale skovrydning (2020/2006(INL). Findes på https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2020-0285_DA.html.

[18] Ratificeret af Den Europæiske Union den 5. oktober 2016 med ikrafttræden den 4. november 2016.

[19] FAO New Global Remote Sensing Survey, 6.11.2021 — FAO Remote Sensing Survey reveals tropical rainforests under pressure as agricultural expansion drives global deforestation.

vedrørende livet på land (mål nr. 15), klimaindsatsen (mål nr. 13), ansvarligt forbrug og ansvarlig produktion (mål nr. 12), stop sult (mål nr. 2) og sundhed og trivsel (mål nr. 3). Det relevante mål 15.2 om at standse skovrydning inden 2020 er ikke blevet nået, hvilket understreger, hvor meget det haster med ambitiøse og effektive foranstaltninger.

(16) Denne forordning bør reagere på New York-erklæringen om skove[20], en ikkeretligt bindende politisk erklæring med en global tidsplan for at halvere det naturlige skovtab inden 2020 og standse det inden 2030. Erklæringen blev godkendt af snesevis af regeringer, mange af verdens største virksomheder og indflydelsesrige civilsamfundsorganisationer og sammenslutninger af oprindelige folk. I erklæringen blev den private sektor opfordret til at nå målet om at eliminere skovrydning fra produktionen af landbrugsråvarer som f.eks. palmeolie, soja, papir og oksekødsprodukter inden 2020, et mål, der ikke blev nået. Forordningen bør desuden bidrage til FN's strategiske plan for skove 2017-2030[21], hvis globale skovmål nr. 1 er at vende tabet af skovdække på verdensplan gennem bæredygtig skovforvaltning, herunder beskyttelse, genopretning, skovrejsning og genplantning af skov, og øge indsatsen for at forebygge skovforringelse og forbedre skovenes bidrag til klimaændringerne.

(17) Denne forordning bør også reagere på erklæringen om skove og arealanvendelse fra Glasgowtopmødet 2021[22], hvor det anerkendes, at "der — for at opfylde vores mål for arealanvendelse, klimaet, biodiversitet og bæredygtig udvikling — er behov, både globalt og nationalt, for yderligere forandringsfremmende foranstaltninger på de indbyrdes forbundne områder bæredygtig produktion og bæredygtigt forbrug, udvikling af infrastruktur, handel, finansiering og investeringer samt støtte til smålandbrugere, oprindelige folk og lokalsamfund". I denne erklæring understregede underskriverne også, at de vil styrke deres fælles bestræbelser på at lette handels- og udviklingspolitikker, internationalt og nationalt, som fremmer bæredygtig udvikling, bæredygtig produktion og bæredygtigt forbrug af råvarer, som vil være til landenes gensidige gavn, og som ikke forårsager skovrydning og jordforringelse.

(18) Som medlem af Verdenshandelsorganisationen (WTO) er Unionen forpligtet til at fremme et universelt, regelbaseret, åbent, gennemsigtigt, forudsigeligt, inklusivt, ikkediskriminerende og retfærdigt multilateralt handelssystem inden for rammerne af WTO samt en åben, bæredygtig og determineret handelspolitik. Denne forordnings anvendelsesområde vil derfor omfatte både råvarer og produkter, der produceres i Unionen, og råvarer og produkter, der importeres til Unionen.

(19) Denne forordning er også på linje med Kommissionens meddelelse om en åben, bæredygtig og determineret handelspolitik[23] , hvor Kommissionen anførte, at Unionen i en situation med nye interne og eksterne udfordringer og mere specifikt en ny og mere bæredygtig vækstmodel som defineret i den europæiske grønne pagt og den europæiske digitale strategi har brug for en ny handelspolitisk strategi — en strategi, der vil støtte opfyldelsen af dens interne og eksterne politiske mål og fremme større bæredygtighed i overensstemmelse med dens forpligtelse til fuldt ud at gennemføre FN's verdensmål for bæredygtig udvikling. Handelspolitikken skal spille sin fulde

---

20 https://unfccc.int/news/new-york-declaration-on-forests.

21 https://www.un.org/esa/forests/wp-content/uploads/2016/12/UNSPF_AdvUnedited.pdf.

22 https://ukcop26.org/glasgow-leaders-declaration-on-forests-and-land-use/.

23 Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske, Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, Gennemgang af handelspolitikken — en åben, bæredygtig og determineret handelspolitik (COM(2021) 66 final) af 18. februar 2021.

rolle i genopretningen efter covid-19-pandemien og i den grønne og digitale omstilling af økonomien for at opbygge et mere modstandsdygtigt Europa i verden.

(20) Denne forordning bør supplere andre foranstaltninger, der foreslås i Kommissionens meddelelse "Intensivering af EU's indsats for at beskytte og genoprette verdens skove"[24], herunder navnlig: 1) samarbejde med producentlandene for at hjælpe dem med at tackle de grundlæggende årsager til skovrydning, f.eks. svag forvaltning, manglende håndhævelse og korruption, og 2) styrket internationalt samarbejde med de største forbrugerlande for at fremme vedtagelsen af lignende for at undgå, at produkter fra forsyningskæder forbundet med skovrydning og skovforringelse bringes i omsætning.

(21) Kommissionen bør fortsat arbejde i partnerskab med producentlandene og mere generelt i samarbejde med internationale organisationer og organer og bør styrke sin støtte og sine incitamenter med hensyn til at beskytte skovene og sikre omstilling til skovrydningsfri produktion, anerkende de oprindelige folks rolle, forbedre forvaltningen og reglerne for jordbesiddelse, øge retshåndhævelsen og støtte bæredygtig skovforvaltning, klimarobust landbrug, bæredygtig intensivering og diversificering, agroøkologi og skovlandbrug. I denne forbindelse bør den rolle, som oprindelige folk spiller med hensyn til at beskytte skovene, anerkendes. På grundlag af de erfaringer, der er gjort i forbindelse med de allerede eksisterende initiativer, bør Unionen og medlemsstaterne arbejde i partnerskab med producentlandene efter deres anmodning for at udnytte skovenes mange forskellige funktioner, støtte dem i omstillingen til bæredygtig skovforvaltning og imødegå globale udfordringer, samtidig med at de lokale behov opfyldes, og opmærksomheden rettes mod smålandbrugernes udfordringer, jf. meddelelsen om intensivering af EU's indsats for at beskytte og genoprette verdens skove. Partnerskabstilgangen bør hjælpe producentlandene med at beskytte, genoprette og anvende skove på en bæredygtig måde og bør dermed bidrage til denne forordnings mål om at reducere skovrydning og skovforringelse.

(22) En anden vigtig foranstaltning, der bebudes i meddelelsen, er oprettelsen af et EU-observatorium for skovrydning, skovforringelse, ændringer i verdens skovdække og de bagvedliggende årsager ("EU-observatoriet"), som Kommissionen har iværksat for bedre at kunne overvåge ændringer i verdens skovdække og de bagvedliggende årsager. På grundlag af allerede eksisterende overvågningsværktøjer, herunder Copernicusprodukter, vil EU-observatoriet give offentlige enheder, forbrugere og virksomheder lettere adgang til oplysninger om forsyningskæder, herunder letforståelige data og oplysninger, der kæder skovrydning, skovforringelse og ændringer i verdens skovdække sammen med EU's efterspørgsel efter/handel med råvarer og produkter. EU-observatoriet vil således direkte støtte gennemførelsen af denne forordning ved at tilvejebringe videnskabelig dokumentation om den globale skovrydning og skovforringelse og den dertil knyttede handel. EU-observatoriet vil arbejde tæt sammen med relevante internationale organisationer, forskningsinstitutter og tredjelande.

(23) EU's eksisterende retlige ramme fokuserer på bekæmpelse af ulovlig skovhugst og dertil knyttet handel og omhandler ikke skovrydning direkte. Den retlige ramme omfatter Rådets og Europa-Parlamentets forordning (EU) nr. 995/2010 om fastsættelse af krav til virksomheder, der bringer træ og træprodukter i omsætning[25], og Rådets forordning (EF) nr. 2173/2005 af 20. december 2005 om indførelse af en licensordning

[24] COM(2019) 352 final.

[25] EUT L 295 af 12.11.2010, s. 23.

for retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet for import af træ til Det Europæiske Fællesskab[26]. Begge forordninger er blevet evalueret i forbindelse med en kvalitetskontrol, hvor det blev fastslået, at målene i de to forordninger, nemlig at dæmme op for ulovlig skovhugst og den dermed forbundne handel og at reducere forbruget af ulovligt fældet træ i Unionen, ikke er blevet opfyldt[27], selv om lovgivningen har haft en positiv indvirkning på skovforvaltningen, og det blev konkluderet, at de fastsatte mål ikke kan nås alene ved udelukkende at fokusere på lovligheden af træ.

(24) I de foreliggende rapporter bekræftes det, at en betydelig del af den igangværende skovrydning er lovlig i henhold til lovgivningen i produktionslandet. I en nylig rapport[28] anslås det, at ca. 30 % af skovrydningen bestemt til kommercielt landbrug i tropiske lande i perioden 2013-2019 var lovlig. De tilgængelige data fokuserer ofte på lande med svag forvaltning — den globale andel af skovrydning, som er ulovlig, kan være lavere, men det fremgår allerede klart, at effektiviteten af de politiske foranstaltninger undergraves, hvis skovrydning, som er lovlig i produktionslandet, udelades.

(25) Det fremgår klart af konsekvensanalysen af mulige politiske foranstaltninger til bekæmpelse af EU-drevet skovrydning og skovforringelse, Rådets konklusioner og Europa-Parlamentets beslutning fra 2020, at skovrydning og skovforringelse skal være de retningsgivende kriterier for fremtidige EU-foranstaltninger. Den nye EU-retlige ramme bør derfor omhandle både lovlighed og spørgsmålet om, hvorvidt produktionen af relevante råvarer og produkter er skovrydningsfri.

(26) Definitionen af "skovrydningsfri" bør være tilstrækkelig bred til at omfatte både skovrydning og skovforringelse, den bør skabe juridisk klarhed, og den bør kunne måles på grundlag af kvantitative, objektive og internationalt anerkendte data.

(27) Forordningen bør omfatte de råvarer, hvor EU's forbrug er mest relevant med hensyn til at forårsage global skovrydning og skovforringelse, og hvor en EU-politisk intervention kan skabe størst fordele i forhold til værdien af hver handelsenhed. En omfattende gennemgang af den videnskabelige litteratur, navnlig af primære kilder med vurderinger af virkningen af EU's forbrug på den globale skovrydning, hvor dette fodaftryk kædes sammen med specifikke råvarer, blev foretaget som led i den undersøgelse, der ligger til grund for konsekvensanalysen, og blev krydstjekket gennem omfattende høring af interessenter. Denne proces udmøntede sig i en indledende liste på otte råvarer. Træ var direkte omfattet af anvendelsesområdet, da det allerede var omfattet af EU's tømmerforordning. Listen over råvarer blev derefter yderligere reduceret på grundlag af en effektivitetsanalyse i konsekvensanalysen. Denne effektivitetsanalyse omfattede en sammenligning af skovrydningen i ha forbundet med EU's forbrug, jf. en nylig forskningsrapport[29], for hver af disse råvarer med deres gennemsnitlige værdi af EU's import. Ifølge den forskningsrapport, der blev anvendt til effektivitetsanalysen, tegner seks råvarer sig for den største andel af den EU-drevne skovrydning blandt de otte råvarer, der analyseres i den pågældende rapport: palmeolie (33,95 %), soja (32,83 %), træ (8,62 %), kakao (7,54 %), kaffe (7,01 %) og oksekød (5,01 %).

---

26 EUT L 347 af 30.12.2005, s. 1.

27 https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/11630-Illegal-logging-evaluation-of-EU-rules-fitness-check-_en.

28 https://www.forest-trends.org/wp-content/uploads/2021/05/Illicit-Harvest-Complicit-Goods_rev.pdf.

29 Pendrill F., Persson U. M., Kastner, T. 2020.

(28) I betragtning af, at brugen af genanvendte relevante råvarer og produkter bør fremmes, og at det ville pålægge virksomhederne en urimelig byrde, hvis denne forordnings anvendelsesområde udvides til at omfatte sådanne råvarer og produkter, bør brugte råvarer og produkter, som har afsluttet deres livscyklus, og som ellers ville være blevet deponeret som affald, udelukkes fra denne forordnings anvendelsesområde.

(29) Forpligtelser vedrørende relevante råvarer og produkter bør fastlægges ved denne forordning med henblik på effektivt at bekæmpe skovrydning og skovforringelse og fremme skovrydningsfrie forsyningskæder.

(30) Mange internationale organisationer og organer (f.eks. FN's Fødevare- og Landbrugsorganisation (FAO), Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC), FN's Miljøprogram, Parisaftalen, Den Internationale Naturværnsunion og konventionen om den biologiske mangfoldighed) har arbejdet med skovrydning og skovforringelse, og definitionerne i denne forordning bygger på dette arbejde.

(31) Der bør fastsættes en skæringsdato som grundlag for vurderingen af, hvorvidt et areal har været udsat for skovrydning eller skovforringelse, dvs. at ingen råvarer og produkter, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, bør tillades at blive indført på EU-markedet eller at blive eksporteret, hvis de er produceret på arealer, der har været udsat for skovrydning eller skovforringelse efter denne dato. Dette bør give mulighed for passende verifikation og overvågning i overensstemmelse med eksisterende internationale forpligtelser, f.eks. målene for bæredygtig udvikling og New York-erklæringen om skove, således at pludselige forstyrrelser af forsyningskæderne minimeres, samtidig med at det fjerner incitamenter til at fremskynde aktiviteter, der fører til skovrydning og skovforringelse, som følge af denne forordnings ikrafttræden.

(32) For at styrke Unionens bidrag til at standse skovrydning og skovforringelse og for at sikre, at råvarer og produkter fra forsyningskæder, der er forbundet med skovrydning og skovforringelse, ikke bringes i omsætning på EU-markedet, bør relevante råvarer og produkter ikke bringes i omsætning eller gøres tilgængelige på EU-markedet eller eksporteres fra EU-markedet, medmindre de er skovrydningsfrie og er produceret i overensstemmelse med den relevante lovgivning i produktionslandet. For at bekræfte, at dette er tilfældet, bør de altid ledsages af en due diligence-erklæring.

(33) På grundlag af en systemisk tilgang bør virksomhederne træffe passende foranstaltninger for at sikre, at de relevante råvarer og produkter, som de agter at bringe i omsætning på EU-markedet, opfylder forordningens krav om at være skovrydningsfrie og lovlige. Med henblik herpå bør virksomhederne indføre og gennemføre due diligence-procedurer. Den due diligence-procedure, der kræves i henhold til denne forordning, bør omfatte tre elementer: oplysningskrav, risikovurdering og risikobegrænsning. Due diligence-procedurerne bør udformes således, at de giver adgang til oplysninger om kilderne til og leverandørerne af de råvarer og produkter, der bringes i omsætning på EU-markedet, herunder oplysninger, der dokumenterer, at kravene om fravær af skovrydning og skovforringelse og lovlighed er opfyldt, bl.a. ved at angive produktionsland og -område, herunder geolokaliseringskoordinaterne for de relevante forskellige jordlodder. Disse geolokaliseringskoordinater, som er afhængige af tidsbestemmelse, positionsbestemmelse og/eller jordobservation, kan indhentes ved brug af rumdata og -tjenester, der leveres under Unionens rumprogram (EGNOS/Galileo og Copernicus). Virksomhederne bør på grundlag af disse oplysninger foretage en risikovurdering. Hvis en risiko er blevet identificeret, bør virksomhederne begrænse denne risiko med

henblik på at opnå ingen eller ubetydelig risiko. Først når de krævede trin i due diligence-proceduren er udført, og det er konkluderet, at der ikke forekommer nogen eller kun ubetydelig risiko for, at den relevante råvare eller det relevante produkt ikke overholder denne forordning, bør virksomheden tillades at bringe den relevante råvare eller det relevante produkt i omsætning på EU-markedet eller eksportere råvaren eller produktet.

(34) Virksomhederne bør formelt påtage sig ansvaret for, at de relevante råvarer eller produkter, som de agter at bringe i omsætning på EU-markedet eller eksportere, opfylder kravene, ved at stille due diligence-erklæringer til rådighed. Denne forordning bør indeholde en model for sådanne erklæringer. Dette forventes at lette håndhævelsen af denne forordning gennem kompetente myndigheder og domstole og at øge virksomhedernes overholdelse.

(35) Med henblik på at anerkende god praksis kan risikovurderingsproceduren omfatte certificeringsordninger eller andre tredjepartsverificerede ordninger, som dog ikke kan erstatte virksomhedens ansvar med hensyn til due diligence.

(36) Forhandlerne bør være ansvarlige for at indsamle og opbevare oplysninger, der sikrer gennemsigtighed i forsyningskæden for relevante råvarer og produkter, som de gør tilgængelige på markedet. Store forhandlere, som ikke er små og mellemstore virksomheder (SMV'er), har en betydelig indflydelse på forsyningskæderne og spiller en vigtig rolle med hensyn til at sikre, at de er skovrydningsfrie, og bør derfor pålægges de samme forpligtelser som virksomheder.

(37) For at fremme gennemsigtighed og lette håndhævelsen bør virksomheder, som ikke er SMV'er, hvert år rapportere offentligt om deres due diligence-ordning, herunder om de skridt, de har taget for at opfylde deres forpligtelser.

(38) Andre EU-retsakter, som fastsætter krav om due diligence i værdikæden med hensyn til negative indvirkninger på menneskerettigheder og miljøet, bør finde anvendelse, for så vidt som denne forordning ikke indeholder specifikke bestemmelser med samme formål, art og virkning, som kan tilpasses i lyset af fremtidige lovgivningsmæssige ændringer. Denne forordnings eksistens bør ikke udelukke anvendelsen af andre EU-retsakter, der fastsætter krav vedrørende due diligence i værdikæden. Hvis sådanne andre EU-retsakter indeholder mere specifikke bestemmelser eller føjer krav til bestemmelserne i denne forordning, finder sådanne bestemmelser anvendelse sammen med bestemmelserne i denne forordning. Hvis denne forordning indeholder mere specifikke bestemmelser, bør de desuden ikke fortolkes på en måde, der undergraver den effektive anvendelse af andre EU-retsakter om due diligence eller opfyldelsen af deres generelle formål.

(39) Virksomheder, der er omfattet af anvendelsesområdet for andre EU-retsakter, som fastsætter krav om due diligence i værdikæden med hensyn til negative indvirkninger på menneskerettigheder og miljøet, bør kunne opfylde rapporteringsforpligtelserne i denne forordning ved at angive de krævede oplysninger, når de rapporterer i henhold til den anden EU-retsakt.

(40) Ansvaret for håndhævelsen af denne forordning bør ligge hos medlemsstaterne, og deres kompetente myndigheder bør pålægges at sikre, at denne forordning overholdes fuldt ud. En ensartet håndhævelse af denne forordning for så vidt angår relevante råvarer og produkter, der indføres på eller forlader EU-markedet, kan kun opnås gennem systematisk udveksling af oplysninger og samarbejde mellem kompetente myndigheder, toldmyndigheder og Kommissionen.

(41) En effektiv og virkningsfuld gennemførelse og håndhævelse af denne forordning er afgørende for at nå dens mål. Med henblik herpå bør Kommissionen oprette og forvalte et informationssystem, der kan hjælpe virksomhederne og de kompetente myndigheder med at fremlægge og få adgang til de nødvendige oplysninger om relevante råvarer og produkter, der bringes i omsætning. Virksomhederne bør indgive due diligence-erklæringerne i informationssystemet. De kompetente myndigheder og toldmyndighederne bør have adgang til informationssystemet med henblik på at opfylde deres forpligtelser i henhold til denne forordning. Informationssystemet bør også være tilgængeligt for en bredere offentlighed, idet anonymiserede data vises i et åbent og maskinlæsbart format i overensstemmelse med EU's politik om åben adgang til data.

(42) For de relevante råvarer, der indføres på eller forlader EU-markedet, pålægges de kompetente myndigheder at verificere, at de relevante råvarer og produkter overholder kravene i denne forordning, mens toldmyndighederne pålægges at sikre, at der henvises til en due diligence-erklæring i toldangivelsen, hvis det er relevant, og endvidere, så snart den elektroniske grænseflade til at udveksle oplysninger mellem toldmyndighederne og de kompetente myndigheder er indført, at kontrollere status for due diligence-erklæringen, efter at de kompetente myndigheder har udført en indledende risikoanalyse i informationssystemet, og træffe de fornødne foranstaltninger (dvs. suspendere eller afvise en råvare eller et produkt, hvis de anmodes herom via statussen i informationssystemet). Denne særlige tilrettelæggelse af kontrollen indebærer, at kapitel VII i forordning (EU) 2019/1020 ikke finder anvendelse, for så vidt angår anvendelsen og håndhævelsen af nærværende forordning.

(43) Medlemsstaterne bør sikre, at der altid er tilstrækkelige finansielle ressourcer til rådighed, med henblik på passende personale og udstyr for de kompetente myndigheder. Effektivt tilsyn er ressourcekrævende og bør have en stabil tilførsel af ressourcer på et niveau, der svarer til det til hver tid gældende håndhævelsesbehov. Medlemsstaterne bør have mulighed for at supplere den offentlige finansiering ved at opkræve gebyrer fra de relevante økonomiske aktører til dækning af omkostningerne i forbindelse med tilsyn med relevante råvarer og produkter, der ikke overholder gældende regler.

(44) Denne forordning berører ikke anden EU-lovgivning om varer og produkter, der indføres på eller forlader EU-markedet, navnlig bestemmelserne i EU-toldkodeksen for så vidt angår toldmyndighedernes beføjelser og toldkontrol. Importører bør mindes om, at artikel 220, 254, 256, 257 og 258 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 foreskriver, at produkter, der indføres på EU-markedet, og som kræver yderligere forarbejdning, skal henføres under den relevante toldprocedure, der giver mulighed for en sådan behandling. Generelt bør overgang til fri omsætning eller eksport ikke betragtes som bevis for overensstemmelse med EU-retten, da en sådan overgang ikke nødvendigvis omfatter en fuldstændig overensstemmelseskontrol.

(45) Med henblik på at optimere og lette processen for kontrol af relevante råvarer og produkter, der indføres på eller forlader EU-markedet, er det nødvendigt at etablere elektroniske grænseflader, der muliggør automatisk dataoverførsel mellem toldsystemer og de kompetente myndigheders informationssystem. EU's kvikskrankemiljø på toldområdet er den naturlige løsning til at støtte sådanne dataoverførsler. Grænsefladerne bør være meget automatiserede og lette at anvende, og yderligere byrder for toldmyndighederne bør begrænses. I betragtning af de begrænsede forskelle mellem de data, der skal angives i henholdsvis toldangivelsen og due diligence-erklæringen, er det desuden hensigtsmæssigt også at foreslå en

"business-to-government"-tilgang, hvor forhandlere og virksomheder stiller due diligence-erklæringen vedrørende en relevant råvare eller et relevant produkt til rådighed via nationale kvikskranker på toldområdet, og denne erklæring automatisk overføres til det informationssystem, der anvendes af de kompetente myndigheder. Toldmyndigheder og kompetente myndigheder bør bidrage til at fastlægge de data, der skal overføres, og andre tekniske krav.

(46) Risikoen for, at råvarer og produkter, der ikke overholder gældende regler, bringes i omsætning på EU-markedet, varierer afhængigt af råvaren og produktet samt af oprindelseslandet og produktionslandet. Virksomheder, der indkøber råvarer og produkter fra lande eller dele heraf, der udgør en lav risiko med hensyn til dyrkning, høst eller produktion af relevante råvarer i strid med denne forordning, bør pålægges færre forpligtelser, hvilket vil mindske overholdelsesomkostningerne og den administrative byrde. Råvarer og produkter fra højrisikolande eller dele heraf bør underkastes skærpet kontrol fra de kompetente myndigheders side.

(47) Kommissionen bør derfor vurdere risikoen for skovrydning og skovforringelse for et land eller dele heraf baseret på en række kriterier, der afspejler både kvantitative, objektive og internationalt anerkendte data, og tegn på, at landene er aktivt engageret i bekæmpelsen af skovrydning og skovforringelse. Disse benchmarkingoplysninger bør gøre det lettere for virksomheder i Unionen at udvise due diligence og for de kompetente myndigheder at overvåge og håndhæve overholdelsen, samtidig med at de giver producentlande incitament til at forbedre bæredygtigheden af deres landbrugsproduktionssystemer og reducere virkningen af deres skovrydning. Dette bør bidrage til at gøre forsyningskæderne mere gennemsigtige og bæredygtige. Dette benchmarkingsystem bør baseres på en tredelt klassificering af lande som lav-, standard- eller højrisikolande. For at sikre den fornødne gennemsigtighed og klarhed bør Kommissionen navnlig offentliggøre de data, der anvendes til benchmarking, årsagerne til den foreslåede ændring af klassificeringen og det berørte lands svar. For relevante råvarer og produkter fra lavrisikolande eller dele heraf bør virksomhederne kunne anvende lempet due diligence, mens de kompetente myndigheder bør pålægges at udføre skærpet kontrol af relevante råvarer og produkter fra højrisikolande eller dele heraf. Kommissionen bør tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesforanstaltninger med henblik på fastlægge de lande eller dele heraf, hvor der er lav eller høj risiko for produktion af relevante råvarer og produkter, der ikke overholder denne forordning.

(48) De kompetente myndigheder bør foretage regelmæssige tilsyn med virksomheder og forhandlere for at kontrollere, at de effektivt opfylder forpligtelserne i denne forordning. De kompetente myndigheder bør endvidere foretage tilsyn, når de er i besiddelse af relevante oplysninger, herunder ved begrundet mistanke forelagt af tredjemand. For at sikre en omfattende dækning af de relevante råvarer og produkter, de pågældende virksomheder og forhandlere og mængderne af deres andel af råvarer og produkter, anvendes en dobbelt tilgang. De kompetente myndigheder bør således pålægges at foretage tilsyn med en vis procentdel af virksomhederne og forhandlerne og samtidig dække en vis procentdel af de relevante råvarer og produkter. Disse procentdele bør være højere for relevante råvarer og produkter fra højrisikolande eller dele heraf.

(49) De kompetente myndigheders tilsyn med virksomheder og forhandlere bør omfatte due diligence-ordningerne og de relevante råvarers og produkters overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning. Disse tilsyn bør baseres på en risikobaseret kontrolplan. Planen bør indeholde risikokriterier, der sætter de kompetente

myndigheder i stand til at udføre en risikoanalyse af de due diligence-erklæringer, der indgives af virksomheder og forhandlere. Risikokriterierne bør tage højde for den risiko for skovrydning, der er forbundet med relevante råvarer og produkter i produktionslandet, virksomhedernes og forhandlernes tidligere overholdelse af kravene i denne forordning og andre relevante oplysninger, som de kompetente myndigheder råder over. Risikoanalysen af due diligence-erklæringer bør sætte de kompetente myndigheder i stand til at udpege de virksomheder, forhandlere og relevante råvarer og produkter, der skal kontrolleres, og bør foretages ved hjælp af elektroniske databehandlingsteknikker i det informationssystem, hvor due diligence-erklæringerne indgives.

(50) Hvis risikoanalysen af due diligence-erklæringerne påviser en høj risiko for, at specifikke relevante råvarer og produkter ikke overholder kravene, bør de kompetente myndigheder straks kunne træffe midlertidige foranstaltninger for at forhindre, at de bringes i omsætning eller gøres tilgængelige på EU-markedet. Hvis sådanne relevante råvarer og produkter indføres på eller forlader EU-markedet, bør de kompetente myndigheder anmode toldmyndighederne om at suspendere overgangen til fri omsætning eller eksporten, så de kompetente myndigheder kan foretage de nødvendige tilsyn. En sådan anmodning bør meddeles via grænsefladesystemet mellem toldmyndighederne og de kompetente myndigheder. Suspension af markedsføring eller tilgængeliggørelse på EU-markedet, af overgang til fri omsætning eller af eksport bør begrænses til tre arbejdsdage, medmindre de kompetente myndigheder har brug for mere tid til at vurdere de relevante råvarers og produkters overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning. I så fald bør de kompetente myndigheder træffe yderligere midlertidige foranstaltninger for at forlænge suspensionsperioden eller anmode toldmyndighederne om en sådan forlængelse for relevante råvarer og produkter, der indføres på eller forlader EU-markedet.

(51) Kontrolplanen bør revideres regelmæssigt i lyset af resultaterne med at gennemføre den. De virksomheder, hvis resultater konsekvent er i overensstemmelse med kravene, bør underkastes mindre hyppige tilsyn.

(52) Med henblik på at sikre gennemførelsen og den effektive håndhævelse af denne forordning bør medlemsstaterne have beføjelse til at tilbagetrække og tilbagekalde relevante råvarer og produkter, der ikke overholder gældende regler, og træffe passende korrigerende foranstaltninger. De bør også sikre, at overtrædelser af denne forordning begået af virksomheder og forhandlere sanktioneres med effektive sanktioner, der står i et rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed og har afskrækkende virkning.

(53) I betragtning af den internationale karakter af skovrydning og skovforringelse og den dermed forbundne handel bør de kompetente myndigheder samarbejde med hinanden, med medlemsstaternes toldmyndigheder, med Kommissionen og med tredjelandes administrative myndigheder. De kompetente myndigheder bør også samarbejde med de myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med og håndhævelsen af andre EU-retsakter, som fastsætter krav om due diligence i værdikæden med hensyn til negative indvirkninger på menneskerettigheder og miljøet.

(54) Denne forordning omhandler skovrydning og skovforringelse som omhandlet i meddelelsen fra 2019 "Intensivering af EU's indsats for at beskytte og genoprette verdens skove", men beskyttelse af skovene bør ikke føre til omlægning eller forringelse af andre naturlige økosystemer. Økosystemer som f.eks. vådområder,

savanner og tørveområder er meget vigtige for den globale indsats for at bekæmpe klimaændringer og for andre mål for bæredygtig udvikling, og deres omdannelse eller forringelse kræver særlig opmærksomhed her og nu. For at imødegå dette bør Kommissionen vurdere behovet for og gennemførligheden af en udvidelse af forordningens anvendelsesområde til at omfatte andre økosystemer og yderligere råvarer to år efter forordningens ikrafttræden. Samtidig bør Kommissionen også foretage en revision af de relevante produkter, der er opført i bilag I til denne forordning, ved hjælp af en delegeret retsakt.

(55) For at sikre, at de oplysningskrav, som virksomhederne skal overholde, og som er fastsat i denne forordning, forbliver relevante og i overensstemmelse med den videnskabelige og teknologiske udvikling, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for så vidt angår supplering af de oplysningskrav, der er nødvendige for due diligence-proceduren, oplysningerne til og kriterierne for den risikovurdering og risikobegrænsning, som virksomhederne skal overholde, som er fastsat i denne forordning, og listen over varer i bilag I til denne forordning. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter bør Europa-Parlamentet og Rådet navnlig modtage alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter bør have systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

(56) I henhold til forordning (EU) nr. 995/2010 er det forbudt at bringe ulovligt fældet træ og træprodukter fremstillet heraf i omsætning på EU-markedet. Ved nævnte forordning fastsættes der krav til virksomheder, som bringer træ i omsætning for første gang, til at udvise due diligence og til forhandlere om at føre sporbare fortegnelser over deres leverandører og kunder. Forpligtelsen til at sikre lovligheden af relevante råvarer og produkter, herunder træ og træprodukter, der bringes i omsætning på EU-markedet, bør i denne forordning bevares og suppleres med kravet om bæredygtighed. Forordning (EU) nr. 995/2010 og Kommissionens tilknyttede gennemførelsesforordning (EU) nr. 607/2012 gøres derfor overflødige af denne forordning og bør ophæves.

(57) Ved forordning (EF) nr. 2173/2005 fastsættes der EU-procedurer for gennemførelsen af en FLEGT-licensordning via bilaterale frivillige partnerskabsaftaler med træproducerende lande. For at overholde de bilaterale forpligtelser, som Den Europæiske Union har indgået, og for at opretholde det fremskridt, der er gjort med partnerlande, som har indført en ordning, der fungerer (FLEGT-licensfasen), bør denne forordning indeholde en bestemmelse om, at træ og træprodukter, der er omfattet af en gyldig FLEGT-licens, opfylder kravet om lovlighed i henhold til forordningen.

(58) Denne forordning omhandler skovrydning og skovforringelse som omhandlet i meddelelsen fra 2019 med titlen "Intensivering af EU's indsats for at beskytte og genoprette verdens skove", men beskyttelse af skovene bør ikke føre til omlægning eller forringelse af andre naturlige økosystemer. Økosystemer som f.eks. vådområder, savanner og tørveområder er meget vigtige for den globale indsats for at bekæmpe klimaændringer og for andre mål for bæredygtig udvikling, og deres omdannelse eller forringelse kræver særlig opmærksomhed her og nu. Der bør derfor foretages en

vurdering af behovet for og gennemførligheden af en udvidelse af forordningens anvendelsesområde til at omfatte andre økosystemer end skove senest to år efter denne forordnings ikrafttræden.

(59) Hvis det med henblik på denne forordning er nødvendigt at behandle personoplysninger, skal denne behandling foregå i overensstemmelse med EU-retten om beskyttelse af personoplysninger. Enhver behandling af personoplysninger i medfør af denne forordning er underlagt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679[30] og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725[31], alt efter hvad der er relevant.

(60) Målet for denne forordning, nemlig at bekæmpe skovrydning og skovforringelse ved at reducere bidraget fra EU's forbrug, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, og kan derfor på grund af dens omfang bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(61) Virksomhederne, forhandlerne og de kompetente myndigheder bør gives en rimelig frist til at forberede sig på at opfylde kravene i denne forordning —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Kapitel 1
Generelle bestemmelser

Artikel 1

Emne og anvendelsesområde

Ved denne forordning fastsættes der bestemmelser om markedsføring og tilgængeliggørelse på EU-markedet samt eksport fra EU-markedet af kvæg, kakao, kaffe, palmeolie, soja og træ ("relevante råvarer") og produkter opført i bilag I, som indeholder, er blevet fodret med eller er blevet fremstillet ved brug af relevante råvarer ("relevante produkter"), med henblik på at

(a) minimere EU's bidrag til skovrydning og skovforringelse i hele verden

(b) reducere Den Europæiske Unions bidrag til drivhusgasemissioner og globale tab af biodiversitet.

Forordningen finder ikke anvendelse på relevante råvarer og produkter, der er bragt i omsætning på EU-markedet, som blev produceret før den dato, der er fastsat i artikel 36, stk. 1.

Artikel 2

Definitioner

[30] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

[31] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

I denne forordning forstås ved:

(1) "skovrydning": omlægning af skov til landbrugsmæssig anvendelse, uanset om den er menneskeskabt eller ej

(2) "skov": arealer på over 0,5 ha med træer af en højde på mere end 5 m og en kronedækningsgrad på over 10 % eller træer, der kan nå disse tærskler på stedet, med undtagelse af landbrugsplantager og arealer, der overvejende anvendes til landbrug eller bymæssig bebyggelse

(3) "landbrugsplantager": træbevoksninger i landbrugsproduktionssystemer, f.eks. frugtplantager, oliepalmeplantager, olivenplantager og skovlandbrugssystemer, hvor afgrøder dyrkes under trædække. Dette omfatter alle plantager af råvarerne i bilag I, bortset fra træ

(4) "plantageskov": en plantet skov, der forvaltes intensivt, og som ved plantning og modenhed opfylder alle følgende kriterier: en eller to arter, ensartet aldersklasse og regelmæssig afstand. Det omfatter korte plantager til rotation af træ, fibre og energi og omfatter ikke skove, der er plantet med henblik på beskyttelse eller genopretning af økosystemer, samt skove, der er etableret ved plantning eller såning, og som ved deres modenhed ligner eller vil ligne naturligt regenererende skove

(5) "plantet skov": skov, der overvejende består af træer, der er etableret ved plantning og/eller tilsåning, forudsat at de plantede eller sådede træer forventes at udgøre mere end 50 % af bestanden ved modenhed. Det omfatter lavskov fra træer, der oprindeligt blev plantet eller sået.

(6) "skovforringelse": skovhugst, som ikke er bæredygtig og forårsager reduktion eller tab af skovøkosystemernes biologiske eller økonomiske produktivitet og kompleksitet, og som på lang sigt fører til reduktion af det samlede udbud af udbytte fra skove, herunder træ, biodiversitet og andre produkter eller tjenester

(7) "bæredygtig skovhugst: skovhugst, der udføres under hensyntagen til opretholdelsen af jordbundens kvalitet og biodiversiteten med det formål at minimere negative virkninger på en sådan måde, at fældning af stubbe og rødder, forringelse af primærskove eller omdannelse til plantageskove og fældning på sårbar jord undgås, minimere store rydninger og sikre lokalt passende tærskler for udvindingen af dødt træ og krav om anvendelse af skovningssystemer, der minimerer indvirkningen på jordbundskvaliteten, herunder jordkompaktering, og på biodiversitetstræk og levesteder

(8) "skovrydningsfri":

(a) at de relevante råvarer og produkter, herunder dem, der bruges til eller er indeholdt i relevante produkter, er produceret på arealer, som ikke har været udsat for skovrydning efter den 31. december 2020, og

(b) at træet er fældet i skoven uden at forårsage skovforringelse efter den 31. december 2020

(9) "produceret": dyrket, fældet, høstet, opdrættet, fodret eller frembragt på en relevant jordlod

(10) "bringe i omsætning": første tilgængeliggørelse af en relevant råvare eller et relevant produkt på EU-markedet

(11) "gøre tilgængelig på markedet": enhver levering af en relevant råvare eller et relevant produkt med henblik på distribution, forbrug eller anvendelse på EU-markedet som led i erhvervsvirksomhed mod eller uden vederlag

(12) "virksomhed": enhver fysisk eller juridisk person, der som led i erhvervsvirksomhed bringer relevante råvarer og produkter i omsætning på EU-markedet eller eksporterer dem fra EU-markedet

(13) "forhandler": enhver fysisk eller juridisk person, der som led i erhvervsvirksomhed gør relevante råvarer og produkter tilgængelige på EU-markedet

(14) "oprindelsesland": et land eller område som defineret i artikel 60 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013[32]

(15) "produktionsland": det land eller område, hvor den relevante råvare eller den relevante råvare, der er anvendt i produktionen af eller er indeholdt i et produkt, som er produceret

(16) "ubetydelig risiko": en fuldstændig vurdering af både de produktspecifikke og de generelle oplysninger om relevante råvarers eller produkters overholdelse af artikel 3, litra a) og b), giver ikke anledning til bekymring

(17) "bemyndiget repræsentant": enhver fysisk eller juridisk person, der er etableret i Unionen, og som har modtaget en skriftlig fuldmagt fra en virksomhed til at handle på dennes vegne i forbindelse med varetagelsen af specifikke opgaver vedrørende virksomhedens forpligtelser i henhold til forordningen

(18) "produkter, der ikke overholder gældende regler": relevante råvarer og produkter, der ikke er produceret på en "skovrydningsfri" måde, og/eller som ikke er produceret i overensstemmelse med den relevante lovgivning i produktionslandet

(19) "jordlod": et areal inden for en ejendom som anerkendt i produktionslandets lovgivning med tilstrækkeligt ensartede forhold til, at det samlet set er muligt at vurdere den risiko for skovrydning og skovforringelse, der er forbundet med råvarer, der er produceret på det pågældende areal

(20) "SMV'er": mikrovirksomheder samt små og mellemstore virksomheder som defineret i direktiv 2013/34/EU[33]

(21) "begrundet mistanke": velbegrundet påstand baseret på objektive og verificerbare oplysninger vedrørende manglende overholdelse af denne forordning, som kan kræve intervention fra de kompetente myndigheders side

(22) "kompetente myndigheder": de myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 13, stk. 1

(23) "toldmyndigheder": toldmyndigheder som defineret i artikel 5, nr. 1, i forordning (EU) nr. 952/2013

(24) "overgang til fri omsætning": den procedure, der er fastsat i artikel 201 i forordning (EU) nr. 952/2013

---

[32] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1).

[33] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

(25) "eksport": den procedure, der er fastsat i artikel 269 i forordning (EU) nr. 952/2013

(26) "relevante råvarer og produkter, der indføres på EU-markedet": relevante råvarer og produkter fra tredjelande, der er henført under toldproceduren "overgang til fri omsætning", og som er bestemt til at blive bragt i omsætning på EU-markedet, eller som er bestemt til erhvervsmæssig brug eller andet brug end privat i Unionens toldområde

(27) "relevante råvarer og produkter, der forlader EU-markedet": relevante råvarer og produkter, der er henført under toldproceduren ""eksport"

(28) "relevant lovgivning i produktionslandet": de regler, der finder anvendelse i produktionslandet vedrørende produktionsområdets retlige status med hensyn til brugsrettigheder til jord, miljøbeskyttelse, tredjemands rettigheder og toldbestemmelser i henhold til de lovgivningsmæssige rammer i produktionslandet.

Artikel 3

Forbud

relevante råvarer og produkter må kun bringes i omsætning eller gøres tilgængelige på EU-markedet eller eksporteres fra EU-markedet, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

(a) de er skovrydningsfrie

(b) de er blevet produceret i overensstemmelse med den relevante lovgivning i produktionslandet, og

(c) de er omfattet af en due diligence-erklæring, jf. artikel 4, stk. 2.

Kapitel 2
Virksomheders og forhandleres forpligtelser

Artikel 4

Virksomheders forpligtelser

1. Virksomhederne skal udvise due diligence, inden de bringer relevante råvarer og produkter i omsætning, eller inden deres eksport fra EU-markedet, for at sikre, at de overholder artikel 3, litra a) og b). Med henblik herpå anvender de et sæt procedurer og foranstaltninger, i det følgende benævnt "due diligence", jf. artikel 8.

2. Virksomheder, der ved at udvise due diligence, jf. artikel 8, har konkluderet, at relevante råvarer og produkter overholder kravene i denne forordning, stiller via informationssystemet omhandlet i artikel 31 en due diligence-erklæring til rådighed for de kompetente myndigheder, inden de bringer de relevante råvarer og produkter i omsætning på EU-markedet eller eksporterer dem. Denne erklæring skal bekræfte, at der er udført due diligence, og at der ikke blev konstateret nogen eller kun ubetydelige risici, og den skal indeholde de oplysninger, der er anført i bilag II, vedrørende de relevante råvarer og produkter.

3. Ved at stille due diligence-erklæringen til rådighed påtager virksomheden sig ansvaret for, at den relevante råvare eller det relevante produkt overholder kravene i denne forordning. Virksomhederne fører et register over due diligence-erklæringerne i fem år fra datoen for tilgængeliggørelsen via informationssystemet, jf. artikel 31.

4. Virksomhederne må ikke bringe relevante råvarer og produkter i omsætning på EU-markedet eller eksportere dem uden forudgående indgivelse af en due diligence-erklæring.

5. Virksomheden må ikke bringe de relevante råvarer og produkter i omsætning eller eksportere dem, hvis en eller flere af følgende situationer gør sig gældende:

   (a) de relevante råvarer og produkter er ikke i overensstemmelse med artikel 3, litra a) eller b)

   (b) due diligence-ordningen har påvist en ikkeubetydelig risiko for, at de relevante råvarer og produkter ikke er i overensstemmelse med artikel 3, litra a) eller b)

   (c) virksomheden kunne ikke gennemføre en due diligence-procedure i henhold til stk. 1 og 2.

6. Virksomheder, der modtager nye oplysninger, herunder begrundet mistanke, om, at den relevante råvare eller det relevante produkt, som de allerede har bragt i omsætning, ikke overholder kravene i denne forordning, underretter straks de kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvor de har bragt den relevante råvare eller det relevante produkt i omsætning. Ved eksport fra EU-markedet underretter virksomhederne den kompetente myndighed i den medlemsstat, som er produktionslandet.

7. Virksomhederne tilbyder al nødvendig bistand til de kompetente myndigheder til at lette udførelsen af de i artikel 15 omhandlede tilsyn, herunder for så vidt angår adgang til lokaler og fremlæggelse af dokumentation eller optegnelser.

Artikel 5

Bemyndigede repræsentanter

1. Virksomheder eller forhandlere kan udpege en bemyndiget repræsentant til at stille due diligence-erklæringen, jf. artikel 4, stk. 2, til rådighed på deres vegne. Virksomheden eller forhandleren bærer i dette tilfælde fortsat ansvaret for, at den relevante råvare eller det relevante produkt overholder kravene i denne forordning.

2. Den bemyndigede repræsentant fremlægger efter anmodning en kopi af fuldmagten på et af Den Europæiske Unions officielle sprog for de kompetente myndigheder.

Artikel 6

Forhandlernes forpligtelser

1. Forhandlere, som er SMV'er, må kun gøre relevante råvarer og produkter tilgængelige på markedet, hvis de er i besiddelse af de oplysninger, der kræves i henhold til stk. 2.

2. Forhandlere, som er SMV'er, indsamler og opbevarer følgende oplysninger vedrørende de relevante råvarer og produkter, som de agter at gøre tilgængelige på markedet:

   (a) navn, registreret firmanavn eller registreret varemærke, postadresse, e-mail og, hvis en sådan findes, webadresse på de virksomheder eller forhandlere, som har leveret de relevante råvarer og produkter til dem

(b) navn, registreret firmanavn eller registreret varemærke, postadresse, e-mail og, hvis en sådan findes, webadresse på de forhandlere, som de har leveret de relevante råvarer og produkter til.

3. Forhandlere, som er SMV'er, opbevarer de oplysninger, der er omhandlet i denne artikel, i mindst fem år, og fremlægger efter anmodning disse oplysninger for de kompetente myndigheder.

4. Forhandlere, som er SMV'er, der modtager nye oplysninger, herunder begrundet mistanke, om, at den relevante råvare eller det relevante produkt, som de allerede har gjort tilgængelig på markedet, ikke overholder kravene i denne forordning, underretter straks de kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvor de har gjort den relevante råvare eller det relevante produkt tilgængelig på markedet.

5. Forhandlere, som ikke er SMV'er, anses for virksomheder og er omfattet af forpligtelserne og bestemmelserne i denne forordnings artikel 3, 4, 5 og 8-12, artikel 14, stk. 9, samt artikel 15 og 20 med hensyn til de relevante råvarer og produkter, som de gør tilgængelige på EU-markedet.

6. Forhandlerne tilbyder al nødvendig bistand til de kompetente myndigheder til at lette udførelsen af de i artikel 16 omhandlede tilsyn, herunder for så vidt angår adgang til lokaler og fremlæggelse af dokumentation eller optegnelser.

Artikel 7

Markedsføring foretaget af virksomheder etableret i tredjelande

Hvis en fysisk eller juridisk person, der er etableret i Unionen, bringer relevante råvarer og produkter i omsætning på EU-markedet, anses den første fysiske eller juridiske person i Unionen, som køber eller overtager sådanne relevante råvarer og produkter, for en virksomhed som omhandlet i denne forordning.

Artikel 8

Due diligence

1. Inden virksomheder bringer relevante råvarer og produkter i omsætning på markedet eller eksporterer dem, skal de udvise due diligence med hensyn til alle relevante råvarer og produkter, der leveres af hver enkelt leverandør.

2. I denne forordning omfatter due diligence:

(a) indsamling af de oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for at opfylde kravene i artikel 9

(b) risikovurderingsforanstaltninger som omhandlet i artikel 10

(c) risikobegrænsningsforanstaltninger som omhandlet i artikel 10.

Artikel 9

Oplysningskrav

1. Virksomhederne indsamler oplysninger, dokumenter og data, der viser, at de relevante råvarer og produkter er i overensstemmelse med artikel 3. Med henblik herpå indsamler, organiserer og opbevarer virksomheden følgende oplysninger om relevante råvarer eller produkter i fem år, underbygget af dokumentation:

(a) beskrivelse, herunder handelsnavn og type, af de relevante råvarer og produkter samt, hvis det er relevant, artens almindelige navn og dens fulde videnskabelige navn

(b) mængde (udtrykt i nettomasse og -volumen eller antal enheder) af de relevante råvarer og produkter

(c) identifikation af produktionslandet

(d) geolokaliseringskoordinater, breddegrad og længdegrad for alle jordlodder, hvor de relevante råvarer og produkter blev produceret, samt produktionsdato eller -periode

(e) navn, e-mail og adresse på enhver virksomhed eller person, som de har fået leveret de relevante råvarer eller produkter fra

(f) navn, e-mail og adresse på enhver virksomhed eller person, som de relevante råvarer eller produkter er leveret til

(g) tilstrækkelige og verificerbare oplysninger om, at de relevante råvarer og produkter er skovrydningsfrie

(h) tilstrækkelige og verificerbare oplysninger om, at produktionen er blevet udført i overensstemmelse med den relevante lovgivning i produktionslandet, herunder enhver aftale, der giver ret til at anvende det pågældende område til produktion af den relevante råvare.

2. Virksomheden stiller de oplysninger, dokumenter og data, der er indsamlet i henhold til denne artikel, til rådighed for de kompetente myndigheder.

3. Kommissionen kan vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 33 med henblik på at supplere stk. 1 vedrørende yderligere relevante oplysninger, der skal indhentes, og som måtte være nødvendige for at sikre effektiviteten af due diligence-ordningen.

Artikel 10

Risikovurdering og -begrænsning

1. Virksomhederne verificerer og analyserer de oplysninger, der er indsamlet i henhold til artikel 9, og anden relevant dokumentation og udfører på grundlag heraf en risikovurdering for at fastslå, om der er risiko for, at de relevante råvarer og produkter, der skal bringes i omsætning på eller eksporteres fra EU-markedet, ikke overholder kravene i denne forordning. Hvis virksomhederne ikke kan påvise, at risikoen for manglende overholdelse er ubetydelig, må de ikke bringe de relevante råvarer eller produkter i omsætning på EU-markedet eller eksportere dem.

2. Ved risikovurderingen skal der navnlig tages hensyn til følgende risikovurderingskriterier:

(a) tildelingen af risiko til det pågældende land eller dele heraf, jf. artikel 27

(b) tilstedeværelsen af skove i produktionslandet og -området for den relevante råvare eller det relevante produkt

(c) udbredelsen af skovrydning eller skovforringelse i produktionslandet, -regionen eller -området for den relevante råvare eller det relevante produkt

(d) kilden til, pålidelighed af, gyldighed af og links til anden tilgængelig dokumentation omhandlet i artikel 9, stk. 1

(e) betænkeligheder i forbindelse med produktions- og oprindelseslandet, f.eks. omfanget af korruption, forekomst af dokument- og dataforfalskning, manglende retshåndhævelse, væbnet konflikt eller tilstedeværelse af sanktioner pålagt af FN's Sikkerhedsråd eller Rådet for Den Europæiske Union

(f) kompleksiteten af den relevante forsyningskæde, navnlig vanskeligheder med at forbinde råvarer og/eller produkter med den jordlod, hvor de er produceret

(g) risikoen for blanding med produkter af ukendt oprindelse eller produkter, som er produceret i områder, hvor skovrydning eller skovforringelse har fundet sted eller finder sted

(h) konklusionerne fra de relevante møder i Kommissionens ekspertgruppe, der er offentliggjort i Kommissionens register over ekspertgrupper

(i) begrundet mistanke forelagt i henhold til artikel 29

(j) supplerende oplysninger om overholdelse af denne forordning, herunder eksempelvis oplysninger fra certificeringsordninger eller andre tredjepartsverificerede ordninger, herunder frivillige ordninger, der er anerkendt af Kommissionen i henhold til artikel 30, stk. 5, i direktiv (EU) 2018/2001[34], såfremt oplysningerne opfylder kravene i artikel 9.

3. Træprodukter, der er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 2173/2005, og som er omfattet af en gyldig FLEGT-licens fra en operationel licensordning, anses for at være i overensstemmelse med denne forordnings artikel 3, litra b).

4. Medmindre den analyse, der er foretaget i henhold til stk. 1, gør det muligt for virksomheden at fastslå, at der ikke forekommer nogen eller kun ubetydelig risiko for, at de relevante råvarer eller produkter ikke overholder kravene i denne forordning, træffer virksomheden, inden de relevante råvarer og produkter bringes i omsætning på EU-markedet eller eksporteres, risikobegrænsende procedurer og foranstaltninger, som er hensigtsmæssige med henblik på at opnå ingen eller kun ubetydelig risiko. Dette kan omfatte krav om yderligere oplysninger, data eller dokumenter, udførelse af uafhængige undersøgelser eller revisioner eller andre foranstaltninger vedrørende oplysningskravene i artikel 9.

5. Virksomhederne skal kunne påvise, hvordan de indsamlede oplysninger er blevet kontrolleret ud fra risikovurderingskriterierne fastsat i stk. 2, hvordan der er taget beslutning om risikobegrænsende foranstaltninger, og hvordan virksomheden har vurderet niveauet af risikoen.

6. Virksomhederne skal have indført hensigtsmæssige politikker, kontroller og procedurer til effektivt at afbøde og håndtere de konstaterede risici for, at de relevante råvarer og produkter ikke overholder gældende regler. Disse omfatter:

(a) model for risikostyringspraksis, rapportering, registrering, intern kontrol- og overensstemmelsesstyring, herunder for virksomheder, som ikke er SMV'er, og udnævnelse af en overensstemmelsesansvarlig på ledelsesniveau

[34] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82).

(b) en uafhængig revisionsfunktion, der skal kontrollere de interne politikker, kontroller og procedurer omhandlet i litra a), for alle virksomheder, der ikke er SMV'er.

7. Risikovurderingerne dokumenteres, revideres mindst én gang om året og stilles til rådighed for de kompetente myndigheder efter anmodning.

8. Kommissionen kan vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 33 med henblik på at supplere stk. 2, 4 og 6 med hensyn til relevante oplysninger, der skal indhentes, og som måtte være nødvendige for at supplere de oplysninger, der er omhandlet i denne artikel, for at sikre effektiviteten af due diligence-ordningen.

Artikel 11

Vedligeholdelse af due diligence-ordninger og registrering

1. Med henblik på at udvise due diligence i overensstemmelse med artikel 8 opretter og ajourfører virksomhederne en due diligence-ordning for at sikre, at de kan garantere overholdelse af kravene i artikel 3, litra a) og b). Due diligence-ordningen tages op til revision mindst én gang om året og tilpasses om nødvendigt til ny udvikling, som kan påvirke due diligence-ordningen. Virksomhederne opbevarer fortegnelser over ajourføringer af due diligence-ordningen i fem år.

2. Medmindre andet er fastsat i andre EU-retsakter, der fastsætter krav vedrørende due diligence i værdikæden, rapporterer virksomheder, der ikke er SMV'er, årligt så bredt som muligt, herunder på internettet, om deres due diligence-ordning, herunder om de skridt, de har taget for at opfylde deres forpligtelser, jf. artikel 8. Virksomheder, der er omfattet af anvendelsesområdet for andre EU-retsakter, der fastsætter krav vedrørende due diligence i værdikæden, kan opfylde deres rapporteringsforpligtelser i henhold til dette stykke ved at angive de krævede oplysninger, når de rapporterer i henhold til den anden EU-retsakt.

3. Virksomhederne opbevarer al dokumentation vedrørende due diligence, f.eks. fortegnelser, foranstaltninger og procedurer, jf. artikel 8, i fem år. De stiller dem til rådighed for de kompetente myndigheder efter anmodning.

Artikel 12

Lempet due diligence

1. Når virksomhederne bringer relevante råvarer eller produkter i omsætning på EU-markedet eller eksporterer dem derfra, skal de ikke opfylde forpligtelserne i artikel 10, hvis de kan bekræfte, at alle de relevante råvarer og produkter er produceret i lande eller dele heraf, som er klassificeret som lavrisikolande i henhold til artikel 27.

2. Hvis en virksomhed modtager eller får kendskab til oplysninger, der tyder på en risiko for, at de relevante råvarer og produkter ikke opfylder kravene i denne forordning, skal alle forpligtelserne, jf. artikel 9 og 10, opfyldes.

Kapitel 3

Forpligtelser for medlemsstaterne og deres kompetente myndigheder

Artikel 13

Kompetent myndighed

1. Medlemsstaterne udpeger en eller flere kompetente myndigheder, der skal varetage opgaverne i medfør af denne forordning.

2. Senest [tre måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] meddeler medlemsstaterne Kommissionen navne, adresser og kontaktoplysninger på de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til stk. 1. Medlemsstaterne underretter uden unødigt ophold Kommissionen om enhver ændring af disse oplysninger.

3. Kommissionen offentliggør listen over kompetente myndigheder på sit websted. Kommissionen ajourfører regelmæssigt listen på grundlag af relevante ajourføringer fra medlemsstaterne.

4. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har tilstrækkelige beføjelser og ressourcer til at opfylde de forpligtelser, der er fastsat i kapitel 3 i denne forordning.

5. Uden at det berører virksomhedernes forpligtelse til at udvise due diligence i overensstemmelse med artikel 8, kan medlemsstaterne yde teknisk og anden bistand og vejledning til virksomheder under hensyntagen til situationen for SMV'er, med henblik på at lette overholdelsen af kravene i denne forordning.

6. Medlemsstaterne kan fremme udveksling og formidling af relevante oplysninger, navnlig for at hjælpe virksomhederne med at evaluere risici, jf. artikel 9, samt af bedste praksis med hensyn til gennemførelse af denne forordning.

7. Bistanden ydes på en måde, som ikke bringer de kompetente myndigheders uafhængighed, retlige forpligtelser og ansvar i forbindelse med håndhævelsen af denne forordning i fare.

Artikel 14

Forpligtelser til at føre tilsyn

1. De kompetente myndigheder fører tilsyn med henblik på at fastslå, om virksomheder og forhandlere opfylder deres forpligtelser i henhold til denne forordning, og om de relevante råvarer og produkter, der bringes i omsætning eller gøres tilgængelige på EU-markedet eller eksporteres derfra, overholder kravene i denne forordning.

2. Tilsyn, jf. stk. 1, foretages i overensstemmelse med artikel 15 og 16.

3. For at foretage tilsyn, jf. stk. 1, udarbejder de kompetente myndigheder en plan ud fra en risikobaseret tilgang. Planen skal som minimum indeholde risikokriterier, der anvendes til at gennemføre risikoanalysen, jf. stk. 4, og lægges til grund for tilsynet. Ved fastlæggelsen og revisionen af risikokriterierne tager de kompetente myndigheder navnlig hensyn til tildelingen af risiko til lande eller dele heraf, jf.

artikel 27, virksomhedens eller forhandleres tidligere overholdelse af denne forordning og andre relevante oplysninger. På grundlag af resultaterne af tilsynet og erfaringerne med gennemførelsen af planerne, reviderer de kompetente myndigheder regelmæssigt disse planer og risikokriterier med henblik på at forbedre deres effektivitet. Når de kompetente myndigheder reviderer planerne, fastsætter de en reduceret tilsynshyppighed for de virksomheder og forhandlere, der konsekvent har overholdt kravene i denne forordning fuldt ud.

4. Med henblik på at gennemføre de risikobaserede planer for tilsyn, der er fastsat i henhold til stk. 3, udfører de kompetente myndigheder en risikoanalyse af oplysningerne i de due diligence-erklæringer, de er blevet forelagt i henhold til artikel 4, stk. 2. Risikoanalysen bygges på risikokriterierne i de planer, der er udarbejdet i henhold til stk. 3, og udføres ved hjælp af elektronisk databehandling, der er integreret i det informationssystem, som er oprettet i henhold til artikel 31.

5. På grundlag af den risikoanalyse, der er omhandlet i stk. 4, og andre relevante oplysninger, identificerer de kompetente myndigheder de virksomheder og forhandlere, der skal underkastes tilsyn i henhold til artikel 15 og 16.

6. På grundlag af den risikoanalyse, der er omhandlet i stk. 4, identificerer de kompetente myndigheder også de relevante råvarer og produkter, der kræver øjeblikkelige tiltag, fordi de udgør en så stor risiko for manglende overholdelse af bestemmelserne i denne forordning, at de skal kontrolleres, inden de bringes i omsætning eller gøres tilgængelige på EU-markedet, eller inden de eksporteres. En sådan identifikation markeres i det informationssystem, som er oprettet i henhold til artikel 31, og bevirker, at de kompetente myndigheder straks træffer midlertidige foranstaltninger i henhold til artikel 21 med henblik på at suspendere markedsføringen eller tilgængeliggørelsen på EU-markedet af de relevante råvarer og produkter eller med henblik på, hvis der er tale om relevante råvarer eller produkter, der indføres på eller forlader EU-markedet, og når den elektroniske grænseflade, jf. artikel 26, stk. 1, er indført, at anmode toldmyndighederne om suspension i henhold til artikel 24, stk. 6, af deres overgang til fri omsætning eller eksport.

7. De suspensioner, der er omhandlet i stk. 6, ophører inden for tre arbejdsdage, medmindre de kompetente myndigheder på grundlag af resultatet af tilsyn foretaget inden for denne periode konkluderer, at de har brug for yderligere tid til at fastslå, om de relevante råvarer og produkter overholder kravene i denne forordning. I så fald forlænger de kompetente myndigheder suspensionen ved hjælp af yderligere midlertidige foranstaltninger i henhold til artikel 21 eller, hvis der er tale om relevante råvarer eller produkter, der indføres på eller forlader EU-markedet, ved at underrette toldmyndighederne om behovet for at opretholde suspensionen i henhold til artikel 24, stk. 6.

8. De kompetente myndigheder udveksler oplysninger om og koordinerer udarbejdelsen og anvendelsen af de i stk. 3 omhandlede risikokriterier med de kompetente myndigheder i andre medlemsstater og med Kommissionen for at forbedre effektiviteten af håndhævelsen af denne forordning.

9. Hver medlemsstat sikrer, at de årlige tilsyn, som deres kompetente myndigheder foretager, omfatter mindst 5 % af de virksomheder, der bringer hver af de relevante råvarer i omsætning eller tilgængeliggør dem på EU-markedet, eller som eksporterer hver af de relevante råvarer fra medlemsstatens marked, samt 5 % af mængden af hver af de relevante råvarer, der er bragt i omsætning eller gjort tilgængelig på eller er eksporteret fra medlemsstatens marked.

10. For relevante råvarer og produkter, der er produceret i et land eller dele heraf, der vurderes at indebære høj risiko i henhold til artikel 27, eller hvis der er risiko for, at relevante råvarer eller produkter, der er produceret i sådanne lande eller dele heraf, tilføres den relevante forsyningskæde, udfører de kompetente myndigheder skærpet kontrol i henhold til artikel 20.

11. Uden at det berører de tilsyn, der er omhandlet i stk. 5 og 6, foretager de kompetente myndigheder tilsyn, jf. stk. 1, når de forelægges dokumentation eller andre relevante oplysninger, herunder på grundlag af begrundet mistanke fra tredjemands side, jf. artikel 29, vedrørende potentiel manglende overholdelse af denne forordning.

12. Tilsynene foretages uanmeldt, undtagen i tilfælde hvor det er nødvendigt at varsko virksomheden eller forhandleren af hensyn til tilsynets effektivitet.

13. De kompetente myndigheder fører et register over tilsynene med angivelse af bl.a. arten og resultaterne og eventuelle foranstaltninger, der er truffet i tilfælde af manglende overholdelse. Tilsynsregistrene opbevares i mindst fem år.

Artikel 15

Tilsyn med virksomheder

1. Tilsyn med virksomheder omfatter:

   (a) undersøgelse af due diligence-ordningen, herunder procedurerne for risikovurdering og risikobegrænsning

   (b) undersøgelse af dokumentation og optegnelser, der dokumenterer, at due diligence-ordningen fungerer korrekt

   (c) undersøgelse af dokumentation og optegnelser, der dokumenterer, at et bestemt produkt eller en bestemt råvare, som virksomheden har bragt eller påtænker at bringe i omsætning på EU-markedet eller eksportere fra EU-markedet, overholder kravene i denne forordning

   (d) undersøgelse af due diligence-erklæringer

   og, hvis det er relevant:

   (e) undersøgelse på stedet af relevante råvarer og produkter med henblik på at fastslå deres overensstemmelse med den dokumentation, der er anvendt til at udvise due diligence

   (f) tekniske og videnskabelige midler, der er egnede til at fastslå det nøjagtige sted, hvor den relevante råvare eller det relevante produkt er produceret, herunder isotopprøvning

   (g) tekniske og videnskabelige midler, der er egnede til at fastslå, om den relevante råvare eller det relevante produkt er skovrydningsfri, herunder jordobservationsdata, f.eks. fra Copernicusprogrammet og -værktøjerne, og

   (h) stikprøvetilsyn, herunder revisioner på stedet, herunder i tredjelande, hvis det er relevant, gennem samarbejde med de administrative myndigheder i tredjelande.

Artikel 16

Tilsyn med forhandlere

1. Tilsyn med forhandlere omfatter:

   (a) undersøgelse af dokumentation og optegnelser, der dokumenterer, at artikel 6, stk. 2, er overholdt

   (b) stikprøvetilsyn, hvis det er relevant, herunder revisioner på stedet.

Artikel 17

Dækning af de kompetente myndigheders omkostninger

1. Medlemsstaterne kan tillade deres kompetente myndigheder at opkræve alle omkostninger ved deres aktiviteter fra virksomhederne eller forhandlerne for så vidt angår tilfælde af manglende overholdelse.

2. Omkostningerne omhandlet i stk. 1 kan omfatte omkostninger ved prøvning, omkostninger ved oplagring og omkostninger ved aktiviteter i forbindelse med produkter, der konstateres ikke at overholde de gældende regler, og som er genstand for korrigerende foranstaltninger, inden de overgår til fri omsætning, bringes i omsætning på eller eksporteres fra EU-markedet.

Artikel 18

Samarbejde og udveksling af oplysninger

1. De kompetente myndigheder samarbejder med hinanden, med myndigheder fra andre medlemsstater, med Kommissionen og om nødvendigt med administrative myndigheder i tredjelande for at sikre overholdelse af denne forordning.

2. Med henblik på anvendelsen og håndhævelsen af denne forordning indgår de kompetente myndigheder administrative ordninger med Kommissionen vedrørende videregivelse af oplysninger og gennemførelse af undersøgelser.

3. De kompetente myndigheder udveksler de oplysninger, der er nødvendige for håndhævelsen af denne forordning. Dette omfatter adgang til og udveksling af oplysninger om virksomheder og forhandlere, herunder due diligence-erklæringer, med andre medlemsstaters kompetente myndigheder for at lette håndhævelsen af denne forordning.

4. De kompetente myndigheder underretter straks de kompetente myndigheder i andre medlemsstater og Kommissionen, når de opdager overtrædelser af denne forordning og alvorlige mangler, der kan berøre mere end én medlemsstat. De kompetente myndigheder underretter navnlig de kompetente myndigheder i andre medlemsstater, når de opdager en relevant råvare eller et relevant produkt på markedet, som ikke overholder denne forordning, for at muliggøre tilbagetrækning eller tilbagekaldelse af sådanne råvarer eller produkter fra salg i alle medlemsstater.

5. Efter anmodning fra en kompetent myndighed forelægger medlemsstaterne den de oplysninger, der er nødvendige for at sikre, at denne forordning overholdes.

Artikel 19

Rapportering

1. Medlemsstaterne gør senest den 30. april hvert år oplysninger om anvendelsen af denne forordning i det foregående kalenderår tilgængelige for offentligheden og Kommissionen. Disse oplysninger omfatter deres kontrolplaner, antallet og

resultaterne af den kontrol, der er udført af virksomheder og forhandlere, herunder indholdet af denne kontrol, mængden af relevante råvarer og produkter, der er kontrolleret, i forhold til den samlede mængde relevante råvarer og produkter, der er bragt i omsætning, oprindelses- og produktionslandene for de relevante råvarer og produkter samt de foranstaltninger, der er truffet i tilfælde af manglende overholdelse, og de inddrevne omkostninger til kontrol.

2. Kommissionens tjenestegrene offentliggør årligt en EU-oversigt over anvendelsen af denne forordning på grundlag af de oplysninger, medlemsstaterne har indgivet i henhold til stk. 1.

Artikel 20

Skærpet kontrol

Hvis relevante råvarer eller produkter er produceret i et land eller dele heraf, der vurderes at indebære høj risiko i henhold til artikel 27, eller hvis der er risiko for, at relevante råvarer eller produkter, der er produceret i sådanne lande eller dele heraf, tilføres den relevante forsyningskæde, sikrer hver medlemsstat, at de årlige tilsyn, som deres kompetente myndigheder foretager, omfatter mindst 15 % af de virksomheder, der bringer hver af de relevante råvarer i omsætning eller tilgængeliggør dem på EU-markedet, eller som eksporterer hver af de relevante råvarer fra medlemsstatens marked, samt 15 % af mængden af hver af de relevante råvarer, der er bragt i omsætning eller gjort tilgængelig på eller er eksporteret fra medlemsstatens marked.

Artikel 21

Midlertidige foranstaltninger

Hvis der efter de tilsyn, der er omhandlet i artikel 15 og 16, er konstateret alvorlige mangler eller risici i henhold til artikel 14, stk. 6, kan de kompetente myndigheder straks træffe midlertidige foranstaltninger, herunder beslaglæggelse eller suspension af markedsføring eller tilgængeliggørelse på og eksport fra EU-markedet af de relevante råvarer og produkter.

Artikel 22

Markedsovervågningsforanstaltninger

1. Uden at det berører artikel 23, kræver de kompetente myndigheder, når de konstaterer, at en virksomhed eller forhandler ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til denne forordning, eller at en relevant råvare eller et relevant produkt ikke overholder denne forordning, straks, at den pågældende virksomhed eller forhandler træffer hensigtsmæssige korrigerende foranstaltninger, der står i et rimeligt forhold til målet, for at bringe den manglende overholdelse til ophør.

2. Med henblik på stk. 1 omfatter de korrigerende foranstaltninger, som virksomheden eller forhandleren pålægges at træffe, mindst én eller flere af følgende:

   (a) afhjælpning af eventuel formel manglende overholdelse i overensstemmelse med kravene i kapitel 2 i denne forordning

   (b) forhindring af, at den relevante råvare eller det relevante produkt bringes i omsætning eller gøres tilgængelig på eller eksporteres fra EU-markedet

   (c) omgående tilbagetrækning eller tilbagekaldelse af den relevante råvare eller det relevante produkt

(d) destruktion af den relevante råvare eller det relevante produkt eller donation heraf til velgørende eller almennyttige formål.

3. Hvis virksomheden ikke træffer korrigerende foranstaltninger, jf. stk. 2, eller hvis den manglede overholdelse, jf. stk. 1, fortsat består, sikrer de kompetente myndigheder, at produktet tilbagetrækkes eller tilbagekaldes, eller at dets tilgængeliggørelse på eller eksport fra EU-markedet forbydes eller begrænses.

Artikel 23

Sanktioner

1. Medlemsstaterne fastsætter regler for, hvilke sanktioner der skal anvendes ved virksomheders og forhandleres overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de iværksættes. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser og meddeler den straks enhver efterfølgende ændring heraf.

2. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Sanktioner omfatter som minimum:

(a) bøder, der står i et rimeligt forhold til miljøskaderne og værdien af de relevante råvarer eller produkter, idet disse bøders niveau beregnes således, at det sikres, at de effektivt berøver de ansvarlige den økonomiske gevinst ved deres overtrædelser, og idet niveauet for disse bøder for gentagne alvorlige overtrædelser gradvis forhøjes; den maksimale størrelse af sådanne bøder er mindst 4 % af virksomhedernes eller forhandlernes årlige omsætning i den berørte medlemsstat eller de berørte medlemsstater

(b) konfiskation af de relevante råvarer og produkter fra virksomheden og/eller forhandleren

(c) konfiskation af virksomhedens og/eller forhandlerens indtægter fra en transaktion med de relevante råvarer og produkter

(d) midlertidig udelukkelse fra offentlige udbudsprocedurer.

Kapitel 4

Procedurer for relevante råvarer og produkter, der indføres på eller forlader EU-markedet

Artikel 24

Kontrol

1. relevante råvarer og produkter, der henføres under toldproceduren "overgang til fri omsætning" eller "eksport", er underlagt den kontrol og de foranstaltninger, der er fastsat i dette kapitel. Anvendelsen af dette kapitel berører ikke andre bestemmelser i denne forordning eller anden EU-lovgivning vedrørende overgang til fri omsætning eller eksport af varer, navnlig EU-toldkodeksen og dens artikel 46, 47, 134 og 267.

Kapitel VII i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020[35] finder dog ikke anvendelse på kontrol af relevante råvarer og produkter, der indføres på EU-markedet for så vidt angår anvendelsen og håndhævelsen af denne forordning.

2. De kompetente myndigheder er ansvarlige for den overordnede håndhævelse af denne forordning med hensyn til en relevant råvare og et relevant produkt, der indføres på eller forlader EU-markedet. De kompetente myndigheder er navnlig ansvarlige for gennem tilsynene, jf. artikel 14, stk. 1, at fastslå, om en sådan relevant råvare eller et sådant relevant produkt overholder kravene i denne forordning. De kompetente myndigheder udfører disse opgaver i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i kapitel 3 i denne forordning.

3. Toldmyndighederne kontrollerer den korrekte angivelse af relevante råvarer og produkter, der indføres på eller forlader EU-markedet. En sådan kontrol baseres primært på risikoanalyse med det formål at identificere og evaluere risiciene og udvikle de nødvendige modforanstaltninger og foretages inden for en fælles ramme for risikostyring på EU-plan.

4. Due diligence-erklæringens referencenummer, som er tildelt af informationssystemet omhandlet i artikel 31, vedrørende en relevant råvare eller et relevant produkt, der indføres på eller forlader EU-markedet, stilles til rådighed for toldmyndighederne, når de indgiver toldangivelsen om overgang til fri omsætning eller eksport af den relevante råvare eller det relevante produkt, medmindre due diligence-erklæringen indgives i henhold til artikel 26, stk. 2.

5. Efter modtagelse af en toldangivelse om overgang til fri omsætning eller eksport af en relevant råvare eller et relevant produkt, der indføres på eller forlader EU-markedet, skal toldmyndighederne kontrollere status for due diligence-erklæringen vedrørende den relevante råvare eller det relevante produkt ved hjælp af den elektroniske grænseflade, der er omhandlet i artikel 26, stk. 1. Enhver ændring af status i det informationssystem, der er omhandlet i artikel 31, som finder sted inden overgang til fri omsætning eller eksport af den relevante råvare eller det relevante produkt, meddeles automatisk de toldmyndigheder, der fører tilsyn med den relevante råvare eller det relevante produkt.

6. Hvis status for den tilsvarende due diligence-erklæring efter risikoanalysen, jf. artikel 14, stk. 4, i det informationssystem, som er oprettet i henhold til artikel 31, angiver, at en relevant råvare eller et relevant produkt skal kontrolleres, inden den/det bringes i omsætning eller gøres tilgængelig på EU-markedet eller eksporteres derfra, suspenderer toldmyndighederne overgangen til fri omsætning eller eksporten af den relevante råvare eller det relevante produkt.

7. Hvis alle andre krav og formaliteter i henhold til EU-retten eller national ret vedrørende overgang til fri omsætning eller eksport er opfyldt, tillader toldmyndighederne, at en relevant råvare eller et relevant produkt overgår til fri omsætning eller eksporteres, i følgende tilfælde:

   (a) efter risikoanalysen i henhold til artikel 14, stk. 4, har de kompetente myndigheder ikke i det informationssystem, som er oprettet i henhold til artikel 31, angivet, at den relevante råvare eller det relevante produkt kræver

[35] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1020 af 20. juni 2019 om markedsovervågning og produktoverensstemmelse og om ændring af direktiv 2004/42/EF og forordning (EF) nr. 765/2008 og (EU) nr. 305/2011.

suspension af overgangen til fri omsætning eller af eksporten i henhold til stk. 6

(b) efter at overgangen til fri omsætning eller eksporten er blevet suspenderet i henhold til stk. 6, har de kompetente myndigheder ikke inden for de tre arbejdsdage, jf. artikel 14, stk. 7, angivet, at suspensionen af overgangen til fri omsætning eller eksporten af den relevante råvare eller det relevante produkt skal opretholdes

(c) når de kompetente myndigheder via det informationssystem, som er oprettet i henhold til artikel 31, har meddelt toldmyndighederne, at suspensionen af overgangen til fri omsætning eller eksporten af de relevante råvarer og produkter kan ophæves.

Overgangen til fri omsætning eller eksport anses ikke for dokumentation for overensstemmelse med EU-retten og navnlig denne forordning.

8. Hvis de kompetente myndigheder konkluderer, at en relevant råvare eller et relevant produkt, der indføres på eller forlader EU-markedet, ikke overholder denne forordning, underretter de toldmyndighederne herom via det informationssystem, der er oprettet i henhold til artikel 31. De kompetente myndigheder kan også i informationssystemet angive, at de gør indsigelse mod henførslen af den relevante råvare eller det relevante produkt under andre specifikke toldprocedurer.

Efter meddelelse af denne status tillader toldmyndighederne ikke overgangen til fri omsætning eller eksporten af den relevante råvare eller det relevante produkt. De indsætter også følgende påtegnelse i toldmyndighedernes databehandlingssystem og, hvis det muligt, på den handelsfaktura, der ledsager den relevante råvare eller det relevante produkt, samt på ethvert andet relevant følgedokument: "Ikkeoverensstemmende råvare eller produkt — må ikke overgå til fri omsætning — forordning (EU) 2021/XXXX". *[OP to indicate reference of this Regulation]*

Hvis den relevante råvare eller det relevante produkt efterfølgende angives til andre toldprocedurer, og såfremt de kompetente myndigheder ikke har gjort indsigelse mod en sådan henførsel, indsættes påtegnelsen af virksomheden i toldangivelsen og registreres på samme vilkår i toldmyndighedernes databehandlingssystem, og, hvis det er muligt, i de følgedokumenter, der anvendes i forbindelse med sådanne procedurer.

9. Meddelelser og anmodninger omhandlet i denne artikels stk. 5-8 fremsendes ved hjælp af den elektroniske grænseflade, der er omhandlet i artikel 26, stk. 1. Stk. 5-8 finder anvendelse, når den elektroniske grænseflade, jf. artikel 26, stk. 1, er indført.

10. Toldmyndighederne kan destruere eller på anden vis ubrugeliggøre en relevant råvare eller et relevant produkt, der ikke overholder gældende regler, efter anmodning fra de kompetente myndigheder, eller hvis de anser det for nødvendigt og for at stå i et rimeligt forhold til målet. Omkostningerne i forbindelse med en sådan foranstaltning påhviler den fysiske eller juridiske person, der er ihændehaver af den relevante råvare eller det relevante produkt. Artikel 197 og 198 i forordning (EU) nr. 952/2013 finder tilsvarende anvendelse. Efter anmodning fra de kompetente myndigheder kan relevante råvarer og produkter, der ikke overholder gældende regler, konfiskeres af toldmyndighederne og stilles til rådighed for de kompetente myndigheder.

Artikel 25

Udveksling af oplysninger og samarbejde mellem myndigheder

1. For at muliggøre den risikobaserede tilgang, jf. artikel 14, stk. 3, for relevante råvarer og produkter, der indføres på eller forlader EU-markedet, og for at sikre, at tilsynene er effektive og foretages i overensstemmelse med kravene i denne forordning, arbejder Kommissionen, de kompetente myndigheder og toldmyndighederne tæt sammen og udveksler oplysninger.

2. Toldmyndighederne og de kompetente myndigheder samarbejder i overensstemmelse med artikel 47, stk. 2, i forordning (EU) nr. 952/2013 og udveksler de oplysninger, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver i henhold til denne forordning, herunder elektronisk.

3. Der skal udveksles risikorelaterede oplysninger:

   (a) mellem toldmyndigheder i overensstemmelse med artikel 46, stk. 5, i forordning (EU) nr. 952/2013 og

   (b) mellem toldmyndigheder og Kommissionen i overensstemmelse med artikel 16, stk. 1, i forordning (EU) nr. 952/2013.

4. Hvis toldmyndighederne på det første indgangssted i forbindelse med relevante råvarer og produkter, der er omfattet af denne forordning, og som enten er under midlertidig opbevaring eller er henført under en anden toldprocedure end "overgang til fri omsætning", har grund til at antage, at disse relevante råvarer eller produkter ikke overholder denne forordning, videresender de alle relevante oplysninger til det kompetente toldsted i bestemmelsesmedlemsstaten.

Artikel 26

Elektroniske grænseflader

1. Kommissionen udvikler en elektronisk grænseflade baseret på EU's kvikskrankemiljø på toldområdet med henblik på at muliggøre overførsel af data, navnlig de meddelelser og anmodninger, der er omhandlet i artikel 24, stk. 5-8, mellem de nationale toldsystemer og det informationssystem, der er omhandlet i artikel 31. Denne elektroniske grænseflade etableres senest fire år efter datoen for vedtagelsen af den relevante gennemførelsesretsakt, som er omhandlet i stk. 3.

2. Kommissionen kan udvikle en elektronisk grænseflade baseret på EU's kvikskrankemiljø på toldområdet med henblik på at:

   (a) sætte forhandlere og virksomheder i stand til at stille due diligence-erklæringen vedrørende en relevant råvare eller et relevant produkt til rådighed via det nationale kvikskrankemiljø på toldområdet omhandlet i artikel 8 i forordning [*PO to check the reference number and article number after the proposal is adopted*] og modtage feedback herom fra de kompetente myndigheder og

   (b) muliggøre fremsendelsen af denne due diligence-erklæring til det informationssystem, der er omhandlet i denne forordnings artikel 31.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de nærmere bestemmelser for gennemførelsesordninger for denne artikels stk. 1 og 2, og navnlig om de data, herunder deres format, som skal fremsendes i henhold til stk. 1 og 2. I gennemførelsesretsakterne kan det også bestemmes, at visse specifikke data, der er tilgængelige i due diligence-erklæringen og er nødvendige for toldmyndighedernes

aktiviteter, herunder overvågning og bekæmpelse af svig, overføres og registreres i EU's og de nationale toldsystemer. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 34, stk. 2.

Kapitel 5

System til benchmarking af lande og samarbejde med tredjelande

Artikel 27

Vurdering af lande

1. Ved denne forordning indføres der et tredelt system til vurdering af lande eller dele heraf. Medmindre lande er kategoriseret som lav- eller højrisikolande i overensstemmelse med denne artikel, anses de for at udgøre en standardrisiko. Kommissionen kan udpege lande eller dele heraf, hvor der er lav eller høj risiko for, at der produceres relevante råvarer eller produkter, der ikke er i overensstemmelse med artikel 3, litra a). Listen over lande eller dele heraf, hvor der er lav eller høj risiko for ikkeoverholdelse, offentliggøres ved hjælp af gennemførelsesretsakter, der vedtages efter undersøgelsesproceduren omhandlet i artikel 34, stk. 2. Denne liste ajourføres om nødvendigt i lyset af ny dokumentation.

2. Ved identifikationen af lav- og højrisikolande i henhold til stk. 1 tages der hensyn til oplysninger fra det pågældende land, og følgende vurderingskriterier lægges til grund:

   (a) omfang af skovrydning og skovforringelse

   (b) grad af udvidelse af landbrugsarealer til relevante råvarer

   (c) produktionstendenser for relevante råvarer og produkter

   (d) om det nationalt bestemte bidrag til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer dækker emissioner og optag i landbrug, skovbrug og arealanvendelse med henblik på at sikre, at emissioner fra skovrydning medregnes i landets forpligtelse til at mindske eller begrænse drivhusgasemissioner, jf. det nationalt bestemte bidrag

   (e) aftaler og andre ordninger, der er indgået mellem det pågældende land og Unionen, som omhandler skovrydning eller skovforringelse, og som letter relevante råvarers og produkters overholdelse af kravene i denne forordning og deres effektive gennemførelse

   (f) om det pågældende land har indført national eller subnational lovgivning, herunder i overensstemmelse med artikel 5 i Parisaftalen, og træffer effektive håndhævelsesforanstaltninger for at undgå og sanktionere aktiviteter, der fører til skovrydning og skovforringelse, og navnlig om der anvendes sanktioner, der er tilstrækkeligt strenge til at fratage overtræderne fordelene ved skovrydning eller skovforringelse.

3. Kommissionen meddeler de berørte lande, hvis den har til hensigt at ændre den tildelte risikokategori, og opfordrer dem til at fremlægge alle oplysninger, der skønnes nyttige i denne henseende. Kommissionen giver landene tilstrækkelig tid til at indgive et svar, som kan omfatte oplysninger om foranstaltninger, som landet har

truffet for at rette op på situationen, hvis risikokategorien for landet eller dele heraf ændres til en højere risikokategori.

Kommissionens meddelelse omfatter følgende:

(a) årsagen til eller årsagerne til planerne om at ændre risikokategorien for landet eller dele heraf

(b) opfordringen til at besvare Kommissionens meddelelse om ændring af risikokategorien for landet eller dele heraf skriftligt

(c) konsekvenserne af kategoriseringen af landet som et højrisikoland eller et lavrisikoland.

4. Kommissionen underretter straks de kompetente myndigheder om et lands optagelse på eller fjernelse fra listen omhandlet i stk. 1.

Artikel 28

Samarbejde med tredjelande

1. Kommissionen samarbejder med producentlande, der er berørt af denne forordning, om at udvikle partnerskaber og samarbejde med henblik på i fællesskab at bekæmpe skovrydning og skovforringelse. Sådanne partnerskaber og samarbejdsmekanismer fokuserer på bevarelse, genopretning og bæredygtig udnyttelse af skove, skovrydning, skovforringelse og omstilling til bæredygtige metoder i forbindelse med råvareproduktion, -forbrug, -forarbejdning og -handel. Partnerskaber og samarbejdsmekanismer kan omfatte strukturerede dialoger, støtteprogrammer og foranstaltninger, administrative ordninger og bestemmelser i eksisterende aftaler, der sætter producentlandene i stand til at gennemføre omstillingen til en landbrugsproduktion, der kan medvirke til at sikre, at relevante råvarer og produkter kan overholde kravene i denne forordning. Sådanne aftaler og deres effektive gennemførelse tages i betragtning som led i benchmarkingen i henhold til forordningens artikel 27.

2. Partnerskaber og samarbejde bør give mulighed for fuld deltagelse af alle interessenter, herunder civilsamfund, oprindelige folk, lokalsamfund og den private sektor, herunder SMV'er og smålandbrugere.

3. Partnerskaber og samarbejde skal fremme udviklingen af integrerede processer for planlægning af arealanvendelse, relevant lovgivning, skattemæssige incitamenter og andre relevante værktøjer, der kan forbedre bevarelsen af skove og biodiversitet, bæredygtig forvaltning og genopretning af skove, imødegå omlægningen af skove og sårbare økosystemer til andre arealanvendelser, optimere gevinsterne for naturen, sikkerhed med hensyn til jordbesiddelse, landbrugets produktivitet og konkurrenceevne samt gennemsigtige forsyningskæder, styrke rettighederne for skovafhængige samfund, herunder smålandbrugere, oprindelige folk og lokalsamfund, og sikre offentlig adgang til skovforvaltningsdokumenter og andre relevante oplysninger.

4. Kommissionen deltager i internationale bilaterale og multilaterale drøftelser og tiltag vedrørende standsning af skovrydning og skovforringelse, herunder i multilaterale fora såsom konventionen om den biologiske mangfoldighed, FN's Fødevare- og Landbrugsorganisation, FN's konvention om bekæmpelse af ørkendannelse, FN's Miljøforsamling, FN's Skovforum, FN's rammekonvention om klimaændringer, Verdenshandelsorganisationen, G7 og G20. Denne deltagelse omfatter fremme af

omstillingen til bæredygtig landbrugsproduktion og bæredygtig skovforvaltning, udvikling af gennemsigtige og bæredygtige forsyningskæder og en fortsat indsats for at udpege og aftale robuste standarder og definitioner, der sikrer et højt niveau af beskyttelse af skovøkosystemerne.

Kapitel 6

Begrundet mistanke

Artikel 29

Fysiske eller juridiske personers begrundede mistanke

1. Fysiske eller juridiske personer har ret til at forelægge begrundet mistanke for kompetente myndigheder, hvis de på grundlag af objektive omstændigheder finder, at en eller flere virksomheder eller forhandlere ikke overholder bestemmelserne i denne forordning.

2. De kompetente myndigheder vurderer omhyggeligt og upartisk den begrundede mistanke og træffer de nødvendige foranstaltninger, herunder kontrol og høring af virksomheder og forhandlere, med henblik på at afsløre potentielle overtrædelser af bestemmelserne i denne forordning, og de træffer, hvis det er relevant, midlertidige foranstaltninger i henhold til artikel 21 for at forhindre, at de omhandlede relevante råvarer og produkter bringes i omsætning eller gøres tilgængelige på eller eksporteres fra EU-markedet.

3. De kompetente myndigheder underretter hurtigst muligt og i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i den nationale lovgivning de i stk. 1 omhandlede fysiske eller juridiske personer, som har indgivet bemærkninger til denne, om sin afgørelse om at efterkomme eller afslå anmodningen om foranstaltninger og begrunder afgørelsen.

Artikel 30

Adgang til klage og domstolsprøvelse

1. Enhver fysisk eller juridisk person med tilstrækkelig interesse, herunder personer, der har indgivet begrundet mistanke i henhold til artikel 29, har adgang til en domstol eller et andet uafhængigt og upartisk offentligt organ, der er kompetent til at prøve den processuelle og materielle lovlighed af den kompetente myndigheds afgørelser, handlinger eller undladelser i henhold til denne forordning.

2. Denne forordning indskrænker ikke nationale love, i henhold til hvilke de administrative prøvelsesprocedurer skal udtømmes, før der gives adgang til domstolsprøvelse.

Kapitel 7

Informationssystem

Artikel 31

Informationssystemet "Register"

1. Kommissionen opretter og vedligeholder senest på den dato, der er fastsat i artikel 36, stk. 2, et informationssystem ("Register"), som skal indeholde de due diligence-erklæringer, der er stillet til rådighed i henhold til artikel 4, stk. 2.

2. Informationssystemet skal som minimum have følgende funktionaliteter:

   (a) registrering af virksomheder og forhandlere og deres bemyndigede repræsentanter i Unionen; for virksomheder, der henfører relevante råvarer og produkter under toldproceduren "overgang til fri omsætning" eller "eksport", skal registrerings- og identifikationsnummeret for økonomiske operatører ("EORI"), jf. artikel 9 i forordning (EU) nr. 952/2013, angives i registreringsprofilen

   (b) registrering af due diligence-erklæringer, herunder udstedelse til den pågældende virksomhed eller forhandler af et referencenummer for hver due diligence-erklæring

   (c) registrering af resultatet af kontrol af due diligence-erklæringer

   (d) sammenkobling med toldmyndighederne via EU's kvikskrankemiljø på toldområdet* [when the Regulation is adopted, reference can be made to it directly], jf. artikel 26, herunder for at tillade meddelelser og anmodninger i henhold til artikel 24, stk. 5-8

   (e) funktion til risikoprofilering af virksomheder, forhandlere og relevante råvarer og produkter med henblik på at identificere højrisikoforsendelser i overensstemmelse med risikoanalysen i artikel 14, stk. 4

   (f) understøttelse af administrativ bistand og samarbejde mellem kompetente myndigheder og Kommissionen med henblik på udveksling af oplysninger og data

   (g) understøttelse af kommunikation mellem kompetente myndigheder og forhandlere med henblik på gennemførelsen af denne forordning.

3. Kommissionen fastsætter ved hjælp af gennemførelsesretsakter regler for informationssystemets funktionsmåde, herunder regler for beskyttelse af personoplysninger og udveksling af data med andre IT-systemer. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i denne forordnings artikel 33, stk. 2.

4. Kommissionen giver toldmyndigheder, kompetente myndigheder, virksomheder og forhandlere adgang til dette informationssystem i overensstemmelse med deres respektive forpligtelser i henhold til denne forordning.

5. I overensstemmelse med EU's politik om åben adgang til data og navnlig direktiv (EU) 2019/1024[36] giver Kommissionen den brede offentlighed adgang til informationssystemets komplette anonymiserede datasæt i et åbent format, der kan være maskinlæsbart, og som sikrer interoperabilitet, videreanvendelse og tilgængelighed.

Kapitel 8

Revision

Artikel 32

Revision

1. Kommissionen foretager senest to år efter forordningens ikrafttræden en første revision af denne forordning og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, om nødvendigt ledsaget af et lovgivningsforslag. I rapporten skal der navnlig fokuseres på en evaluering af behovet for og gennemførligheden af en udvidelse af forordningens anvendelsesområde til at omfatte andre økosystemer, herunder arealer med stort kulstoflager og arealer med høj biodiversitetsværdi, f.eks. græsarealer, tørveområder og vådområder, og yderligere råvarer.

2. Kommissionen foretager senest fem år efter forordningens ikrafttræden og derefter hvert femte år en generel revision af denne forordning og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, om nødvendigt ledsaget af et lovgivningsforslag. Den første rapport skal på grundlag af specifikke undersøgelser indeholde en evaluering af bl.a.:

   (a) behovet for og gennemførligheden af yderligere handelsfremmende værktøjer for at støtte opfyldelsen af forordningens mål, herunder gennem anerkendelse af certificeringsordninger

   (b) forordningens indvirkning på landbrugere, navnlig smålandbrugere, oprindelige folk og lokalsamfund og det eventuelle behov for yderligere støtte til omstillingen til bæredygtige forsyningskæder.

3. Uden at dette berører den generelle revision omhandlet i stk. 1, foretager Kommissionen en første revision af bilag I senest to år efter denne forordnings ikrafttræden og derefter med regelmæssige mellemrum med henblik på at vurdere, om det er hensigtsmæssigt at ændre eller udvide listen over relevante produkter i bilag I, for at sikre, at alle produkter, som indeholder, er blevet fodret med eller er blevet fremstillet ved brug af relevante råvarer, er opført på denne liste, medmindre efterspørgslen efter disse produkter har ubetydelig indvirkning på skovrydning. Revisionerne baseres på en vurdering af de relevante råvarers og produkters indvirkning på skovrydning og skovforringelse og tager hensyn til ændringer i forbruget, som er underbygget af videnskabelig dokumentation.

[36] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1024 af 20. juni 2019 om åbne data og videreanvendelse af den offentlige sektors informationer (EUT L 172 af 26.6.2019, s. 56).

4. Efter en revision som omhandlet i stk. 3 kan Kommissionen vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 33 med henblik på at ændre bilag I for at medtage relevante produkter, der indeholder eller er fremstillet ved brug af relevante råvarer.

Kapitel 9

Afsluttende bestemmelser

Artikel 33

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 9, stk. 3, artikel 10, stk. 8, og artikel 32, stk. 4, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den DD/MM/ÅÅ. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest seks måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 9, stk. 3, artikel 10, stk. 8, og artikel 32, stk. 4, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

5. Så snart Kommissionen har vedtaget en delegeret retsakt, underretter den Europa-Parlamentet og Rådet samtidigt herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 9, stk. 3, artikel 10, stk. 8, og artikel 32, stk. 4, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med [two months] på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 34

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011[37].

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med dennes artikel 11 anvendelse.

Artikel 35

Ophævelse

Forordning (EU) nr. 995/2010 ophæves med virkning fra anvendelsesdatoen for denne forordning, jf. artikel 36, stk. 2.

Artikel 36

Ikrafttræden og anvendelsesdato

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

2. Artikel 3-12, artikel 14-22 samt artikel 24, 29 og 30 finder anvendelse 12 måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

3. De i stk. 2 nævnte artikler finder anvendelse 24 måneder efter denne forordnings ikrafttræden for virksomheder, der er mikrovirksomheder[38], som er etableret senest den 31. december 2020, undtagen for produkter, der er omfattet af bilaget til forordning (EU) nr. 995/2010.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*

[37] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser.

[38] Som defineret i artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF.

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

1.2. Berørt(e) politikområde(r)

1.3. Forslagets/initiativets art

1.4. Mål

1.4.1. Generelle mål

1.4.2. Specifikke mål

1.4.3. Forventede resultater og virkninger

1.4.4. Resultatindikatorer

1.5. Forslagets/initiativets begrundelse

1.5.1. Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet

1.5.2. Merværdien ved et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien ved et EU-tiltag" forstås her merværdien af EU's intervention i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis.

1.5.3. Erfaringer fra lignende foranstaltninger

1.5.4. Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter

1.5.5. Vurdering af de forskellige tilgængelige finansieringsmuligheder, herunder muligheden for omfordeling

1.6. Forslagets/initiativets varighed og finansielle virkninger

1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1. Begrundelse for den/de påtænkte forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi

2.2.2. Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem

2.2.3. Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) på budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme

3.2. Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

3.2.2. Anslåede resultater finansieret med aktionsbevillinger

3.2.3. Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

3.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

3.2.5. Tredjemands bidrag til finansieringen

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om visse råvarer og produkter, der er forbundet med skovrydning og skovforringelse

1.2. Berørt(e) politikområde(r)

09 - Miljø- og klimaindsats

1.3. Forslagets/initiativets art

☑ **en ny foranstaltning**

☐ **en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning**[1]

☐ **en forlængelse af en eksisterende foranstaltning**

☑ **en sammenlægning eller omlægning af en eller flere foranstaltninger til en ny/anden foranstaltning**

1.4. Mål

1.4.1. Generelle mål

Det overordnede mål er at begrænse skovrydning og skovforringelse, der sker som følge af EU's forbrug og produktion. Dette forventes til gengæld at reducere de EU-drevne drivhusgasemissioner og tab af biodiversitet.

1.4.2. Specifikke mål

Specifikt mål nr.

Begrænsning af skovrydning og skovforringelse, der sker som følge af EU's forbrug og produktion:

- minimere forbruget af produkter fra forsyningskæder, der er forbundet med skovrydning eller skovforringelse
- øge efterspørgslen efter og handelen med lovlige og "skovrydningsfrie" råvarer og produkter i Unionen.

1.4.3. Forventede resultater og virkninger

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgruppen.

Den foreslåede forordning vil forhindre skovrydning drevet af EU's forbrug og produktion af de seks omfattede råvarer, idet fordelene forventes at ligge et godt stykke over 71 920 ha skov, der hvert år berøres mindre af EU-drevet skovrydning og skovforringelse frem til 2030. Det vil også betyde en reduktion på mindst 31,9 mio. ton CO2-emissioner til atmosfæren hvert år som følge af EU's forbrug og produktion af de relevante råvarer, hvilket kan omsættes til økonomiske besparelser på mindst 3,2 mia. EUR om året. Forordningen forventes desuden at bidrage afgørende til beskyttelsen af biodiversiteten, til at skabe lige vilkår for virksomheder,

[1] Jf. finansforordningens artikel 58, stk. 2, litra a) hhv. b).

der opererer på EU-markedet og til at nå forordningens specifikke mål: minimere forbruget af produkter fra forsyningskæder, der er forbundet med skovrydning eller skovforringelse, og øge efterspørgslen efter og handelen med lovlige og "skovrydningsfrie" råvarer og produkter i EU.

1.4.4. Resultatindikatorer

Angiv indikatorerne til overvågning af fremskridt og resultater.

1. Mindst 71 920 ha skov mindre vil blive udsat for skovrydning eller skovforringelse som følge af EU's forbrug og produktion af de omfattede råvarer.

2. Mindst 31,9 mio. ton kulstof om året vil ikke blive udledt til atmosfæren som følge af EU's forbrug og produktion af de omfattede råvarer.

3. Færre dyre- og plantearter vil blive truet af udryddelse som følge af EU-drevet skovrydning og skovforringelse.

4. Virksomheder og forhandlere, der beskæftiger sig med de relevante råvarer Unionen, vil få en klar og forudsigelig EU-retlig ramme, der skaber lige vilkår med hensyn til forpligtelser til at forebygge skovrydning og skovforringelse.

5. Den mængde produkter, der sælges i Unionen, som kommer fra forsyningskæder, der er forbundet med skovrydning eller skovforringelse, vil blive reduceret.

6. EU's forbrug og produktion af "skovrydningsfrie" råvarer og produkter vil stige.

1.5. Forslagets/initiativets begrundelse

1.5.1. Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet

Den foreslåede forordning finder direkte anvendelse fra datoen for dens ikrafttræden. En række gennemførelsesretsakter/delegerede retsakter samt administrative opgaver vil blive gennemført inden for en tidshorisont på fem år fra den dato, der er fastsat i artikel 36, stk. 1.

En detaljeret liste over de planlagte tiltag gives nedenfor:

1. Inden den dato, der er fastsat i artikel 36, stk. 2:

a) Et offentligt udbud (eller en administrativ ordning) om en kontrakt om udvikling af systemet til benchmarking af lande ifølge de kriterier, der er fastsat i forordningen.

b) Et offentligt udbud om en konsekvensanalyse af medtagelsen af yderligere råvarer og produkter samt andre sårbare økosystemer.

c) Et offentligt udbud om en kontrakt vedrørende støtte til Kommissionen i forbindelse med de opgaver, der er fastsat i forordningen.

d) En kontrakt eller administrativ ordning vedrørende udvikling af informationssystemet til lagring og udveksling af data om virksomheder og egenerklæringer.

2. Senest fem år efter den dato, der er fastsat i artikel 36, stk. 1:

a) Kommissionen vedtager lister over lav- og højrisikolande og dele heraf gennem delegeret retsakt/gennemførelsesretsakt.

b) Kommissionen vedtager tilpasset varedækning gennem delegeret retsakt/gennemførelsesretsakt.

d) Et offentligt udbud om en kontrakt vedrørende støtte til den første evaluering af forordningen.

e) Kommissionen foretager og godkender den første evaluering af forordningen, eventuelt ledsaget af et lovgivningsforslag med forslag til eventuelle ændringer.

1.5.2. Merværdien ved et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien ved et EU-tiltag" forstås her merværdien af EU's intervention i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis.

Begrundelse for en indsats på EU-plan (forudgående)

Årsager til skovrydning og skovforringelse hænger sammen med handel på EU's marked og den internationale handel. Tiltag på EU-plan er afgørende for, at internationale handelsspørgsmål kan løses på en koordineret og harmoniseret måde, og for at sikre lige vilkår for virksomhederne, med hensyn til de krav, der skal opfyldes, inden produkter bringes i omsætning eller gøres tilgængelige på EU-markedet eller eksporteres fra EU-markedet. Tiltag på EU-plan vil også kunne udnytte EU's tidligere erfaringer med håndtering af komplekse forsyningskæder (f.eks. fra lovgivningen om ulovlig skovhugst).

Kun en indsats på EU-plan vil sikre en effektiv opfyldelse af målene for interventionen, dvs. at begrænse EU-drevet skovrydning og dermed drivhusgasemissioner og tab af biodiversitet som følge af EU's forbrug og produktion samt minimere forbruget af råvarer og produkter, der er forbundet med skovrydning.

Forventet merværdi på EU-plan (efterfølgende)

EU-interventionen vil sikre harmoniserede krav til de produkter og råvarer, der er omfattet af forordningens anvendelsesområde, og som bringes i omsætning på EU-markedet, uanset om de produceret i eller uden for Unionen. Dette vil sikre lige vilkår for virksomheder, der opererer i Unionen, som vil være underlagt de samme forpligtelser, uanset hvilket EU-land de er hjemmehørende i. Interventionen vil i betydelig grad mindske EU-drevet skovrydning (se de forventede resultater ovenfor) samt EU-drevne drivhusgasemissioner og tab af biodiversitet.

Forslaget bør også medvirke til at minimere forbruget af produkter fra forsyningskæder, der er forbundet med skovrydning eller skovforringelse, og øge efterspørgslen efter og handelen med lovlige og "skovrydningsfrie" råvarer og produkter i EU.

1.5.3. Erfaringer fra lignende foranstaltninger

I evalueringen af EU's tømmerforordning og FLEGT-forordningen, som fokuserer på lovligheden af træ, der bringes i omsætning på EU-markedet, påpeges behovet for at modernisere den retlige ramme. Der findes aktuelt ingen EU-regler om reduktion af virkningen af EU's forbrug på skovrydning og skovforringelse. Forslaget bygger på erfaringerne fra kvalitetskontrollen med hensyn til forbedringen af den foreslåede

due diligence-ordning (sammenlignet med ordningen i EU's tømmerforordning) og specifikke bilaterale handelsaftalers (træsektorens frivillige FLEGT-partnerskabsaftaler) manglende effektivitet med hensyn til håndtering af EU-drevet skovrydning.

1.5.4. Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter

Den Europæiske Union har godkendt en større genopretningsplan baseret på et styrket langsigtet budget for den næste flerårige finansielle ramme og et nyt genopretningsinstrument, Next Generation EU.

Initiativet falder inden for rammerne af den europæiske grønne pagt, som er retningsgivende for EU's genopretningsstrategi, som har til formål at gøre Den Europæiske Union klimaneutral senest i 2050 og at bremse tabet af biodiversitet. Initiativet omfatter målet om at fremme produkter og værdikæder, der ikke er forbundet med skovrydning og skovforringelse. Det slår også til lyd for mere bæredygtige fødevareforsyningskæder og for, at Unionen skal fastsætte nye standarder for bæredygtig vækst og udnytte sin økonomiske vægt til at skabe internationale standarder, der er i overensstemmelse med EU's miljø- og klimaambitioner. Initiativet indgår også i prioriteterne i biodiversitetsstrategien for 2030 og jord til bord-strategien.

Initiativet falder ind under udgiftsområde 3 (Naturressourcer og miljø), afsnit 9 (Miljø og klimaindsats) i den flerårige finansielle ramme. Som beskrevet nedenfor vil gennemførelsen af denne retsakt kræve yderligere menneskelige ressourcer og visse støtteudgifter. Støtteudgifterne vil blive dækket af EU-programmet for miljø- og klimaindsatsen (LIFE) 2021-2027.

1.5.5. Vurdering af de forskellige tilgængelige finansieringsmuligheder, herunder muligheden for omfordeling

Gennemførelsen af forordningen vil bevirke, at et stort og forskelligartet antal økonomiske sektorer vil blive omfattet af forordningens anvendelsesområde, hvilket vil kræve yderligere menneskelige ressourcer, budget til eksterne kontrahenter og administrative ordninger mellem Kommissionens tjenestegrene.

Der vil blive behov for fem yderligere fuldtidsækvivalenter i GD ENV for at gennemføre forordningen, herunder internationalt samarbejde. Der vil blive behov for behov for yderligere to fuldtidsækvivalenter i GD INTPA, som skal fokusere på samarbejde og udvikling, samt én yderligere fuldtidsækvivalent i GD TAXUD for at gennemføre forordningen, navnlig forpligtelserne på toldområdet.

Behovene er baseret på beregninger af de ressourcer, der er tildelt lovgivningsværktøjerne til bekæmpelse af ulovlig skovhugst (EU's tømmerforordning (som vil blive erstattet af det foreslåede initiativ) og FLEGT-forordningen). Det nuværende disponible personale i GD ENV er 3,25 AD + 1 AST + 1 udstationeret national ekspert + 0,5 FTE til en kontraktansat. Dette omfatter: a) gennemførelse, overvågning og revision af to EU-forordninger (EU's tømmerforordning og FLEGT-forordningen), b) forhandling og gennemførelse af frivillige partnerskabsaftaler med fem lande (Indonesien, Vietnam, Laos, Thailand og Malaysia) og samarbejde med andre producent- og forbrugerlande, herunder en permanent samarbejdsstruktur med Kina, c) repræsentation af Den Europæiske Union i multilaterale fora: FAO, FN's Skovforum (UNFF) og International Tropical Timber Organization (ITTO), d) gennemførelse af de yderligere foranstaltninger, der

er fastsat i Kommissionens meddelelse "Intensivering af EU's indsats for at beskytte og genoprette verdens skove[2]".

Det nye forslag vil ikke blot integrere eksisterende EU-lovgivning, men vil også i væsentlig grad udvide omfanget af foranstaltninger og kompleksiteten af gennemførelsen, hvilket betyder, at der er behov for nye ressourcer. Det nye forslag vil indebære en udvidelse af anvendelsesområdet fra én råvare (træ) til seks (med tilføjelse af oksekød, palmeolie, soja, kakao og kaffe) og deres afledte produkter, og det vil udvide dækningen ud over lovlighed til bæredygtighed. Dette forventes til gengæld at øge værdien af de berørte økonomiske sektorer samt antallet af interessenter og tredjelande, der er direkte og stærkt berørt af forordningen Ekspertgruppen skal afholde flere møder (fra fem til seks) og have flere medlemmer (fra kun medlemsstaterne til også at omfatte interessenter og tredjelande). Der vil blive indført et nyt informationssystem (se nedenfor) ud over FLEGT-forordningens særlige system. Systemet til benchmarking af lande (se nedenfor) forventes at indebære et tættere samarbejde med snesevis af lande. Forordningens politiske synlighed og følsomhed vil blive øget i forhold til den tidligere situation, der kun omfattede træ, da den vil påvirke sektorer, der er af afgørende betydning for økonomien i bestemte lande (f.eks. kakao i Elfenbenskysten og Ghana, palmeolie i Indonesien og Malaysia og soja og kvæg i Brasilien og Argentina), hvilket kræver intensiveret bilateralt samarbejde, herunder på ekspertniveau. GD ENV's repræsentationsopgaver i internationale fora vil også blive udvidet. Medlemsstaterne rapporteringsforpligtelser vil stige i takt med det større omfang af råvarer og værdien af de involverede økonomiske sektorer. Overgangen til den nye forordning, ophævelsen af EU's tømmerforordning og tilpasningen af FLEGT-forordningen vil indebære yderligere opgaver i de første fem år.

Alle disse nye aktiviteter og opgaver vil øge GD ENV's arbejdsbyrde betydeligt. Den nye forordnings større politiske og økonomiske vægt vil kræve mere forberedelse og mere analytisk arbejde for at forvalte flere interaktioner — både på politisk plan og på arbejdsplan — med andre tjenestegrene i Kommissionen, med Rådet og Europa-Parlamentet, med interessenter, med tredjelande og med internationale organisationer. De yderligere rapporteringsopgaver, der udføres af GD ENV, og de ekstra værktøjer (informationssystemet og benchmarkingsystemet), der forvaltes af GD ENV, vil kræve yderligere tilsyn fra GD ENV's side. Strømlining og forbedring af gennemførelsen sammenlignet med EU's tømmerforordning og FLEGT-forordningen — der havde en række mangler, som det fremgår af kvalitetskontrollen — vil kræve flere ressourcer fra GD ENV til overvågning af gennemførelsen i medlemsstaterne, også under hensyntagen til det større anvendelsesområde.

Alle disse opgaver kræver en høj grad af politisk dømmekraft, politisk viden, analytiske færdigheder, uafhængighed og robusthed, som kun kan leveres af AD-tjenestemænd. Som følge af de komplekse forsyningskæder for alle de omhandlede råvarer og de geografiske forskelle i verden bør der sigtes mod en vis grad af specialisering inden for GD ENV's med ansvar for gennemførelsen. Specialiseringen kan være efter råvare, region eller opgave, men det vil kræve yderligere personaleressourcer som anført ovenfor. Outsourcing vil blive anvendt så vidt muligt (se nedenfor), men det kræver også tilsyn. Der er desuden er der centrale opgaver, som indebærer en høj grad af politisk følsomhed, og som skal udføres af Kommissionen.

[2] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?qid=1565272554103&uri=CELEX:52019DC0352.

Ressourcebehovet vil stige for GD ENV, GD INTPA og GD TAXUD. GD ENV skal arbejde med den komplekse benchmarking af lande (både teknisk og diplomatisk) og samtidig fortsætte gennemførelsen af tidligere retlige forpligtelser i denne nye kontekst, herunder internationalt samarbejde (løbende samarbejde med partnerlande, både forbruger- og producentlande, som er afgørende for at undgå lækage). GD INTPA skal navnlig fokusere på nye samarbejdsprogrammer under skovpartnerskaber, som bl.a. vil have til formål at hjælpe producentlandene med at overholde forordningen. Skovpartnerskab vil blive tilbudt alle relevante lande, herunder lande, der aktuelt deltager i forhandlinger om eller gennemførelse af frivillige partnerskabsaftaler. GD TAXUD skal arbejde med den almindelige politiske gennemførelse af forordningen og det forberedende arbejde og udarbejdelsen af afledt ret vedrørende relevante råvarer og produkter der indføres på eller forlader EU-markedet. Disse aktiviteter vil kræve yderligere menneskelige ressourcer til GD ENV, GD INTPA og GD TAXUD.

Inden forordningens ikrafttræden og i de første fem anvendelsesår vil der også være behov for et budget til eksterne kontrahenter, som skal støtte den første revision af varedækningen, den første evaluering af forordningen og den generelle gennemførelse af forordningen. Det anslåede budget til disse tre kontrakter i de første fem år er på 3 050 000 EUR. Dette skøn er baseret på tidligere indkøbskontrakter af samme type.

Der er også behov for at udvikle due diligence-registret, en database, der forbinder medlemsstaternes toldmyndigheder, andre kompetente myndigheder i medlemsstaterne og Kommissionen, og som lagrer og faciliterer oplysninger fra virksomheder (navnlig deres registrering og egenerklæringer). Dette kan ske via en ekstern kontrahent eller en administrativ ordning med Kommissionens tjenestegrene. GD ENV har fremlagt et budgetoverslag på 1,5 mio. EUR for fem år til oprettelse og vedligeholdelse af databasen med de krævede funktioner. GD TAXUD har desuden forelagt et budget på 950 000 EUR for de første fem driftsår for det IT-arbejde, der er nødvendigt for at tilpasse toldsystemerne til de ændringer, der kræves af forordningen. Valg, der træffes i forbindelse med IT-udvikling og dermed forbundne offentlige udbud, skal forhåndsgodkendes af Europa-Kommissionens Råd for Informationsteknologi og Cybersikkerhed.

Hvad angår oprettelsen og driften af systemet til benchmarking af lande, kan det ske via en administrativ ordning eller en ekstern kontrakt. Der er forelagt et foreløbigt budget på 4 369 000 EUR for de første fem år. Dette er næsten fem gange så stort som det beløb, der var anført i konsekvensanalysen, som blev beregnet ud fra arbejdstid. Dette skyldes, at den benchmarking, der var omhandlet i konsekvensanalysen, var en forenklet udgave, som er blevet udvidet med nye vurderingskriterier og med flere forpligtelser til samarbejde med de berørte lande i det endelige forslag til retsakt. Disse nye elementer er arbejdskraftintensive — det er en ambitiøs opgave at vurdere lovgivningen og håndhævelsen af lovgivningen i hvert enkelt land — og det vil kræve et meget større antal arbejdstimer. Det opdaterede beløb er beregnet under hensyntagen til erfaringerne fra landeoversigterne i EU's tømmerforordning.

1.6. Forslagets/initiativets varighed og finansielle virkninger

☐ **Begrænset varighed**

– ☐ gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ

– ☐ Finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for forpligtelsesbevillinger og fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for betalingsbevillinger.

☑ **Ubegrænset varighed**

– Iværksættelse med en indkøringsperiode fra 2023 til 2027,

– derefter gennemførelse i fuldt omfang.

1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)[3]

☑ **Direkte forvaltning** ved Kommissionen

– ☑ i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer

– ☐ i gennemførelsesorganer

☐ **Delt forvaltning** i samarbejde med medlemsstaterne

☐ **Indirekte forvaltning** ved at overlade budgetgennemførelsesopgaver til:

– ☐ tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget

– ☐ internationale organisationer og deres organer (angives nærmere)

– ☐ Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond

– ☐ de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 70 og 71

– ☐ offentligretlige organer

– ☐ privatretlige organer, der har fået overdraget samfundsopgaver, forudsat at de stiller tilstrækkelige finansielle garantier

– ☐ privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som stiller tilstrækkelige finansielle garantier

– ☐ personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er udpeget i den relevante basisretsakt

– *Hvis der angives flere forvaltningsmetoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".*

Bemærkninger

[3] Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/DA/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx.

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser.

Arbejdsstyrkeundersøgelsen vedrører personaleudgifter, indkøb og eventuelt administrative ordninger. Standardreglerne for denne type udgifter finder anvendelse

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1. Begrundelse for den/de påtænkte forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi

Initiativet forvaltes direkte af Kommissionen. Kommissionen bistås af en ekspertgruppe med repræsentanter for medlemsstaterne og interessenter: Kommissionens ekspertgruppe/multistakeholderplatform om beskyttelse og genopretning af verdens skove. Kommissionen bistås også af et udvalg. Samlet set indebærer initiativet personaleudgifter, indkøb og eventuelt administrative ordninger. Standardreglerne for denne type udgifter finder anvendelse.

2.2.2. Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem

Samlet set indebærer initiativet personaleudgifter, indkøb og eventuelt administrative ordninger. Standardreglerne for denne type udgifter finder anvendelse.

2.2.3. Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)

Samlet set indebærer initiativet personaleudgifter, indkøb og eventuelt administrative ordninger. Standardreglerne for denne type udgifter finder anvendelse.

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende eller påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger, f.eks. fra strategien til bekæmpelse af svig.

Samlet set indebærer initiativet personaleudgifter, indkøb og eventuelt administrative ordninger. Standardreglerne for denne type udgifter finder anvendelse.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) på budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme

- Eksisterende udgiftsposter på budgettet

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer	OB/IOB[57]	fra EFTA-lande[58]	fra kandidatlande[59]	fra tredjelande	i henhold til finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra b)
3	09 02 01 - Natur og biodiversitet	OB	JA	NEJ	NEJ	NEJ
7	20.01.02.01 - Vederlag og godtgørelser	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	20 02 06 02 - Udgifter til konferencer og møder	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

57 OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte.

58 EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

59 Kandidatlande og, efter omstændighederne, potentielle kandidatlande på Vestbalkan.

3.2. Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

– ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger

– ☑ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	3	Naturressourcer og miljø

GD: **ENV**			År **2022**	År **2023**	År **2024**	År **2025**	År **2026**	År **2027**	**I ALT (2022-2027)**
• Aktionsbevillinger									
09 02 01 - Natur og biodiversitet	Forpligtelser	(1a)	0,500	1,789	1,680	1,610	1,890	1,450	**8,919**
	Betalinger	(2a)	0,500	1,789	1,680	1,610	1,890	1,450	**8,919**
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer[60]									
Budgetpost		(3)							
Bevillinger I ALT til GD ENV	Forpligtelser	=1a+1b +3	0,500	1,789	1,680	1,610	1,890	1,450	**8,919**
	Betalinger	=2a+2b +3	0,500	1,789	1,680	1,610	1,890	1,450	**8,919**

60 Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

GD: **TAXUD**			År **2022**	År **2023**	År **2024**	År **2025**	År **2026**	År **2027**	**I ALT (2022-2027)**
• Aktionsbevillinger									
09 02 01 - Natur og biodiversitet	Forpligtelser	(1a)	-	0,150	0,300	0,250	0,125	0,125	0,950
	Betalinger	(2a)	-	0,150	0,300	0,250	0,125	0,125	0,950
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer[61]									
Budgetpost		(3)							
Bevillinger I ALT til GD TAXUD	Forpligtelser	=1a+1b +3	-	0,150	0,300	0,250	0,125	0,125	0,950
	Betalinger	=2a+2b +3	-	0,150	0,300	0,250	0,125	0,125	0,950

• Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)							
	Betalinger	(5)							
• Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)							
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 3 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	=4+6	0,500	1,939	1,980	1,860	2,015	1,575	**9,869**
	Betalinger	=5+6	0,500	1,939	1,980	1,860	2,015	1,575	**9,869**

[61] Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

Ovennævnte beløb vil være nødvendigt for at støtte forskellige gennemførelsesopgaver i forbindelse med de lovgivningsmæssige bestemmelser, der vil blive udført af GD ENV.

De indkøbte aktiviteter omfatter bestilling af en undersøgelse til støtte for den første revision af varedækningen (budgetteret i 2022), en undersøgelse til støtte for den første evaluering af forordningen (budgetteret i 2026) og en kontrakt til støtte for den almindelige gennemførelse af forordningen (budgetteret ligeligt i de første fem anvendelsesår).

Desuden er to andre aktiviteter, som eventuelt vil blive udviklet via en ekstern kontrakt eller administrative ordninger med Kommissionens tjenestegrene, foreløbigt medtaget i denne kategori. Det drejer sig om udviklingen og driften af informationssystemet og udviklingen og driften af systemet til benchmarking af lande. Begge aktiviteter er blevet budgetteret i de første fem anvendelsesår.

Endelig er der medtaget beløb til dækning af IT-udvikling og vedligeholdelsen af de elektroniske grænseflader mellem de nationale toldsystemer og informationssystemet for så vidt angår udveksling af oplysninger mellem toldmyndigheder og kompetente myndigheder. De er medtaget som en del af de samlede omkostninger ved informationssystemet.

Alle omkostninger undtagen menneskelige ressourcer og administration								
Opgaver	**Ressourcer**	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	**I ALT**
Almindelig gennemførelse	Kontrakt om generel støtte	-	0,450	0,450	0,450	0,450	0,450	2,250
Benchmarkingsystem	Støttekontrakt eller administrativ ordning	-	1,009	0,840	0,840	0,840	0,840	4,369
Informationssystemet "Register" (ENV+TAXUD)	Støttekontrakt eller administrativ ordning	-	0,480	0,690	0,570	0,425	0,285	2,450
Revision af varedækning	Kontrakt om støtte til konsekvensanalyse	0,500	-	-	-	-	-	0,500
Første evaluering	Kontrakt om støtte til evaluering	-	-	-	-	0,300	-	0,300
		0,500	**1,939**	**1,980**	**1,860**	**2,015**	**1,575**	**9,869**

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	7	"Administration"

Dette afsnit skal udfyldes ved hjælp af de "administrative budgetoplysninger", der først skal indføres i bilaget til finansieringsoversigten (bilag V til de interne regler), som uploades til DECIDE med henblik på høring af andre tjenestegrene.

i mio. EUR (tre decimaler)

		År **2022**	År **2023**	År **2024**	År **2025**	År **2026**	År **2027**	**I ALT (2022-2027)**
GD: **ENV**								
• Menneskelige ressourcer		-	0,760	0,760	0,760	0,760	0,760	**3,800**
• Andre administrationsudgifter[62]		-	0,114	0,114	0,114	0,114	0,114	**0,570**
I ALT GD ENV	Bevillinger	-	0,874	0,874	0,874	0,874	0,874	**4,370**

		År **2022**	År **2023**	År **2024**	År **2025**	År **2026**	År **2027**	**I ALT (2022-2027)**
GD: **INTPA**								
• Menneskelige ressourcer		-	0,304	0,304	0,304	0,304	0,304	**1,520**
• Andre administrationsudgifter		-	-	-	-	-	-	**-**
I ALT GD INTPA	Bevillinger	-	0,304	0,304	0,304	0,304	0,304	**1,520**

[62] I henhold til artikel 34 nedsættes der et nyt udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011. Ekspertgruppen vedrørende skovrydning, som allerede findes, men som ikke har beslutningskompetence, vil desuden bistå udvalget.

		År **2022**	År **2023**	År **2024**	År **2025**	År **2026**	År **2027**	**I ALT (2022-2027)**
GD: **TAXUD**								
• Menneskelige ressourcer		-	0,152	0,152	0. 52	0,152	0,152	**0,760**
• Andre administrationsudgifter		-	-	-	-	-	-	-
I ALT GD TAXUD	Bevillinger	-	0,152	0,152	0,152	0,152	0,152	**0,760**

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	-	1,330	1,330	1,330	1,330	1,330	**6,650**

i mio. EUR (tre decimaler)

		År **2022**	År **2023**	År **2024**	År **2025**	År **2026**	År **2027**	**I ALT (2022-2027)**
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-7 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	0,500	3,269	3,310	3,190	3,345	2,905	**16,519**
	Betalinger	0,500	3,269	3,310	3,190	3,345	2,905	**16,519**

3.2.2. Anslåede resultater finansieret med aktionsbevillinger

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

Der angives mål og resultater			År **N**	År **N+1**	År **N+2**	År **N+3**	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)	**I ALT**
	RESULTATER							

⇩	Type[63]	Gennemsnitlige omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal resultater i alt	Omkostninger i alt
SPECIFIKT MÅL NR. 1[64]...																				
- Resultat																				
- Resultat																				
- Resultat																				
Subtotal for specifikt mål nr. 1																				
SPECIFIKT MÅL NR. 2																				
- Resultat																				
Subtotal for specifikt mål nr. 2																				
I ALT																				

63 Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks. antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).

64 Som beskrevet i punkt 1.4.2. "Specifikke mål ...".

3.2.3. Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

– ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger

– ☑ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

	År **2022**	År **2023**	År **2024**	År **2025**	År **2026**	År **2027**	**I ALT (2023-2027)**
UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme							
Menneskelige ressourcer	-	1,216	1,216	1,216	1,216	1,216	**6,080**
Andre administrationsudgifter	-	0,114	0,114	0,114	0,114	0,114	**0,570**
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	-	1,330	1,330	1,330	1,330	1,330	**6,650**

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7[65] i den flerårige finansielle ramme							
Menneskelige ressourcer							
Andre udgifter af administrativ karakter							
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme							

I ALT	-	1,330	1,330	1,330	1,330	1,330	**6,650**

Administrationsbevillingerne vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, der i forvejen er afsat til forvaltningen af aktionen, og/eller ved intern omfordeling, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de eksisterende budgetmæssige begrænsninger.

65 Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

3.2.3.1. Anslået behov for menneskelige ressourcer

– ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer

– ☑ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i årsværk

		År **2022**	År **2023**	År **2024**	År **2025**	År **2026**	År **2027**
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)							
20 01 02 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)		0,0	8,0	8,0	8,0	8,0	8,0
20 01 02 03 (i delegationer)							
01 01 01 01 (indirekte forskning)							
01 01 01 11 (direkte forskning)							
Andre budgetposter (skal angives)							
• Eksternt personale i årsværk)[66]							
20 02 01 (KA, UNE, V under den samlede bevillingsramme)							
20 02 03 (KA, LA, UNE, V og JMD i delegationerne)							
XX 01 xx **yy zz**[67]	- i hovedsædet						
	- i delegationer						
01 01 01 02 (KA, UNE, V - indirekte forskning)							
01 01 01 12 (KA, UNE, V - direkte forskning)							
Andre budgetposter (skal angives)							
I ALT		0,0	8,0	8,0	8,0	8,0	8,0

XX angiver det berørte politikområde eller budgetafsnit.

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	For GD ENV er der behov for fem AD-stillinger til den almindelige gennemførelse af forordningen, herunder internationalt samarbejde, samt forberedende arbejde og udarbejdelse af afledt ret i overensstemmelse med de frister, der foreslås i forordningen. For GD INTPA er der behov for 2 AD-stillinger til at håndtere samarbejde og udvikling i forbindelse med forordningen, herunder oprettelsen af skovpartnerskaber. For GD TAXUD er der behov for én AD-stilling til den almindelige politiske gennemførelse af forordningen, forberedende arbejde og udformning af sekundær ret vedrørende relevante råvarer og produkter, der indføres på eller forlader EU-markedet, samt behovet for at gennemføre grænsefladen omhandlet i artikel 26.

66 KA = kontraktansatte, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter, V: vikarer, JMD = juniormedarbejdere i delegationerne.

67 Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

Eksternt personale	Ikke relevant

3.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

Forslaget/initiativet:

– ☑ kan finansieres fuldt ud gennem omfordeling inden for det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme (FFR)

– Omkostningerne under budgetpost 09 02 01 dækkes af LIFE-programmet og planlægges under GD ENV's årlige forvaltningsplaner. De nødvendige menneskelige ressourcer skal fortrinsvis dækkes ved en yderligere tildeling i forbindelse med den årlige procedure for tildeling af menneskelige ressourcer.

– ☐ kræver anvendelse af den uudnyttede margen under det relevante udgiftsområde i FFR og/eller anvendelse af særlige instrumenter som fastlagt i FFR-forordningen

Der redegøres for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter, de tilsvarende beløb og de instrumenter, der foreslås anvendt.

– ☐ kræver en revision af FFR.

Der redegøres for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter og beløbenes størrelse

3.2.5. Tredjemands bidrag til finansieringen

Forslaget/initiativet:

– ☑ indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand

– ☐ indeholder bestemmelser om samfinansiering, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

	År **N**[68]	År **N+1**	År **N+2**	År **N+3**	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)			I alt
Angiv organ, som deltager i samfinansieringen								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

[68] År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet påbegyndes. Erstat "n" med det forventede første gennemførelsesår (f.eks.: 2021). Dette gælder også for de følgende år.

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

– ☑ Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne

– ☐ Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:

– ☐ for egne indtægter

– ☐ for andre indtægter

– Angiv, om indtægterne er formålsbestemte ☐

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet:	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger[69]						
		År **N**	År **N+1**	År **N+2**	År **N+3**	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)		
Artikel …….								

For indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der påvirkes.

Andre bemærkninger (f.eks. om hvilken metode, der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne).

[69] Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told og sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra der er trukket opkrævningsomkostninger på 20 %.